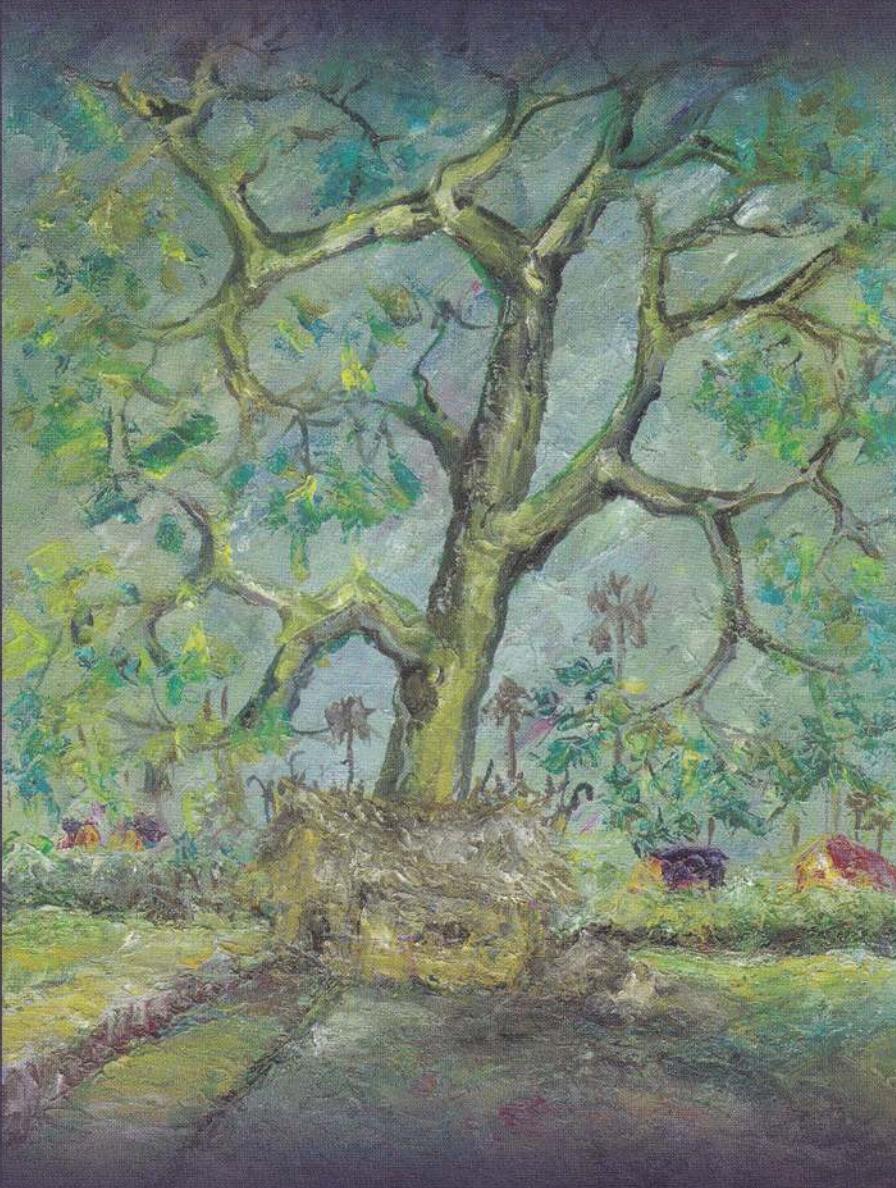

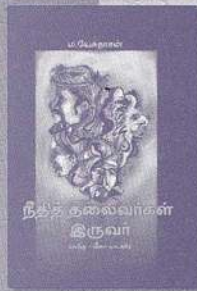
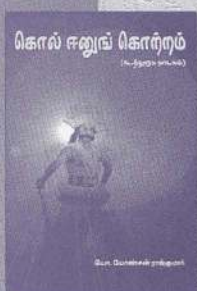
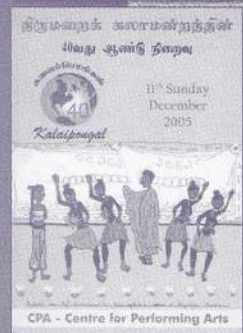
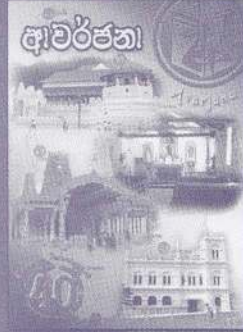
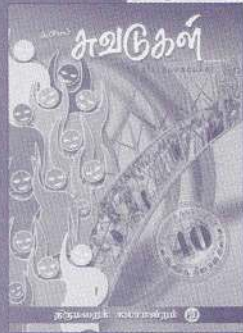
கலைமயம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

ஜூலை - டிசம்பர் 2005

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 40 ஆவது ஆண்டு நிறைவு வெளியீடுகள்

திருமறைக் கலாமன்றம் கடங்கு வந்த பாதையில் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் அதன் செயற்பாடுகள் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகள், தகவல்களில் ஒரு பகுதியையும் மற்றும் ஏனைய பல விடயங்களையும் உள்ளடக்கி இவ்விரு நூல்களும் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் வெளிவந்துள்ளன.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 40 ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு லண்டனில் டிசம்பர் 11, 2005 இல் இடம்பெற்ற கலைப்பொங்கல் நிகழ்வில் லண்டன் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டது.

திரைப்படம் வெளியீடுகள்

கொல் ஈனாங் கொற்றம்
(கத்திரெல டிரைபல்)
எழுதினார்: ராஜ்குமார்
ம.யோசுதாசன்

நீதித் தலைவர்கள் இருவர்
(கத்திரெல டிரைபல்)
எழுதினார்: ராஜ்குமார்
ம.யோசுதாசன்

தொகுப்பு: V.N. தங்கவேலு வெளியீடுகள்

சென்னை
சென்னை

காலாண்டுச் சஞ்சிகை

சுவாமிநாதர்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

கலை 16 முகம் 03
ஜூலை - டிசம்பர் 2005

பிரதம ஆதிபிஃப்
நீ. மரியசேனியர் அடிகள்
பொறுப்பாசிரியர்
கி. செல்மர் எமில்
உதவி ஆதிபிஃப்
பி. பி. தனேந்திரா
அட்டைட ஒலியழகம்
வடிவமைப்பர்
அ. ஜூடசன்

உட்பக்க ஒலியங்கள்
ம. டொமினிக் ஜீவா
ஒப்பியோக்கு உதவி
சா. கெலன் மேரி

இதழ் வடிவமைப்பு
கி. செல்மர் எமில்

கணினிசார்ந்த செயல்கள்
ஜெயந்த் சென்றர்
28, மாபதன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

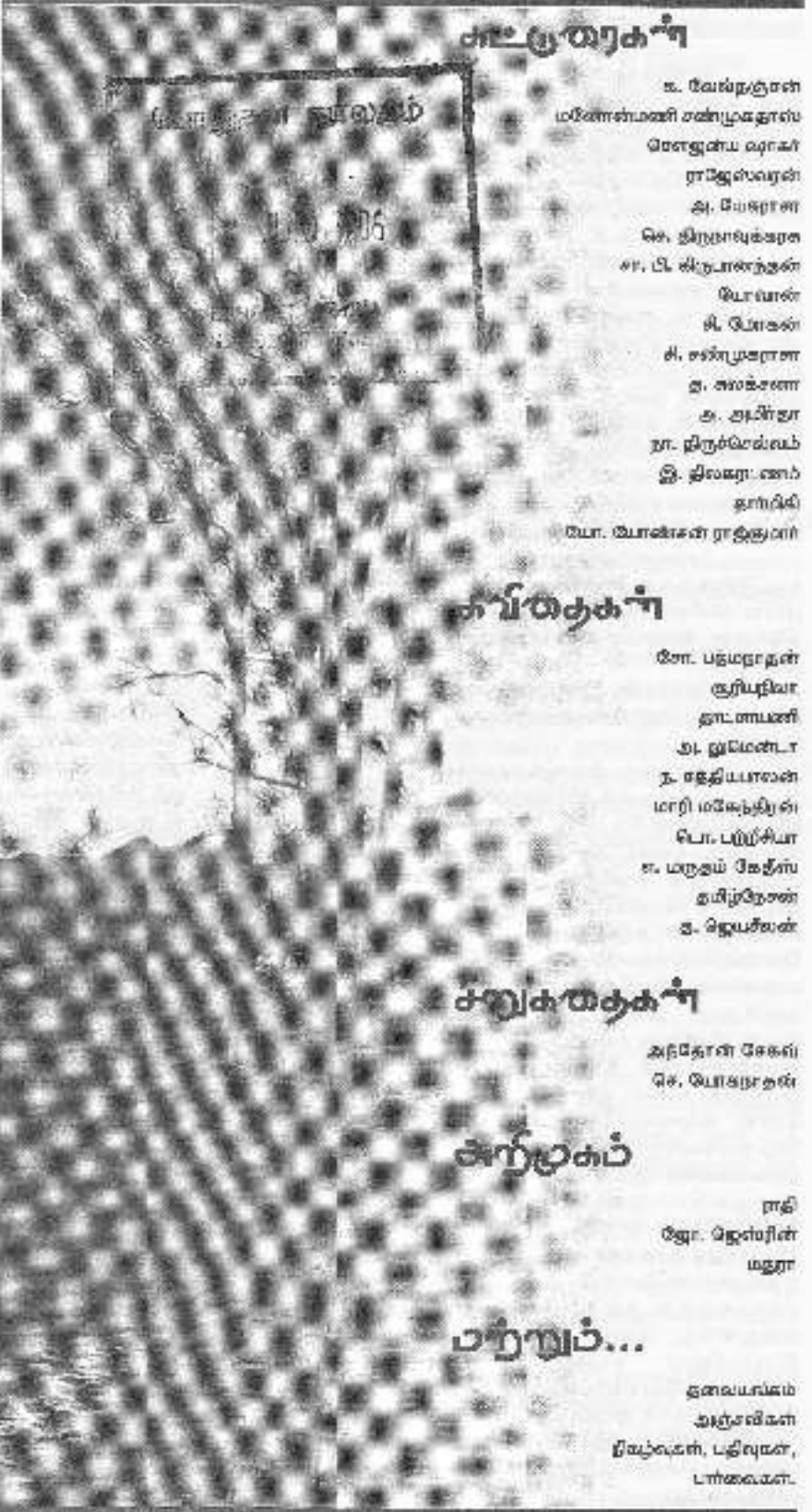
அச்சப்பதிப்பு
ஏ. சி. எம். அபீசகம்

454, ஆசம்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொடர்புகளுக்கு
திருமறைக் கலாமன்றம்
28 பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
Tel: 021-222 2393
E-Mail: cpajalinda@snet.lk

Centre for Performing Arts
19-5/6, Milagiriya Avenue,
Colombo-6, Sri Lanka,
Tel: 0112-597245 Fax: 0112-556712
E-Mail: saveri@dynamet.lk

உள்ளே...

சுருதுக்கள்

- க. வேங்குசுரன்
- மணோன்மணி சண்முகதாஸ்
- மௌனம் டாக்டர்
- ராஜேஸ்வரன்
- அ. சேகராஜா
- செ. திருமாவட்டரன்
- சா. பி. கிருபாசாந்தன்
- மேலவன்
- சி. மோகன்
- சி. சண்முகராஜா
- த. சங்கரன்
- அ. அபிஜா
- நா. திருச்செல்வம்
- தி. திலகராஜன்
- தாமிரன்
- மொ. மோகன் ராஜகமல்

கவிதைகள்

- மொ. பழமாதன்
- குறிப்பியா
- தா. மயாணி
- அ. ஜெமீனா
- ந. சத்தியபாலன்
- மணி மகேந்திரன்
- மொ. பழச்சியா
- ச. மருதம் கேதீஸ்
- தமிழ்நேசன்
- உ. செழியன்

சங்கீதக்கள்

- அநீதா சேகர்
- செ. மோகனதன்

சிற்பிகள்

- ராஜி
- ஜோ. செளரீன்
- மதுரா

பற்றும்...

- தனவயங்கம்
- அருள்மிகன்
- திருமுகன், பதிவுரை,
- பாண்டவன்.

ISSN | 1391-0191

இதழ் 42

வணக்கம்! சென்ற கார்த்திகைத் திங்கள் 29, 30 இல் கண்டி மாநகரில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாற்பதாவது ஆண்டு நிறைவுவிழா அதன் சிங்களப் பிரிவினரால் நடத்தப்பட்டது. மல்வத்தைப் பீடத்தில் உயர் பதவி வகிக்கும் தம்மாணந்த தேரர் அவர்களும், தம்மேறதிக்கித்தா விமி தேரர் அவர்களும் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்கள்.

தம்மாணந்த தேரர் கூறியது:
 “கலைகள் உள்ளத்தைக் குணமாக்குகின்றன. சில பாரம்பரிய நடனங்கள் மூலம் தீய சக்திகளின் ஆக்கிரமிப்பு அடக்கப்படுகின்றது. இந்நாட்டில் கலைகள் மூலம் நல்லிணக்கத்தையும், அமைதியையும் அடைய முடியுமென நம்புகின்றேன். இன்றைய காலகட்டத்தில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகள் மிகவும் முக்கியமானவை. திருமறைக் கலாமன்ற கலைப் பணிக்கு எங்களால் எதை எதைச் செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்ய நாம் முன்வருவோம்!”
தம்மேறதிக்கித்தா தேரர் கூறியது:

“கலைகளினூடாக சமாதானத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு உழைக்கும் திருமறைக் கலாமன்றத்தைப் பாராட்டுகின்றேன். இத்தகைய நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கும் பெருமையடைகின்றேன்.”

தேரர்கள் இருவரும் இணைந்து திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்காக ஆன்மீக வழிபாடு செய்தனர்.

இது ஒரு அண்மைக்காலத்து வரலாற்றுப் பதிவு. கலையுலக வரலாற்றில் கலைஞர்கள் மத்தியில் விவாதத்திற்குரிய ஒரு பொருளாக இருப்பது: கலை கலைக்காகவா? அன்றேல் கலையின் வட்டத்திற்கு அப்பாலுள்ள வேறொரு நோக்கையடைய அதை ஓர் ஊடகமாக பயன்படுத்த முடியுமா? “றொபின்சன் என்னும் அறிஞனின் கருத்துப்படி கலை தவிர்ந்த வேறு நோக்கத்தை கலைக்குள் புகுத்தும் பொழுது அந்நோக்கம் கலையை சீரழித்துவிடுகின்றது. இருந்தும் கலை தனக்குப் புறத்தேயுள்ள வேறு குறிக்கோள்களை எட்டுகின்றது என்பது உண்மை” (பெஞ்சமின் கொன்ஸர்னர் 1767/1834). “சமயம் சமயத்துக்காக இருப்பது போல், ஒழுக்கம் ஒழுக்கத்துக்காக இருப்பது போல், கலையும் கலைக்காகவே இருக்கவேண்டும். அழகுப்பொருள் பயனுள்ள அல்லது நல்ல அல்லது துய்மையான குறிக்கோளுக்கு இட்டுச்செல்ல முடியாது; அழகுப்பொருள் தன்னிடம் மட்டும் இட்டுச்செல்ல முடியும்.” (விக்ரர் கசின் 1792/1867) இத்தகைய கருத்து நிலைக்கு எதிர்மாறான போக்குடனேதான் திருமறைக் கலாமன்றம் கடந்த 40 ஆண்டுகளாக இயங்கி வந்துள்ளது. கலை - அது எக்கலையாக இருப்பினும் - சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கவேண்டும். சமூக நலன் என்னும் இக்குறிக்கோள் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் “கலை வழி இறைபணி” புரியும் செயற்பாடுகளுக்கு முனைப்புக்கொடுத்து வந்துள்ளது.

கடந்த பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக திருமறைக் கலாமன்றத்தின்

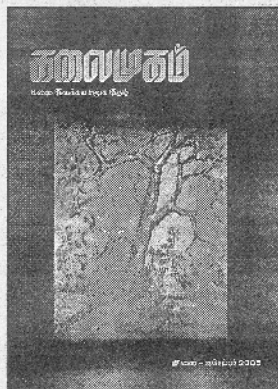
இறைபணி, சமூக மேம்பாட்டுக் குவிமையம், பல்லினங்கள் நடுவில் அமைதிக்காக வித்திடுவது என்ற எண்ணக்கருவால் வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தது. கலைகள் மூலம் நீதியுடன் கூடிய அமைதிக்கு அடிகோல முடியும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளாத பலர் உள்ளனர். கலைகளால் மட்டும் நாட்டில் அமைதியை உருவாக்கிவிட முடியும் என்பது திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கருத்தன்று. நடுநிலை தவறா அரசியல் தீர்வினதும் பொருளாதார சீர்முறையினதும் இன்றியமையாத தன்மை எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியதே! ஆனால் அமைதிக்கு அடிப்படையான மனப் பக்குவத்தை படிப்படியாகவும், ஆணித்தரமாகவும், மக்கள் உள்ளத்தில் வேரூன்றச் செய்யும் ஆற்றல் கலைகளுக்கு உண்டு. அரசியல் துறையில் அமைதியைச் சாதிப்பதற்கு கலைகளின் ஆன்மீக சக்தி உறுதுணை புரிகின்றது என்பதே திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நிலைப்பாடு.

திருமறைக் கலாமன்றம், தனது சிறப்பு இலக்காக இனங்களுக்கிடையிலான இணக்கப்பாட்டையும், நல்லெண்ணத்தையும், நல் உறவையும், நிரந்தர அமைதியையும் நிலைநாட்டுவதற்கு எப்போது முனைந்ததோ, அன்றிலிருந்து இன்றுவரையும் மற்றைய கலை அமைப்புகளால் செய்ய முடியாதவற்றை சாதித்துள்ளது. முன்பு தமிழ் மணமே ஊடுருவாத ஒரு சில சிங்களக் கிராமங்களுக்குள் புகுந்து அங்கு செயற்படாதவர்களை அமைத்துள்ளது. பேரினவாத அமைப்புக்களின் உறுப்பினர்களாய் இருந்த ஒரு சிலரை வடக்கிற்கு அழைத்து வந்து அவர்களில் மனமாற்றத்தை உருவாக்கி அவர்களின் அரசியல் போக்கை மாற்றியுள்ளது. தெற்கிலே திருமறைக் கலாமன்ற இணைப்பாளர்களுள் ஒருவராகப் பணிபுரியும் ஓர் இளம் விதவையினுடைய வரலாறு கலையின் ஆற்றலுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இரண்டு பிள்ளைகளின் தாயாகிய அப்பெண்ணின் கணவன் இலங்கை இராணுவத்தில் சேர்ந்து வவுனியாவில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது கொல்லப்பட்டார். அன்றிலிருந்து தமிழ் மக்கள் மீது வெறுப்பும், அவர்களைத் தொலைத்துவிட வேண்டும் என்ற ஆத்திரமும் அவளில் தலைதூக்கி இருந்தன. அவ்விளம் பெண்ணுக்கு திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தொடர்பு கிடைத்தது. அதன் விளைவாக அவளது உள்ளத்தில் ஆழமாகக் குடிகொண்டிருந்த தமிழ் வெறுப்புணர்ச்சி நீங்கியது.

திருமறைக் கலாமன்ற பெண்கள் அணியில் உள்ள பலரின் பரிவும், உறவும் கிடைத்தது. தமிழர்கள் எனது உறவினர்கள் எனக் கூறும் அவள், தான் வாழும் பிரதேசத்தில் திருமறைக் கலாமன்ற இணைப்பாளராக கலைகள் மூலம் அமைதிக்கான பணியில் இன்று தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளாள்.

அரசியல் தீர்வு எதுவாக இருப்பினும் இத்தீர்வில் அனைத்து இனங்களும் நல் உறவுகளுடன், தமக்குரிய அரிமைகளுடன் வாழ்வது இன்றியமையாதது. அதற்குக் கலைகள் கரங்கொடுக்கும்! அதற்காகத் தய உள்எத்துடன் உழைப்பின் பயன் கிட்டும்.

நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

என்னால் பெற்றோர்
கள் தங்கள் குழந்தைகளின்
உடல், மன அறிவு வளர்ச்சியை
விதம்விதமான அனைத்துறைகளில்
வழிநடத்தினாலும், அது
குழந்தைகளுக்கு எதிர்மறை
சிந்தனையையே கொடுக்கிறது.
குழந்தைகளுக்கும், பெற்றோர்
களுக்கும் உறவு நெருக்கம்
அதிகமாகிறது. அதுபோல
கேள்விகள் கேள்விக் கேள்விகளாக
முடியாத சாப்புதன்மை என்பது... பெற்றோர்களைவிட
தொலைக்காட்சிகளுக்குத்தான் அதிகம்
இருப்பதாகப் பல
அறிஞர்களின் ஆய்வில் தெரியவந்துள்ளது.

① தொலைக்காட்சியின் மூலம் கற்றுக்கொள்ளும் தன்மை இருக்கிறது.
② காட்சித் தகவல்கள் அற்புதமான உருவங்களாக நிகழும் கனவாகக் கவனம் பெறுகிறது என்பதும்.

மேலும் அவர் கருவியில்... இவ்வாறு குற்றத்தைக் தொலைக்காட்சிகளை விடாமல்

முடியாத சாப்புதன்மை என்பது... பெற்றோர்களைவிட தொலைக்காட்சிகளுக்குத்தான் அதிகம் இருப்பதாகப் பல அறிஞர்களின் ஆய்வில் தெரியவந்துள்ளது.

குழந்தைக் குழந்தைகள் ஏன் தொலைக்காட்சியை விடாமல் பார்க்கிறார்கள்? ஏதும் கேள்விக்கு குழந்தைகளின் பதில் பாலித, கோவைகளில் அவைத்திருக்கிறது.

- ① பல வி பாங்களை தெரிந்து கொள்ளத்தக்க.
- ② அது பழக்கவாழ்வின் பகுதி.
- ③ தொலைக்காட்சி என்பது மிகப் பிரபலமான நேரம்.
- ④ உணர்ச்சியுடையதே.
- ⑤ புதுணர்வுகளைத் தரும்.
- ⑥ தப்பியதற்காக.
- ⑦ பொழுதுபோக்காக.

என அவ்வாறு இரக்கங்களைக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் குழந்தைகள் கூறும் இந்தக் காரணங்களில் எந்த அளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பெற்றோர் ஆய்வு செய்யவேண்டும்.

இத்தகைய ஆய்வுகளை நாம் மேற்கொள்வதன் மூலம் நம் குழந்தைகளை நம்பால் புரிந்துகொள்ள மிகவும் வசதியாக இருக்கும். மேலும் தொலைக்காட்சிகள் நமக்கும், நம் குழந்தைகளுக்கும் ஒப்பந்தம் பாதிக்கப்படாமல் எண்ணிப்படுத்து, நம்பையும் நாம் மாற்றிக் கொள்ளவும் வாய்ப்பாக அவைகம். இதைப்பற்றி பிரபல கிரேக்கியன் அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆய்வில் பற்றி தொலைக்காட்சியை குழந்தைகள் பார்க்கும்படி நாம் வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும்.

(அ) பல விசயங்களை தெரிந்து கொள்வதற்காக:

தொலைக்காட்சிகளில் பல விதமான அலைவரிசைகள் இருக்கக்கொண்டிருக்கின்றன. நாம் நம் குழந்தைகளை அறிந்து கொள்ள செய்திகள், கண்டுபிடிப்புகள், விபரணங்கள், உரை அறிமுகங்கள், சிந்தனைகள், அறிவியல் சான்று - விவரம் பற்றி ஆய்வு அலைவரிசைகள், கேலிச்சித்திரப் படங்கள் என்ப பலவேறு திசுச்சிசுகளைப் பல்வேறு அலைவரிசைகளின் உதவியால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பாகவும் இருக்கிறது என்பது குழந்தைகள் கூறும் கூற்றுக்களில் இவ்வகையில் எந்த அளவுக்கு உண்மை உள்ளது இருக்கின்றன என்பதை "பெய்லிப்பைடு" என்றும் இயல்புறமாகப் பெற்றோரை ஆய்வில்:

① குழந்தைகள் சொல்லத்தில் உண்மைகள் இருக்கின்றன.

பார்க்கும் குழந்தைகளுக்குத் திரைப்படங்கள், திரைப்படப் படங்கள், சண்டைக் காட்சிகள், கொடியுகள், நடனங்கள் தொடர் படங்கள், கோரிக்கை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளும் இவர்களுக்குப் பிடிக்காது. அவை அளவுகள் மாற்றத்தைத் தரிப்பார்கள். ஆனால் இவ்வகையான நிகழ்ச்சிகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் குழந்தைகள்... தொலைக்காட்சிகள் மூலம் அறிவை அற்றுக்கொள்ளும் என்பதும், அவர்கள் அழகுறும் பார்க்கும்படி இருப்பார்கள் என்பது இதை, பெற்றோர்கள் மிகவும் அச்சுறுத்தும் கவனம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

(ஆ) தொலைக்காட்சி பார்க்கும்படி ஒரு பழக்கவாழ்வில்தான்:

பல குழந்தைகளுக்கு தொலைக்காட்சியைக் கற்றுக்கொள்ளும் பார்க்கும்படி கொள்வதேயிருப்பது என்பது பற்றிப்போல ஒன்றாகவே இருக்கிறது. இதைத்தான் ஆய்வாளர் "பார்க்கும்படி" என்பவர் "தொலைக்காட்சிகளை பார்க்கும்படிக்கு சமனாக பாவிக்கப்படுகிறது. இவைகளைத் தொடர்ந்து பார்க்கும்படி அது அபாயகரமாக மாறி விடுகிறார்கள்" என்கிறார்.

இவ்வாறு இவ்வாறு அறிவு ஆய்வை ஆய்வு செய்து அறிவாளர் "பார்க்கும்படி" என்பவர், தொடர்ந்து தொலைக்காட்சியை பார்க்கும்படிக்கொண்டிருப்பவர்கள் (Addict Behavior) அல்லாமல் நாம் நம் குழந்தைகளை அறிவோம்.

அறிப்பாக இத்தகைய நிலையிலுள்ள பெண்களும் உட்போல என்றும் பார்க்கும்படி கண்டுபிடிக்கும் போதைப் பொருளுக்கும் சோதனைகளில் கண்டுபிடிக்கும் "கொடை" எனும் போதைப் பொருளுக்கும் மிக எளிதில் அபாயமாகி விடுகிறார்கள் என்றார். இதேபோல: மனநிலையிலுள்ள ஆண்களும் புகை, மது, குதாட்டம், குதிவாழ்ந்தபால் போன்ற பழக்கங்களுக்கும் மிக அதிகமாக அபாயமாகி விடுகிறார்கள்.

தொலைக்காட்சிகளைப் பார்க்கும்படி கற்றுக்கொள்ளும் கேட்கக் கூடியிருக்கும் கூறும் இந்த ஆய்வில் உண்மைகளைக் கண்டுபிடிக்கின்ற பெற்றோர்களையே நாம் எந்த அளவுக்குத் தொலைக்காட்சி தொடர்பான நமது கவன சாப்பு வேலைகளைச் செய்யப்படுகிறோம்?

தொலைக்காட்சியை எவ்வளவு கவனக்குறையாகப் பெற்றோர்கள் பார்க்குகின்றார்கள் குழந்தைகளில் இத்தகைய பாதிப்புகளுக்கு பாதிப்பாடாது? எனவே பெற்றோர்கள் மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது என்னவா முக்கியம் பாதிக்கின்றன?

"அமெரிக்காவில் ஆய்வு செய்துள்ள மனவியல் அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்ததில் ஏறத்தாழ 40 விழுக்காடு மானவர்கள்

தொலைக்காட்சிக்கு அடிமையாகி விட்டோம் என ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்பது ஆலன்ரூபின் அவர்களின் ஆய்வில் தெரியவந்துள்ளது.

இத்தகைய அடிமைப் பழக்கமுள்ளவர்கள் Boredom Syndrome எனும் பாதிப்புக்கு ஆளாகிறார்கள்.

அதாவது இத்தகையவர்களுக்கு

- எதன்மீதும் நாட்டம் இருக்காது.
- எதிலும் முழு ஈடுபாடு காட்டமாட்டார்கள்.

உதாரணமாக, புத்தகம் படிப்பவர்களாகத் தெரிவார்கள். ஆனால் அதில் அவர்களின் கவனமோ ஈடுபாடோ இருக்காது. விளையாட்டு, நண்பர்கள், மற்றும் பெற்றோர்கள் என யார் மீதும் சலிப்புக் காட்டுவார்கள். இப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் தொடர்ந்து தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பார்களேயானால் இவர்கள் Introvert களாக மாறிவிடுவார்கள். இத்தகைய நிலையை வளரவிட்டோமெனில் அது உச்சகட்டமான மனநலப் பாதிப்புகளை Introvert ஏற்படுத்திவிடும். எனவே இந்நிலை ஏற்படாதவாறு குழந்தைகளைப் பெற்றோர்கள் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம்.

அதேபோல் மற்றொரு ஆய்வில் தெரிவது என்னவென்றால், இவ்வளவு ஆழமாகப் போகவில்லை என்றாலும், தொலைக்காட்சிகளின்மீது அதிகமான சார்புநிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

உதாரணமாக, ஒருவேலையை குழந்தைகளிடம் ஒப்படைத்தால், அதற்குக் குழந்தைகள் கூறும் பதில் என்ன தெரியுமா? தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துவிட்டு செய்துவிடுகிறேன் என்பார்கள். இதற்குப் பெற்றோர்கள் அனுமதிக்கவில்லை என்றால் கொடுக்கப்பட்ட வேலையை குழந்தைகள் செய்யமாட்டார்கள்.

ஆக, தொலைக்காட்சியைப் பார்ப்பது ஒரு பழக்கமாகிவிட்டது என்று சொன்னால் அது சாதாரண பழக்கமாக இருக்கமுடியாது. எனவே குழந்தைகள் தொலைக்காட்சி பார்ப்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிக முக்கியமானவைகளில் ஒன்றாகும்.

(இ) தொலைக்காட்சி என்பது தோழமையைக் கொடுக்கிறது:

இப்படிச் சொல்லும் குழந்தைகளை ஆய்வு செய்தபோது தனிமையிலிருந்து என்னை விடுவிக்கிறது. மற்றவர்களோடு உறவு கொள்ளும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தும் கருவியாக உள்ளது என்கிறார்கள்.

இவர்களின் இத்தகைய கூற்றுகளை ஆய்வு செய்து கூறுகிறார் Brain Reives Bliford Nass என்பவர்.

- தமக்கு நண்பர்களே இல்லாதவர்கள்.
- பெற்றோர்களோ, உறவினர்களோ மற்றும் பெரியோர்களின் ஆதரவும், அனுசரணையும் கிடைக்காதவர்கள்.
- ஒரே குழந்தையாக இருப்பவர்கள்.
- பாலின நெருக்கமில்லாதவர்கள். அதாவது அண்ணன், அக்கா, தம்பி என உறவு முறைக்கு நேரடி வாய்ப்பில்லாதவர்கள்.

இப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் உளவியல் பாதிப்புகள் என்பது மிகவும் கொடுமையானதாகும். இத்தகையவர்கள் ஊடக பிம்பத்திற்கும், உண்மையான பிம்பத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது எனும் உணர்வே இல்லாதவர்களாக இருப்பார்கள். இதே Media Equation எனும் புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளார்.

○ நிழல் மனிதனுக்கும், நிஜமனிதனுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர்களாயிருப்பார்கள்.

○ நிழல் மனிதர்கள் இவர்களின் அருகில் அமர்ந்து எல்லாச் செயல்களையும் செய்வதாக உணர்வார்கள். நிழல் மனிதர்களின் உணர்வுகளிலும் (Emotional களில்) இவர்களும் பங்குகொள்வார்கள். இதன்விளைவு தாம் பெரிதும் நேசிக்கும் கதாநாயகன், கதாநாயகிக்கு எது நேர்ந்தாலும் இவர்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது.

இதைத்தான் எலிசபெத் பெர்சே மற்றும் ரெபேக்கே ரூபின் எனும் ஆய்வாளர்கள் Para-Social-Relationship என்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள், யதார்த்தங்களை யதார்த்தமாக பார்க்கமாட்டார்கள். தனக்குப் பிடித்த பிம்பங்கள் கூறினால்தான் நம்புவார்கள். தன்னால் முடியாததை பிம்பங்கள் முடித்துக் கொடுக்கும் என நம்புவார்கள். அநீதிகள், கொடுமைகளை எதிர்க்க; ஹீரோக்கள் வருவார்கள் என்றும் அவர்களின் பிம்பம் சார்ந்த வெற்றிகளை தம் வெற்றிகளாகக் கொண்டாடுவார்கள். இத்தகைய பிம்பக் கலாசாரம் தன்னம்பிக்கை இழந்து பிம்பங்களைச் சார்ந்து வாழ ஊக்குவிக்கும். எனவே தங்கள் குழந்தை கூறும் தோழமை எனும் இந்தக் காரணம் எவ்வளவு ஆபத்தானது என்பதைப் பெற்றோர்கள் உணரவேண்டுமல்லவா?

(ஈ) தொலைக்காட்சியைப் பார்ப்பதால் புத்துணர்வு பெறுகிறேன்:

- தொலைக்காட்சியைப் பார்ப்பதால் புத்துணர்வு பெறுகிறேன்.
- என்னை வசீகரப்படுத்துகிறது.
- என்னை உணர்ச்சிவசப்படுத்துகிறது.

எனக் கூறுகின்றவர்களும் உண்டு. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உளவியல் ரீதியாக ஏற்படும் பாதிப்புகள் ஒருபக்கமிருந்தாலும் உடல் ரீதியாக ஏற்படும் பாதிப்புகளும் மிக அதிகமே. குறிப்பாக,

- அதிவேக இதயத்துடிப்பு
- இரத்த அழுத்தம்
- அதிக வியர்வை சுரத்தல்
- அதிகமான மூச்சு வேகம்

போன்ற உடற்கோளாறுகள் மிக அதிகமாக ஏற்படுவதாக டொனால்டுஹெப் எனும் ஆய்வாளர் தெரிவிக்கிறார். தொலைக்காட்சி பார்ப்பதால் புத்துணர்வு பெறுவதாகக் கூறும் இவர்கள் சாதாரண நிலையைவிட, மிகை நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதே உண்மை. உதாரணமாக:

1) சாதாரண நிலை என்பது

- சைக்கிள் ஓட்டுவது
- நீச்சலடிப்பது
- நடப்பது
- ஓடுவது

இப்படி அன்றாட செயற்பாடுகளைக் கூறலாம்.

2) உயர்நிலை மிகை நிலை என்பது

மிக அதிகமான உணர்ச்சிகரமான உக்கிரத்துடன் இயங்குபவர்களாக இருப்பார்கள். எந்தச் செயலிலும் மிக அதிகமான

- முரட்டுத்தனமும்

- ⊙ கடினத்தன்மையும்
- ⊙ மூர்க்கமான செயற்பாட்டையும் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

அதேபோல தொலைக்காட்சி பார்ப்பதிலும் இப்படித்தான் அணுகுவார்கள்.

இவைகளுக்கான காரணம் என்ன என ஆராய்ந்து பார்த்தோமெனில்; தொலைக்காட்சியில் வரும் காட்சிகளில் மிகமுக்கியமானதாக பயம் தரக்கூடிய பேய், மந்திரம், மாயா ஜாலம், முரட்டுத்தனமான சண்டைக் காட்சிகள், இரத்தக் கொப்பளிப்புகள், தீவிரவாதத் தன்மையிலான காட்சிகள், வன்முறைகள், மிகக் கடுமையான விளையாட்டுப் போட்டிகள், கார்ட்டூன் படங்களில் வரும் அடிதடிக்க காட்சிகள்

ஆகியவைகளின் பங்கு மிக அதிகமானதாக இருக்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட உயர்நிலை அல்லது மிகை நிலையிலிருக்கும் குழந்தைகள் புத்தகங்களைப் படிக்கவே மாட்டார்கள். பாடங்களில் கவனம் இருக்காது. பெற்றோர் மற்றும் உறவினர்களிடம் அன்பும், பாசமும் இருப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டாலும், அவர்களிடம் அதிகம் முரட்டுச் சுவாவங்கள்தான் வலுப்பெற்றிருக்கும்.

இத்தகைய நிலையில் உள்ள குழந்தைகளை எப்படி புரிந்து கொள்ளப்போகிறோம்? எத்தகைய வழிமுறைகளைக் கையாண்டு குழந்தைகளைக் கண்காணிக்கப் போகிறோம்? என்பதில் பெற்றோர்கள் கவனமாக இருக்கவேண்டும் என்பது மிக முக்கியமானதாகிறது.

(உ) தொலைக் காட்சியை ஒரு மன அமைதிக்காக பார்க்கிறேன்:

இப்படிப்பட்ட காரணங்கள் கூறும் பெற்றோர்களும், குழந்தைகளும் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகக் குழந்தைகள் இப்படிக் கூறிக்கொண்டே தொலைக்காட்சியை அதிகம் பார்க்கிறார்கள் என்றால், அதற்கான சூழல், பின்னணி ஆகியவற்றை நாம் சற்று கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும்.

பொதுவாகக் குழந்தைகளோ... பெற்றோர்களோ நாள் முழுவதும் வீட்டிலிருந்து கொண்டு தொலைக்காட்சி பார்ப்பதென்பது இயலாத காரியம். காரணம், குழந்தைகள் நாள் முழுவதும் பள்ளியிலேயே அதிக நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். அதேபோல பெற்றோர்களும் நாள் முழுவதும் பெரும்பாலும் அலுவலகங்களிலோ அல்லது பிற வேலைகளிலோ அதிக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இவர்களுக்கான ஓய்வு நேரம் அல்லது மன அமைதிக்கான நேரம் என்பது கூடுமானவரை மாலை நேரமாகத்தானிருக்கும். குறிப்பாக மாலை 5 மணிமுதல் 7மணி வரையிலான நேரத்தைத்தான் கூறமுடியும். இந்த நேரத்தில் கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் என மகிழ்வுக்காக ஒதுக்குவது என்பது அவ்வளவு சாதாரண காரியமல்ல. இந்தச் சூழ்நிலையில் கணவனும், மனைவியும் தொலைக்காட்சி பார்ப்பதென்பது சற்றுச் சலிப்பை ஏற்படுத்தும். எனவே மனைவி சமைப்பது அல்லது வேறு வேலையில் கவனம் செலுத்துவது, கணவர் குளிப்பது அல்லது வேறுவேலையில் ஈடுபடுவது, இவ்வேளையில் குழந்தைகள் இவர்களுக்கு தொந்தரவு தரக்கூடியவர்களாகிறார்கள். எனவே குழந்தைகளின் தொல்லைகளிலிருந்து விடுபட குழந்தைகளை தொலைக்காட்சியைப் பார்க்க அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பொதுவாக

கண்ணெழும்பு உன்வாழ் வாய்!

கவிதைக்குள் உயிரொன்றிவாய் - உன் கனவுக்கும் நனவுக்கும் உறவுண்டுகாண் சுவைகண்டு சுவைகண்டு போ - அதன் சுழிவுக்குள் நெளிவுக்குள் அழகுண்டு பார் செவிகொண்டு தரங்கண்டு தேர் - உன் சிதறுண்ட எண்ணங்கள் வண்ணங்கள்கோர் புவிமுற்றும் அரசாளலாம் - நீ புகழென்ற மலையுச்சி மிசையேறலாம்!

ஒரு மின்னற் பொறிதோன்றினால் - அதை உரசிக்கொள், கலைஞானம் தரிசிக்கலாம் சிரமத்தைப்பாராது வா - உயர் சிகரத்தின் மிசைதாவு தளராதுபோ! ஒருமித்த மனம் வேண்டுமாம் - நம் உணர்வுக்குள் ஒருவித்து விழவேண்டுமாம் உரிமைக்குப் போராட்டா - உன் உயிரநச்சி விலைபோதல் கூடாதா!

வலிமிக்க சொல்தேர்ந்தெடு - அதை வறுமைக்கும் கொடுமைக்கும் வாளாக்கிடு நலிவுற்ற தொழிலாளர்கள் - என்றும் நமதுற்ற துணையாகும் விவசாயிகள் கலைஞர் கை வினையாளர்கள் - தம்மைக் கலியாலே அபிஷேகம் புரிவாயடா நிலவுக்கு நீபோகினும் - மன நிறைவுக்கிற் நிலமன்றிவேறேதடா?

முனருற்ற புகழுக்குள்போய் - நீ முழுக்கிக்கொண் டேமாறுதல் வீணடா எனதென்று எனதென்றுதான் - தமிழ் இனமின்று விடிவின்றி அலைகின்றது எமதென்ற உணர்வோங்கினால் - நாம் எவருக்கும் குனியாத இனமாகலாம்! அனைவர்க்கும் பொதுவாகலாம் - கவி அகிலத்தின் விடிவுக்கு வழி கோலலாம்!

சுமையுன்றன் தோளேற்றுவார் - வரும் சுகமுற்றும் தமதாக்கி ஏமாற்றுவார் தமை வெல்லும் வகை சூழுவாய் - நீ தனியல்ல முழநாடும் உன்பின்னடா யமனுக்கும் அஞ்சாது செல் - எதிர யார்வந்த போதும் நீகுன்றாக நில் இமயத்தில் கொடி நாட்டுதல் - விட்டு இணையத்தில் உன்பேரை நிலைநாட்டடா!

சோ. பத்மநாதன்

(கடந்த 18.09.2005 இல் கவிஞர் இ.முருகையனுக்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை நடத்திய பாராட்டுவிழாவில் அரங்கேறியது)

தொலைக்காட்சிகளில் மாலை நேரங்களைத் தான் குழந்தைகளுக்கான நேரமாக ஒதுக்கி, அவர்களுக்கான நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்புகிறார்கள். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் குழந்தைகளின் அறிவுக்கு சற்றும் பொருத்தமில்லாத குழந்தை மனநிலையுடன் ஒத்துப்போகக்கூடிய, பெரியவர்களின் அணுகுமுறைகளுடன் கூடிய நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடுகிறார்கள். கேலிச்சித்திர (Cartoon) படங்கள், சினிமா சார்ந்த நிகழ்ச்சிகள் அவைகளோடு பெரியவர்களுக்கான நிகழ்ச்சிகள், அதுசார்ந்த விளம்பரங்கள் என குழந்தைகளை குழந்தைகளாக பார்க்காமல் பெரியவர்கள் தனமான நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கவைக்க நேர்கிறது.

இத்தகைய காட்சிகளையோ அல்லது சூழ்நிலைகளையோ பெரியவர்கள் கவனிக்க தவறுகிறார்கள். இதன்விளைவு குழந்தைகள் புகைப்பழக்கம், குடி, மற்றும் ஆபாசம் தொடர்பான வக்கிர சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் ஆளாகிவிடுகிறார்கள். இது குழந்தைகள் கெடுவதற்கு பெற்றோர்கள் செய்யும் மறைமுகமான ஆதரவு அல்லவா?

எனவே பெற்றோர்கள் தங்களது உடல் மற்றும் மனக்களைப்பின் காரணமாகவோ வேறு பல வேலைகள் காரணமாகவோ குழந்தைகளை ஒதுக்கிவைத்து, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள்தான் சரியான நண்பன் என விட்டுவிடுவதால், அதன் விளைவுகளை நாம் கற்பனையாகக் கூட கணிக்கமுடியாத அளவிற்கு மோசமாக்கிவிடுகிறது. எனவே மனநிம்மதிக்காக (Relaxation) என குழந்தைகள் தொலைக்காட்சி பார்ப்பதன் விளைவு இப்படித்தான் இருக்கிறது.

(ஊ) தப்பித்தல் அல்லது தவிர்த்தல் ஒதுக்குதல்:

குழந்தைகள் எல்லோருமே ஏதோ ஒரு வகையில் பாதிப்புக்களை அனுபவித்துக் கொண்டோனிக்கிறார்கள். அந்த பாதிப்புகள் அனைத்துமே தற்காலிகமானதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது நிரந்தரமானதாகவும் இருக்கலாம்; எனவே குழந்தைகளுக்கான பாதிப்புகள் என்ன என்பதை கண்டறிய பெற்றோர்கள் முன்வரவேண்டும்.

- ⊙ தங்கள் கடமைகளிலிருந்து தப்பிக்க.
- ⊙ கசப்பான நிஜ வாழ்க்கையிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொள்ள.
- ⊙ தங்களின் இயலாமையை மறைத்துக்கொள்ள.
- ⊙ நிஜ வாழ்க்கையிலிருந்து பிம்ப வாழ்க்கைக்குள் ஒளிந்துகொள்ள.

தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள மன உளைச்சல், மன அழுத்தம் ஆகியவற்றிலிருந்து தப்பிக்க குழந்தைகள் தொலைக்காட்சியை அதிகம் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

இது தொடர்பான ஆய்வை மேற்கொண்ட ஆய்வாளர் டிப்வான்வியரன் மற்றும் பல உளவியலாளர்களின் கூற்றுப்படி பார்த்தால் மேற்கண்ட காரணங்களுக்காகவோ அல்லது வேறு பல காரணங்களுக்காகவோ தங்களைத் தப்பிக்கச் செய்யும் அல்லது விலகிச் செல்லும் குழந்தைகள் கீழ்க்காணும் மனநிலைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

- ⊙ இருந்தால் சாப்பிடுவோம். இல்லையெல்லை இருப்போம்.
- ⊙ கிடைத்தால் என்ன கிடைக்கவில்லையென்றால் என்ன?
- ⊙ எதைச் சாதிக்கப்போறோம்?
- ⊙ வந்தால் வரட்டும். வரவில்லையென்றால் போகட்டும் போன்ற ஏனோதானோ மனநிலைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

இவர்களைத்தான் 'கலாசி' மக்கள் என்றும், எடுபிடி வகுப்பின

ரென்றும், வாழ்க்கைப் பிடிப்பற்றவர்கள் என்றும் அடையாளப்படுத்துகிறார்கள்.

எனவே பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை எப்படிப்பட்ட குழந்தைகளாக வளர்த்தெடுக்கப்போகிறோம் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்ளும் மனப் பக்குவத்தோடு குழந்தைகளை வளர்த்தோம் எனில்... அவர்கள் எந்த நிலையிலிருந்தும் தப்பித்துக்கொள்ளவோ, ஒதுங்கிக் கொள்ளவோ தயாராக மாட்டார்கள்.

இதற்கான மாற்று நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறோமா?

(எ) பொழுதுபோக்கிற்காகத் தொலைக்காட்சி பார்ப்பவர்கள்:

பொதுவாக இன்றைய இயந்திரமயமான உலகத்தில், எல்லாம் வேகமாக இயங்கவேண்டும் என்றும், நமது காரியங்கள் எதுவும் தடைப்படாமல் போனவுடனே நடந்து முடிந்துவிட வேண்டும் என்றுதான் எல்லோருமே விரும்புகிறோம். ஆனால் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் காரணமாக நாம் நினைத்தபடி எதுவும் நடந்து விடுவதில்லை. பெரும்பாலும் எல்லாமுமே எதிர்மறையாகத்தான் நடக்கிறது.

இத்தகைய நேரங்களில் நமக்கு சலிப்பு ஏற்படாத வகையில் நம்மை சமாதானப்படுத்துவதாகவோ அல்லது கவனத்தைத் திசை திருப்புவதாகவோ பலவிதமான யுக்திகளை; பல இடங்களில் பயன்படுத்துவதை பார்த்திருக்கலாம். உதாரணமாக, மக்கள் கூட்டத்தை கட்டுப்படுத்த, நெரிசலை தவிர்க்க, வேலைகளை சுலபமாக்க நீண்ட வரிசையில் மக்கள் இயங்குவதைப் பார்த்திருப்போம்.

- ⊙ வங்கிகள்
- ⊙ பயணச்சீட்டு அலுவலகங்கள்
- ⊙ பேருந்து நிலையங்கள்
- ⊙ சலூன்
- ⊙ சூப்பர் மார்க்கெட்
- ⊙ மருத்துவமனைகள்

இன்னும் பல இடங்களில் மக்கள் காத்துக்கிடப்பதை பார்த்திருப்போம். சில இடங்களில் நீண்ட வரிசையாகவும், சில இடங்களில் தங்கள் விளம்பரத்திற்காகவும், அல்லது அந்தந்த நேரத்திற்காகவும் கூடும் இடங்களில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். இவைகள் எல்லாம் எதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் வாடிக்கையாளர்களின் காத்திருக்கும் நேரத்தைப் பொழுதுபோக்கும் விதமாகத்தானே தவிர, வேறு என்னவாக இருந்துவிடப்போகிறது? இதைப் போலத்தான் வீட்டில் குழந்தைகள்

- ⊙ பள்ளிக்கும் போகும் நேரம் வருவதற்குள்
- ⊙ அப்பா வரும்வரை
- ⊙ ஆசிரியர் வரும்வரை

எனப் பலவித சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளில் காத்திருக்கும் நேரத்தை குழந்தைகள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிமுன் செலவிடுகிறார்கள்.

இப்படி நேரத்தைக் கழிப்பவர்களை Conditional Behaviors எனும் உளவியல் தாக்கத்திற்கு ஆளானவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

செயற்படுகிறார்கள் என்பதுதான். தொலைக்காட்சி இல்லாதபோது இவர்களின் நேரம் பலவகையாக பயன்பட்டிருந்தாலும், தொலைக்காட்சி வந்தபோது இவர்களின் நேரம் மீடியாவுக்காக, தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்காக ஒதுக்கும் நேரம் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறது.

இதே போல கனடா நாட்டிலும் இத்தகைய நோக்கத்திற்கான ஆய்வு நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த ஆய்வை மேற்கொண்டவர் டானிஸ் மேக்பத் வில்லியம்ஸ் என்பவருடன் விகோர்டான் ஊரான் என்பவரும் இணைந்து நோட்டல் என்னும் கிராமத்தை தேர்வு செய்து அங்கு ஆயிரம் குழந்தைகளை 4 ஆண்டுகளாக ஆய்வுக்கு பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் ஆய்வுப்படி தொலைக்காட்சியை பயன்படுத்தும் குழந்தைகள், தொலைக்காட்சியை பயன்படுத்தாத குழந்தைகள் என இரு கூறுகளாக பிரித்து ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு விதமான குழந்தைகளுக்கிடையே ஏராளமான வித்தியாசங்கள் நிகழ்ந்திருப்பதாக இவர்களது ஆய்வில் வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

தென் ஆபிரிக்கா மற்றும் கனடா ஆகிய இரு நாடுகளிலும் மேற்கொண்ட ஆய்வின் முடிவுகளை கீழ்க்காணும் 2 பிரிவுகளாக பிரித்துப் பார்க்கின்றனர்.

1. நம்மால் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய மேலோட்டமான பாதிப்புக்கள்.
2. நம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடியாததாகவும் நாம் அதிக கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதுமான சமூகம் சார்ந்த பாதிப்புக்கள் ஆகும். இதில் முதல் பாதிப்பாக பார்க்கின்ற பிரச்சினைகள் குழந்தைகள்.
 - ◎ அவர்களின் படிப்பு நேரம் குறைகிறது
 - ◎ விளையாட்டு நேரம் இல்லை
 - ◎ தூக்க நேரம் குறைகிறது.
 - ◎ இறைபக்தியில் நாட்டம் வரவில்லை. (தென் ஆபிரிக்காவில் இறைபக்தி என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக மதிக்கப்படும் ஒரு நிகழ்வு.)

இதற்கான நேரங்களை தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மைகள்தான். என்றாலும், இவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மிக மோசமான பாதிப்புகள் ஏதும் வந்துவிடப் போவதில்லை. காரணம் படிப்பு நேரம் என்பது தொலைக்காட்சியில் கூட ஒளிபரப்பி அதை அவர்கள் படிப்பதற்கும் தேர்வு எழுதவும் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

- ◎ விளையாட்டைக்கூட தொலைக்காட்சிக்கு தகுந்தாற்போல் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.
- ◎ பக்தி முயற்சிகளைக்கூட தொலைக்காட்சியில் இன்னும் கூட ஆழமாக இடம்பெறச் செய்யலாம்.

எனவே இந்த முதல் நிலை பாதிப்புக்கள் என்பது அவ்வளவு மோசமானதாக பார்க்க வேண்டியதோ, பயப்பட வேண்டியதோ தேவையில்லை. ஆனால் இரண்டாம் நிலையிலுள்ள பாதிப்புக்கள் என்பதுதான் மிகவும் ஆபத்தானது. மாற்று வழிக்கே வாய்ப்பில்லாதது. குறிப்பாக குழந்தைப்பருவம் என்பது மிகவும் சுறுசுறுப்புமிக்க பருவம். இந்த பருவத்தில் குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்களையும், உற்றார் உறவினர்களையும், நண்பர்களையும், சக குழந்தைகளையும் மற்ற பிற மனிதர்களையும் அறிந்து கொள்வதென்பது மிக மிக முக்கியமானதாகும்.

- ◎ இதைத்தான் சமூகப் பங்கேற்பு (Social interaction)

என்கிறார்கள்.

- ◎ பெற்றோர்களுடன் மனம்விட்டு பேசுவது
- ◎ பெற்றோர்களை புரிந்து கொள்வது
- ◎ பெற்றோர்களுடன் விளையாடுவது, அன்பு, பாசம், கோபம், பரிவு, எதிர்ப்பு, எதிர்பார்ப்பு என பலநிலைகளில் பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுகிறது.
- ◎ குழந்தைகளின் சகோதர, சகோதரிகளுடனான உறவுநிலைகள், தேவைகள், தேடல்கள், போட்டிமனம், விட்டுக்கொடுத்தல். அடம்பிடித்தல், அழுதல், சண்டைபோடுதல், சமரசம் கொள்ளுதல், சமாதானமாக வாழ்தல், உறவுகளை புரிந்து கொள்ளுதல் போன்ற அனுபவங்கள் மிகவும் முக்கியமானது.
- ◎ குடும்பத்தின் பிற உறவினர்கள், மூத்தோர்களான தாத்தா, பாட்டி, அத்தை, மாமா, சித்தப்பா, சித்தி அவர்களின் வாரிசுகள் இப்படியானவர்களின் மனநிலைகள், உறவுநிலைகள், அவர்களைப்பற்றி அணுகுமுறைகள் ஆசாபாசங்கள், அன்பின் பரிமாற்றங்கள் உறவு நெருக்கங்களும் அத்தியாவசியமானதே.
- ◎ பள்ளிச் சூழ்நிலையில் ஆசிரியர்கள், சக மாணவ, மாணவிகள். நண்பர்கள், எதிரிகள், பிடித்தவர்கள், பிடிக்காதவர்கள். கண்டு கொள்ளாதவர்கள் என அங்குள்ளவர்களின் வாழ்க்கை முறைகள், பின்னணிகள், ஏழ்மை, வறுமை, செல்வச் செழிப்பு, சிக்கனம், கஞ்சத்தனம், விட்டுக்கொடுத்தல், விதண்டாவாதம் செய்தல், விளையாடுதல், போட்டிமனம், கல்வி நிலையுணர்்தல் அவர்களின் குடும்பச் சூழல்களை புரிந்து கொள்ளுதல், இணைந்து விளையாடுதல், ஏற்றுக் கொள்ளாமை, ஒதுக்குதல், ஒதுங்குதல், திறன் வெளிப்பாட்டு அனுபவங்கள், புதிய புதிய கண்டுபிடிப்பு போன்ற பள்ளி சம்பந்தப்பட்ட சமூக உறவின் பரிமாணங்கள் குறித்த அறிவும் அனுபவங்களும் அவசியம்.
- ◎ பிற மனிதர்களோடு நெருங்கிப்பழகுதல், பயம், தையம், துணிச்சல், பாவம், இரக்கம், நன்மை, தீமைகள் மற்றும் அவரவர்களின் மத ஆச்சாரங்கள், கடவுள் நம்பிக்கைகள், நாத்திக அணுகுமுறைகள், வாழும் பகுதியின் மக்கள் நிலவரங்கள், ஏற்றத்தாழ்வுகள், இனம், மதம், பணம் மற்றும் கலாசார வித்தியாசங்கள் உணவு, உடை வாழ்வியல் தன்மைகள் இவைகள் குறித்தான தேடல்கள், புரிதல்கள், கேள்விகள், பதில் கூறும் தன்மைகள் போன்ற பங்களிப்புகளும் - விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், கேளிக்கை மையங்கள், விளையாட்டு தளங்கள், வியாபார நிறுவனங்களை ஏமாற்றுதல், பொய் சொல்லுதல், பகை வெல்லுதல், போட்டி பந்தயங்கள், நியாயம் பேசுதல், தீப்பு வழங்குதல், கூட்டு சேருதல், கோஷ்டி அமைத்தல், நட்பு கொள்ளுதல், நல்லுறவை கண்டுபிடித்தல், நலம் பேணுதல், குதாசலங்கள், வாழ்த்துக்கள், வசை மொழிகள், அக்கறை கொள்ளுதல், ஆறுதல் சொல்லுதல், அரவணைத்தல், பாதுகாத்தல், பக்குவமாக பழகுதல், பகிர்ந்தளித்தல், பங்கேற்பு, பாடம் பெறுவது, கொடுப்பது, வாங்குவது, ஏற்பது, இகழ்வது என இன்னும் எத்தனையோ அனுபவங்கள் பெறவேண்டிய தேவைகள் குழந்தைகளுக்கு மிக முக்கியமானதாகும்.
- இப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் மற்றும் பங்கேற்புக்கான நேரங்களைத்தான் தொடர்புச் சாதனங்கள் குறிப்பாக, தொலைக்காட்சிகள் அபகரித்துக்கொள்கின்றன. இந்த நேரங்களை தொலைக்காட்சிகள் குறையாடுவதன் வாயிலாக... குழந்தைகள் இழப்பதின் வாயிலாக எதிர்காலத்தில் எப்படி ஆகிறார்கள், என்பதை உளவியலாளர் டேவிட் மேயர்ஸ் என்பவர் கீழ்க்காணும் பாதிப்புகளை கூறுகிறார்.

- சமூக அக்கறையற்றவர்களாக
 - சமூகத்தோடு எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லாதவர்களாக
 - சமூக அறிவும், ஞானமும் அற்றவர்களாக
 - பெற்றவர்களையும், மற்றவர்களையும் புரிந்து கொள்ளாதவர்களாக
 - குடும்பம், பாசம், உறவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் தராதவர்களாக
 - குடும்ப நிகழ்ச்சிகளான சாவு, வாழ்வு போன்ற நிகழ்வுகளில் பங்கேற்க மனமில்லாதவர்களாக.
 - பொழுதுபோக்கு அம்சங்களில் அதிக நாட்டம் அற்றவர்களாக
 - வெளியுலகில் நிகழும் நாடகம், நடனம், விழாக்கள் கொண்டாட்டங்களில் நாட்டமற்றவர்களாக
 - நண்பர்கள், காதலி போன்ற எந்த உறவுக்கும் லாயக்கற்றவர்களாக
 - சமூகசேவை, மற்றும் பிற சமூக நிகழ்வுகளில் பங்கேற்க விருப்பமில்லாதவர்களாக
 - பொது நிகழ்ச்சிகள், கலைகள், திறன்வெளிப்பாட்டிற்கான வாய்ப்புகளில் Social Network இல் ஆர்வமற்றவர்களாக
 - தன்வயது ஒத்தவர்கள், சகோதர உறவுகள் மற்றும் சக குழந்தைகளோடு விளையாட மறுப்பவர்களாக
 - நான், எனது என்கிற சுய நலப்போக்கு உள்ளவராக
 - என்ன என்றால், என்ன என்று கேட்பதும், நீ பேசினால் நான் பேசவேன் என்கிற மனநிலையோடும் உள்ளவராக
 - எதிர்காலத்தில் குடும்பம், மனைவி, குழந்தைகள் என்கிற அக் கறையற்றவர்களாக நிகழ் காலத்தில் பெற்றோர்களுக்குத் தன்னைப்பற்றி வெளிப்படுத்தாததின் விளைவால் பெற்றோருக்கும் தனக்கும் உள்ள உறவுவிரிசல் ஏற்படுத்துவதாக...
 - நன்மை, தீமைகளை அலசிப் பார்க்கும் தன்மையற்றவர்களாக
 - வலி, துன்பம், பாதுகாப்பு, அரவணைப்பு அற்றவர்களாகவும் என இன்னும் பல்வேறு நிலைகளில் இந்தச் சமூகத்தால் புறக்கணிக்கக் கூடியவராக அல்லது இந்தச் சமூகத்தைப் புறக்கணிக்கும் நபராகவே மாறிவிடும் அபாயத்தைத் தொலைக்காட்சி பார்க்கும் நேரங்கள் உருவாக்கிவிடுகின்றன.
- இத்தகையவர்கள் குறித்து உளவியல் நிபுணர்களான டாம் வேண்ட்டோவும் மற்றும் பேக்டி வெல்கன்பர்க் என்பவரும் என்ன கூறுகிறார்கள் என்றால், குழந்தைகள் இயல்பாக வளர்வதற்கும், ஆற்றல்களைப் பெறுவதற்கும் அவர்களாகவே எதையும் புரிந்துகொண்டு உருவாவதற்கும் அடிப்படையாகத் தேடல் தன்மை வேண்டும்.
- குழந்தைகளுக்கு (fantasy) சுய கற்பனைத்திறன் வரவேண்டும் என்கிறார்கள். குறிப்பாக தாத்தா, பாட்டி கூறும் கதைகளைக் கேட்கும்போது; அதை குழந்தைகளின் கற்பனைத்திறனோடு கிரகிப்பதற்கும் அதை நாமாக நமது பார்வையில் சொல்லிப் புரியவைப்பதற்கும் அடிப்படைப் புரிதலில் சிக்கல்கள் இருக்க வாய்ப்புண்டு.
- உதாரணமாக, ஒரு ஊரில் ஒரு சிங்கம் இருந்தது என்று நாம் கதை சொல்வோமானால் ஒரு ஊரில் என்ற சொல்லுக்கு குழந்தைகள் புரிந்துகொண்ட அளவில், அவர்களது பார்வையில், கற்பனையில் ஒரு ஊர் தோன்றும். அப்படித் தோன்றும் ஊர்

இந்தக் குழந்தைகள் பார்த்தவை, கேட்டவை, அறிந்தவை இவற்றோடு அவர்களுக்கான சந்தேகங்கள், புரிதல்கள், இவற்றோடு ஒப்பிடும் அல்லது ஒப்பிட முடியாத கற்பனையிலும் இன்னும் எப்படியெல்லாமோ அந்த ஊரை குழந்தை காட்சிப்படுத்திக் கொள்ளும். குழந்தையின் இந்தக் கற்பனை உலகத்திற்கும், பெரியவர்கள் கூறும் கதைத் தாக்கத்திற்கும் புரிதல்கள் அல்லது உணர்ந்து கொள்ளுதல் வித்தியாசப்படும்.

அதேபோல ஒரு சிங்கம் இருந்தது என்று நாம் சொல்லும்போது நமக்கு அந்தக் கதைப்படி சிங்கம் என்ன செய்தது என்று கதையோடு போய்க்கொண்டிருப்போம். ஆனால் சிங்கம் பற்றிய குழந்தைகளின் பார்வையில் உணரும்போது உருவம், பல், கோபம், நடை, சத்தம், சிங்கத்தின் சிந்தனை இப்படிக் குழந்தைகளின் கற்பனைத் தன்மைக்கேற்ப அது செல்லப்பிரணியா? அல்லது முரட்டுத் தனமானதா? அப்படியென்றால் அதன் குணநலன்கள்... இன்னும் எப்படியெல்லாமோ சிங்கம் உருவகம் பெறும். எனவே இத்தகைய கற்பனை ஆற்றல்கள், சமூக அனுபவங்களுடனும் கூடிய புரிதல்களுடன்தான் குழந்தைகளின் இயல்பு வளர்ச்சி அமையவேண்டும்.

இத்தகைய அனுபவத்துடன் கூடிய இயல்பு வாழ்வின் யதார்த்த புரிதல்களை எந்த வகையிலும் தொலைக்காட்சிகளால் கொடுக்கமுடியாது. மாறாக, இத்தகைய கற்பனைத் திறன்களையும், (Creativity), உருவாக்கத்தையும் தொலைக்காட்சிகளால் அழிக்கத்தான் முடியும்.

இது குறித்து ஆய்வாளர் W.J.Portter என்பவர் ஆய்வு செய்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

- தொடர்ந்து தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகள் பாட்புத்தகங்களை எடுத்து தொடர்ந்து 5 நிமிடங்கள்கூட படிக்கமாட்டார்கள்.
- அப்படியே படிப்பதாக நமக்குத் தோன்றினாலும் அவர்களின் சிந்தனை, கவனம், எதுவும் புத்தகத்தில் இருக்காது.
- ஒரு வாரத்திற்கு குறைந்தது 10 மணி நேரத்திற்கும் குறைவாகத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் குழந்தைகளுக்கு எந்தவித பாதிப்பும் ஏற்படுவதில்லை.

வாரத்தில் 10 மணி நேரத்திற்கும் கூடுதலாகத் தொலைக்காட்சி பார்க்கும் குழந்தைகளுக்கு மிக அதிகமான பாதிப்புகள் உண்டு என்கிறார்கள்.

இதையே இந்தியச் சூழலில் குறிப்பாக தமிழகச் சூழலில் பொருத்திப் பார்க்கும்போது ஒரு நாளைக்கு 2½ மணிமுதல் 3 மணி நேரம் வரை தொலைக்காட்சி பார்க்கும் குழந்தைகளுக்கு 3 நிமிடம்கூட தொடர்ந்தாற்போல படிப்பின் மீது அக்கறையோ கவனமோ ஏற்பட வாய்ப்பில்லையாம்.

இத்தகைய குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோர் வற்புறுத்தலால் கட்டாயப்படுத்தி புத்தகங்களைப் படிக்கச் செய்தாலும் வீட்டுப்பாடம், மற்றும் பொதுக் கற்றலில் ஈடுபடச் செய்தாலும், குழந்தைகள் நம்மை வெறுப்பதை, அவர்களின் அணுகுமுறையில் அல்லது செயற்பாடுகளில் புரிந்துகொள்ளலாம். இதைக் குழந்தைகள் வேண்டுமென்றே வெளிப்படுத்துவார்கள். இதைத்தான் Threshold effect என்கிறார்கள்.

ஆய்வுத் தொகுப்பு
க. வேல்தஞ்சன்

காலத்திற்காய் இக்ஞைப்பு...

ஒரு புகைபோல் படர்ந்த
கனவுகளைக்
கலைத்துப் போகிறது காலம்..!

எனதினதும்
இந்தக் கணம் வரையிலானதுமான
கர்வங்கள் அறுந்துபோக
வெறுமை படர்கிறது
வாழவை மூடி..!

வாழ நினைத்தபோது
நினைப்புகளையே
இனிப்பாக்கிய காலம்!
வாழ்தலை வெறுத்தபோது
பாரங்களாகிக்
கனத்த காலம்!
வெளியே நின்று பார்க்கையில்
வெறும் ஒற்றைச் சொல்லாய்
ஒதுங்கி நிற்கிறது!

இனி,
வாழ்வுக்கு வெளியே
வாசலில் நின்று
ஒரு விருந்தாளி போல
வாழவை அழைக்கலாம்!

உள்ளே
சிரிப்புச் சலங்கைகள்
குலுங்கிடும் போது,
வெளியே நின்று
வேடிக்கை பார்க்கலாம்!

அழகைக் கேவல்கள்
கேட்டிடும் போது,
அதிகம் அலட்டாமல்,
ஒதுங்கியே நிற்கலாம்!

வாழ்வின் வெளியே
ஒரு விருந்தாளி போல் எனை
மாற்றிய காலமே
நீ வாழி!

- தாட்சாயணி

“மாண்புடையீர், புகையும் சிகரெட்டை அதன் மூக்கு நுனியில் வைத்துச்சுட்டு வேடிக்கை பார்த்தார், உடனே அது விழுந்து பிடுங்கிற்று, அது ஒன்றும் அசட்டுப் பிறவியல் லவே! இந்த ஹூரியூக்கின் எப்பொழுதுமே இப்படித்தான், சேஷ்டை செய்யாமல் இருக்க முடியாது அவரால்!”

“ஒன்றரைக் கண்ணா! உன் புழு கு மூட்டையை அவிழ்க்காதே, நிறுத்து! நீ ஒன்றும் நேரில் பார்க்கவில்லை, பிறகு ஏன் இப்படி புழு குகிறாய்? மாண்பு மிகு இன்ஸ்பெக்டர் விவரம் அறியாதவரல்ல; பொய் பேசுகிறவர் யார், உண்மையைச் சொல்கிறவர் யார் என்று அவருக்குத் தெரியும். நான் சொல்வது பொய்யானால் நீதிபதி என்னை விசாரணை செய்யட்டும்! சட்டத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது... இன்று எல்லாரும் சரிநிகர் சமானம் - உனக்கு இதைச் சொல்கிறேன் நான், போலீஸில் எனக்கு யாரும் இல்லாமற் போய்விடவில்லை. சகோதரர் ஒருவர் இருக்கிறார்..”

“போதும், நிறுத்து!”

“இல்லை, இது ஜெனரலுடைய நாயல்ல” என்றார் போலீஸ்காரர், அழுத்தம் திருத்தமாய். “ஜெனரலிடம் இம்மாதிரியான நாய் எதுவும் இல்லை அவரிடம் இருப்பவை யாவும் மோப்ப நாய்கள்.”

“நிச்சயம்தானா?”

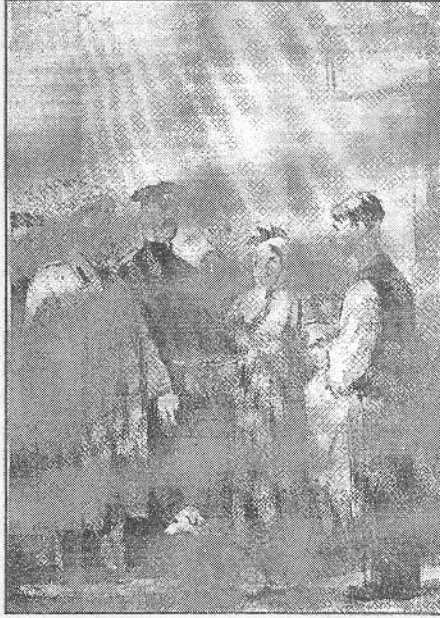
“சந்தேகமில்லை, மாண்புடையீர்.”

“நீ சொல்வது சரிதான்! ஜெனரலுடைய நாய்கள் யாவும் விலை உயர்ந்தவை, ஜாதி நாய்கள். ஆனால் இதைப் பாரேன்! பார்க்க சகிக்கவில்லை, தெருச் சனியன்! இம்மாதிரியான நாயை யாரும் வீட்டில் வைத்திருப்பார்களா? பித்து பிடித்துவிட்டதா உனக்கு? இம்மாதிரி நாய் மாஸ்கோவிலோ, பீட்டர்ஸ்பர்கிலோ தென்படுமானால், அதன் கதி என்னவாகும் தெரியுமா? சட்டத்தைப் பற்றியாரும் கவலைப்பட மாட்டார்கள், அதே நிமிடத்தில் அதற்கு முடிவு ஏற்பட்டுவிடும். ஹூரியூக்கின் கடிபட்டு இழப்புக்கு உள்ளானவன். இந்த விவகாரத்தை நீ இதோடு விட்டுவிடக்கூடாது. தக்கபடி பாடம் கற்பித்தாக வேண்டும்! ஆம், உடனே செய்தாக வேண்டும்...”

“ஒருவேளை ஜெனரலுடைய நாய்தானோ என்னோ” என்று போலீஸ்காரர் வாய்விட்டுச் சிந்திக்கலானார். “யாருடையது என்று அதன் மூஞ்சியிலா எழுதி ஒட்டியிருக்கிறது? அன்று நான் இம்மாதிரியான ஒரு நாய் அவருடைய வீட்டு வெளிமுற்றத்தில் இருக்கக்கண்டேன்.”

“ஜெனரலுடைய நாய்தான், சந்தேகமே வேண்டாம்” என்று கூட்டத்தினரிடமிருந்து அந்தக் குரல் மீண்டும் ஒலித்தது.

“ஓ! கோட்டை என் மீது மாட்டு, எஸ்தீரின்... ஜில் காற்று வீசுகிறது, குளிராயிருக்கு. இதை ஜெனரலுடைய வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கே அவர்களைக் கேட்டுப் பார். நான் இதைக் கண்டதாகவும், அனுப்பி வைத்திருப்பதாகவும் சொல்லு. தெருவிலே விடவேண்டாமென்று அவர்களிடம் கூறிவிட்டு வா. இது விலை உயர்ந்த நாயாய் இருக்கும். ஊரிலுள்ள முரடர்கள் எல்லாம் இதன் மூக்கிலே சிகரெட்டைத் திணிக்க முற்பட்டால்

உருப்படாமல் அல்லவா போய்விடும். நாய் மென்மையான பிராணி!... முட்டாளே! கையைக் கீழே இறக்கு நீ! அசிங்கம் பிடித்த அந்த விரலை எல்லோருக்கும் காட்டிக் கொடுத்து நிற்காதே. எல்லாம் நீ செய்ததுதான், குற்றம் உன்னுடையதுதான்...”

“ஜெனரலுடைய சமையற்காரர் இதோ வருகிறாரே, அவரைக் கேட்டால் தெரிந்துவிடுகிறது... உம்மைத்தானே, புரோஹர்! கிழவரே, இங்கே வா! இந்த நாயைப் பார். உங்கள் வீட்டு நாயா இது?”

“நல்லாயிருக்கீ! இம்மாதிரி ஒரு நாய் எங்களிடம் எந்நாளும் இருந்ததில்லை!”

“இனி யாரையும் விசாரிக்கத் தேவையில்லை” என்றார் அச்சமேலவ். “தெரு நாய்தான் இங்கே பேசிக்கொண்டு நின்று பயனில்லை. தெருநாயென்று சொல்லிவிட்டார்கள், ஆகவே இது தெரு நாயேதான். இழுத்துச் சென்று ஒழித்துக்கட்டு! விவகாரம் தீர்ந்து போகட்டும்.”

“இது எங்களுடைய நாயல்ல” என்று புரோஹர் தொடர்ந்து சொன்னார். “ஜெனரலுடைய சகோதரர் சில நாட்களுக்கு முன்பு வந்தாரே, அவருடையது இது. எங்கள் ஜெனரலுக்கு பர்சோய் நாய்கள் பிடிக்காது. ஆனால் அவர் சகோதரர் இருக்கிறாரே, அவருக்கு உயிர்தான்..”

“என்ன, ஜெனரலுடைய சகோதரர் வந்து விட்டாரா? விளத்தீர் இவானிச் வந்துவிட்டாரா?” என்று வியந்து கூவினார் அச்சமேலவ்; ஆனந்தத்தால் அவர் முகம் பூரித்து விட்டது “மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி ஆயிற்றே! எனக்குத் தெரியாதே இது. இங்கேயே தங்கிவிடப் போகிறாரா?”

“இங்கேதான் இருக்கப் போகிறார்.”

“எதிர்பாராத நல்ல செய்தி! தமது சகோதரரைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கிறாரா? செய்தி தெரியாதவனாய் இருந்திருக்கிறேன். அவருடைய நாயா இது? மட்டற்ற மகிழ்ச்சி! வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்... அற்புதமான நாய்க்குட்டி! அந்த ஆளின் விரலைக் கடித்தாயா நீ? ஹ-ஹ-ஹா பரவாயில்லை, நீ நடுங்காதே! உர்-உர்-ர்... பொல்லாத குட்டி, கோபம் பொத்துக் கொண்டு வருகிறது அருமையான நாய்க்குட்டி!”

புரோஹர் அந்த நாயை அழைத்துக் கொண்டு மரவாடியிலிருந்து போய்ச் சேர்ந்தார். சட்டத்தினர் ஹூரியூக்கினைப் பார்த்துச் சிரித்தனர்.

“இரு! செம்மையாய்த் தருகிறேன் உனக்கு!” என்று அச்சமேலவ் அவனை மிரட்டினார். பிறகு மேல்கோட்டை நன்றாய் இழுத்துவிட்டுக் கொண்டு சந்தையின் குறுக்கே நடந்தார். ☆

* பைத்தியமெனப் பொருள்படும் அச்சமேலி என்னும் குஷ்யச் சொல்லிலிருந்து |ணையப்பட்டிருக்கும் பெயர்.

* ஹூரியூ - ஹூரியூ - பன்றியின் உறாமல்.

(மொழிபெயர்ப்பாளர்.)

நன்றி

அந்தோன் சேகவ்

(சிறுகதைகளும், குறுநாவல்களும் 1975)

சிலப்பதிகாரத்தில் மக்களின் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வங்களும் பாத்திரங்களாகியுள்ளன. பாசாண்ட்சாத்தன், வனசாரிணி, அழற்கடவுள், நாளங்காடிப்பூதம், மதுராபதித்தெய்வம் என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். குலமாதர், கணிகையர் என இருவேறுபட்ட பெண்கள் பற்றி சிலப்பதிகாரம் பேசுகிறது. குலமாதர் சார்பாக கண்ணகியும் கணிகையர் சார்பாக மாதவியும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். கண்ணகி கணவனைப் பிரிந்து துன்புற்றாலும் பண்பான வாழ்க்கையால் உயர்ந்தவள். மாதவி கணிகையர் குலச்குழலை மாற்றியவள். கோவலன் இறந்ததும் கலையையும், அழகையும், குலத்தையும் துறந்து உயர்ந்தவள். இதுவே இருவரதும் சிறப்பாகும். அக்கால சமுதாயம் இருவருக்கும் வாழ்க்கையில் பெரும் சிக்கலை உருவாக்கியது. அதனால் அவர்கள் துன்புற்றனர். வாழ்வின் இன்பத்தையும் பயனையும் இழந்தனர். கண்ணகியின் சிக்கல் சமுதாயத்தில் பல பெண்டிர்க்கு இருந்தது. குலமாதர் வாழ்வு கணிகையரால் கெடும் நிலை இருந்தது. இளங்கோ கண்ணகியின் துயரக்கதையுடன் குலமாதர் அனைவருடைய கண்ணீரையும் காட்டுகிறார். அவர்களின் கண்ணீருக்குக் காரணமான கணவ்மாரின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கோவலனுடைய பரத்தமை ஒழுக்கத்தின் மூலம் காட்டுகிறார். கணிகையரிடம் கலைகள் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. கணிகையரின் அழகும் இசைத்திறனும் பயிற்சியால் சிறந்திருந்தன. இதனை மாதவியின் பயிற்சியிலை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றாப் பெருந்தோள் மடந்தை
தாதவிழ் புரிசுழல் மாதவி தன்னை
ஆடலும் பாடலும் அழகும் என்றிக்
கூறிய மூன்றினொன்று குறை படாமல்
ஏழாண்டியற்றியோர் ஈராறாண்டில்
சூழ்கழல் மன்னர்க்குக் காட்டல்வேண்டி..”

(சிலம்பு: அரங்கேற்று: 5 -11)

கலையையும் காமத்தையும் அனுபவிக்க விரும்பிய ஆடவர் கணிகையரை நாடிச் சென்றனர். புகார் நகரிலே கொண்டாடப்படும் இந்திரவிழா ஆடவர்களின் விருப்பை நிறைவேற்ற நல்வாய்ப்பு நல்கியது. ஊர்காண் காதை மதுரையில் ஆடவர் கணிகையுடன் பருவந்தோறும் களியாட்டவரும் செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கணிகையருள் சிறந்தவர்களுக்கு அரசன் தலைக்கோல்பட்டம் அளித்து பரிசுத்தொகையும் கொடுக்கின்ற மரபு மதுரையிலும், புகாரிலும் நிலவியது. இது கணிகையர்க்கு அரசு அளித்த இசைவாகி மக்களின் ஒழுக்கக்கேட்டிற்கும் வழிவகுப்பதாயிற்று. கலையில் ஆர்வம் உடைய கோவலன் மாதவியின் ஆடற்கலையால் ஈர்க்கப்பட்டு அவள்பால் 'விடுதல் அறியா விருப்பினன் ஆகி' 'வடு நீங்குசிறப்பின் மனையகம் மறந்து வாழ்ந்தான். இதனால் கண்ணகி இன்பப் பயனையும் அறப் பயனையும் இழந்து வாழநேர்ந்தது. கணிகையர் வாழ்வு சிலப்பதிகாரத்தில் இருவகையாகச் செயற்பட்டுள்ளது'. ஒன்று, அது கோவலனுடைய வீட்டுவாழ்வை அழித்தது. மற்றது, மதுரைநகரக் கணிகையரின் ஆடலும் தோற்றமும் பாண்டியனின் மனதை மயக்க அதுகண்டு பாண்டியாதேவி ஊடல்கொள்ள மன்னன் மேலும் மயங்கித் தீர்விரியாமல் பொற்கொல்லன் சொற்கேட்டு கோவலனைக் கொல்ல ஏவியமை கணிகையர் நிலை மறைமுகமாக கோவலன் கொலைக்குக் காரணமாயிற்று.

இளங்கோவடிகள் தமது காப்பியத்தில் நகரவாழ்வையும் நாட்டுப்புறத்து வாழ்வையும் சுட்டி அவற்றின் வேறுபட்ட தன்மையை விளக்கியுள்ளார். வணிகரும் விழாவெடுப்போரும், ஆடல் பாடல்களால் மகிழ்வோரும், பரத்தரும், பல்வேறு தொழில் செய்வோரும் என நகரவாழ்வு ஒரு புறம் நடக்கிறது. வேட்டுவர், ஆயர், குறவர் வாழும் நாட்டுப்புற வாழ்வு இன்னொரு புறம் நடக்கிறது. பண்பாலும் பணிகளாலும் அணிகளாலும் வாழ்க்கை முறையாலும் செயற்பாடுகளாலும் நகரமும் நாட்டுப்புறமும் வேறுபட்டிருப்பதை இளங்கோ துல்லியமாகவே காட்டியுள்ளார். ஆடம்பரவாழ்வும், ஆரவாரமும் ஒழுக்கச்சீர்தேடும் நகரத்திலிருந்தது. வழிபாடும், ஒழுக்கமும், அமைதியும் நாட்டுப்புறத்திலிருந்தன. நகரமாந்தருக்கு வழிபாடு ஒரு ஆடம்பரத் திருவிழாவாக அமைய நாட்டுப்புறமாந்தருக்கு அது வாழ்வுடன் இணைந்த அமைதியான செயற்பாடாக அமைந்திருந்தது.

பாத்திரப்படைப்பில் கண்ணகியை சொல்லறும் பேணும் 'பீடுகெழு' நக்கையாகப் பத்தினித் தெய்வமாகப் படைத்த இளங்கோ அத்துடன் தனது நூலை நிறைவு செய்யவில்லை. நாட்டுமாந்தரால் அவள் பெருமை நகரமாந்தர்க்கும் அறிவுறுத்தப்பட்டு மன்னர் பலர் அவளைத் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் மரபைத்தொடக்கி வைத்து காப்பியத்தை முடிக்கின்றார். செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கல் தேர்வுசெய்வதற்கு இமயம் செல்கிறான். கனகவிசயரை வென்று இமயத்தின் கல் கொணர்ந்து கங்கையில் நீராட்டி கனகவிசயர் தலையில் ஏற்றிக் கொணர்ந்தமையால் நாடுமுழுவதும் பத்தினித் தெய்வத்தை அறிந்து கொண்டது. அவன் வஞ்சி மாநகரில் பத்தினிக்கோட்டம் அமைத்து மன்னரை அழைத்து விழாமங்கலம் செய்தமையால் பத்தினி வழிபாடு பிறநாடுகளில் பரவிற்று. நாட்டுப்புறம் கண்ணகியைத் தெய்வமாகக்கொண்டு வழிபட்டநிலை நகரப்புறங்களிலும் பரவிற்று. வழிபாடு நாட்டுப்புறத்தையும் நகரப்புறத்தையும் பக்தி உணர்வு கொண்டு இணைய வைத்தது. இதன் மூலம் பத்தினி வழிபாடே சிலம்பின் மையக்கருத்தாயிற்று. கண்ணகியின் காண்பிலும்பால் காப்பியம் பெயர் பெற்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் இசைநாடகக்குறிப்புகள் ஆசிரியரின் புலமைச்சிறப்பை அணி செய்கின்றன. மங்கல வாழ்த்துப்பாடல், காணல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியர்குரவை, ஊர்குழ்வரி, குன்றக்குரவை, வாழ்த்து என்னும் பகுதிகளில் இசையும்- நாடகமும் பயின்று வருகின்றன. துன்பமாலையும் - வஞ்சினமாலையும் இசைவிரவி அழகைச்சுவை மிகுந்தவையாகும். அரங்கேற்றுகாதை, வேளிர்காதை என்பவற்றில் பண்டைய இசைநாடகக் குறிப்புகளுள். மேலும் காண்டந்தோறும் இறுதியில் நிற்கும் கட்டுரைகள் இசைநாடகக் குறிப்புகள் பற்றிய சில சுருக்க விளக்கங்களைத் தருகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரைசெய்த அரும்பதவுரைகாரரும் அடியார்க்கு நல்லாரும் இக்குறிப்புகளை இணைத்துள்ளனர். இந்நூலின் உரைப்பாயிரத்தில் இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு, பரதசேனாபதியம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் என்னும் ஐந்து நூல்களையும் அடியாருக்கு நல்லார் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆடல், பாடல் என்ற இரண்டினுள் ஆடல் நாடகத்திற்கும், பாடல் இசைக்கும் உரியவாகும். ஆடல் வேத்தியல், பொதுவியல் என்றும் அகம், புறம் என்றும் அமைந்துள்ளது. வேத்தியல் வேந்தர் முன் ஆடுவது. பொதுவியல் ஏனையோர் முன் ஆடுவது. ஆடல் 11 வகைப்படும் அரங்கேற்றுகாதையிலும் கடலாடுகாதையும் இவ்வாடல் வகை விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆடல் வகையுள் சில கூத்து என வழங்கப்பட்டன. கூத்து பல தரப்படும் அவற்றுள் வரிக்கூத்து:- கண்கூடு வரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி,

தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுகோள்வரி என எட்டுவகைப்படும். வேளிர்காதையில் (வரி: 74 - 108) இவைபற்றிய விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது, ஆடல் கொடுகொட்டி, பாண்டரங்கம், அல்லியம், மல், துடி, குடை, குடக்கூத்து, பேடு, மரக்கால், பாவை, கடையம் எனபெயர் பெற்றது. கடலாடுகாதையில் (43 - 66) இவை பற்றிய விரிவான விளக்கம் உண்டு. இசைக்கருவிகளில் மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லியம் என்ற நான்கும் சிறப்புடையன. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்ற நால்வகையான யாழ்பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. இவை முறையே 21,19,14,7 நரம்புகளைக் கொண்டிருந்தன.

பண்டைய சங்கநூல் கூறும் திருமணமரபு சிலப்பதிகார காலத்தில் மாற்றமடைந்துள்ளது. “இருபெருங் குரவரும் ஒரு பெருநாளால் மணவணிகாண மகிழ்தலும்” “மாமுத பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத் தீவலம் செய்வதும்” முறைமையாக உள்ளன. மகளிர் தம் கணவரோடு கூடி அறவோர்க்கு அளித்தல், அந்தணரோம்பல், துறவோர்க்கெதிர்தல், விருந்துபுறந்தருதல் முதலிய அறங்களைச் செய்தனர். இந்நடைமுறை கண்ணகி கூற்றாக கொலைக்களக்காதையில் (71 - 74) அமைந்துள்ளது. மக்கள் கொண்டாடும் சிறப்பான விழாக்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் உண்டு. அவற்றுள் இந்திரவிழா சிலப்பதிகாரக் கதையில் முக்கிய விழாவாக அமைந்துள்ளது. இவ்விழா காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் சித்திரைத்திங்கள் சித்திரை நாள் தொடங்கி இருபத்தெட்டுநாள் நடைபெற்றது. இந்திரவிழவர் எடுத்தகாதை இவ்விழாபற்றிய செய்திகளைக் கூறுகிறது. விழா சிறப்புற நடைபெறுவதற்கு காவற்பூதத்துப் பலி பீடிகைக்கு மறக்குடிமகளிர் சென்று வழிபாடு செய்தமை கூறப்பட்டுள்ளது.

“காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப் புழுக்கலும் நோலையும் விழுக்குடை மடையும் பூவும் புகையும் பொங்கலும் சொரிந்து துணங்கையர் குரவைய ரணங்கெழந்தாடிப் பெருநில மன்னன் இருநில மடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி வசியும் வளனும் சுரக்கென வாழ்த்தி மாதர்க்கோலத்து வலவயினுரைக்கும் முதிர்ப் பெண்டி ரோதையில் பெயர்”

(சிலம்பு: இந்திரவிழவு: 67 - 75)

பின்பு பூத சதுக்கம் முதலாகவுள்ள ஐவகை மன்றங்கட்கும் அரும்பலியூட்டுவர். மங்கலக் கொடிகளும் தோரணங்களும், புரணகும்பங்களும், பொற்பாலிகைகளும் கொண்டு நகரையும் கோவில்களையும் அழகுபடுத்துவர். ஐம்பெருங்குழுவும், எண்பேராயமும், அரசகுமரரும், பரதகுமரரும், தேர் முதலிய நால்வகைப் படைவீரரும், பிறரும் ஒன்றுகூடி காவிரிக்குச் சென்று நீர் கொணர்ந்து ‘விண்ணவர் தலைவனை விழுநீராட்டி’ பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் முதலாகவுள்ள கோபிகள் பலவற்றிலும் வழிபாடாற்றுவர். இசைப் புலவர்கள் பாட நாடகமகளிர் ஆடலும் பாடலும் காட்டி மக்களை மகிழ்விப்பர். விழாவின் இறுதியில் உலாநாள் வருகிறது. மக்கள் விடியல் பொழுதில் கடலாடி கடற்காணச் சோலையில் தங்கி மகிழ்கின்றனர். அங்கு அறவோரும், புலவரும் பிறரும் மக்களுக்கு அறம் உரைக்கின்றனர்.

நாட்டு மக்களிடையே நிலவிய நம்பிக்கைகளையும் சிலப்பதிகாரம் பதிவு செய்துள்ளது. நிமித்தம் காண்பதும் நாள் பார்த்தலும் கணாப்பயன் கருதலும் வழக்கமாக உள்ளது. இதனை இளங்கோ முதலில்;

“உள்ளகம் நறுந்தா துறைப்பயீ தழிந்து கள்ளக நடுங்குங் கழுநீர் போலக் கண்ணகி கருங்கணும் மாதவி செங்கணும் உண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்து நீ ருகத்தன எண்ணுமுறை இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தன விண்ணவர் கோமான் விழவுநாளாகத்தென்”

(இந்திரவிழவு: 235 - 240)

இந்திரவிழவுரெடுத்த காதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மகளிர்க்கு கண்முதலியன இடம் துடித்தல் நன்மையெனவும் வலம் துடித்தல் தீமையெனவும் கருதப்பட்டது. கண்ணகி மீண்டும் கோவலனுடன் சேர்வது உண்மையென்பதையும், மாதவி கோவலனைப் பிரிவது உண்மையென்பதையும் இந் நம்பிக்கை மூலம் இளங்கோவடிகள் உணர்த்த முற்பட்டுள்ளார். அக்காலத்துப் பெண்களின் ஆடை, அணிகள் பற்றிய செய்திகளையும் சிலப்பதிகாரம் தருகிறது. மாதவியின் கோலப்புனைவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து இச் செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. காலணிகள், பரியம், நூபரம், பாடகம், சதங்கை, அரியகம் என்பன. தொடைக்கு குறங்கு செறியும். முப்பத்திரண்டு வடங்கொண்ட மேகலை இடையில் அணியப்படும். தோளுக்கு தோள்வளையும் கண்டிகையும் கைக்கு மணியிழைத்த சூடகம், பொன்வளை, பரியகம், வால்வளை, பவழவளை என்பன அமைந்தன. கைவிரலில் மோதிரமும் வயிரத்தாளும் அணியப்பட்டன. கழுத்தில் சங்கிலியும், நுண்சரமும், பொற்கயிறும், ஆரமும் பின்தாலி கோத்த மணிமாலையும் விளங்கின. காதில்தோடு, குழை, நீலக்குதம்பை முதலியன அணியப்பட்டன. தலைக்குத் தெய்வவத்தி, வலம்பூரி, தொய்யகம், புல்லகம் முதலியன அணிந்தனர். மூக்கணிபற்றிய குறிப்பு இடம்பெறாமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் கண்ணகிதான் முழுக்காப்பியத்திலும் நடமாடும் பாத்திரமாகும். புகார் நகரில் அடக்கமான குலப்பெண்ணாக இருந்த கண்ணகி மதுரையில் அரசனை எதிர்த்து வழக்காடுகிறாள். அவளது அவலவாழ்வே அவளுக்கு ஆற்றலையும் தந்தது. கணவன் மீது கொண்ட அன்பும், அவனை இழந்த அவலமும் அவளை வழக்குரைக்க வைக்கின்றது. சிலப்பதிகாரம் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐவகை நிலங்களையும் காட்டுகிறது. நெய்தல் நிலத்தில் பிறந்த கண்ணகி நால்வகை நிலத்தும் நடந்து குறிஞ்சி நிலத்தில் தெய்வமாகிறாள். கணவனைப் பிரிந்த கண்ணகி மானுடநிலையில் உயர்ந்து நின்றாள். கணவனை இழந்தபோது தெய்வநிலைக்கு உயர்ந்தாள். சிலப்பதிகாரம் குடிமக்கள் காப்பியமாக, புரட்சிக் காவியமாகப் போற்றப்பட கண்ணகியே காரணமாகிறாள். அவளுடைய குணநலன்கள் கற்புநிலையை விளக்குகின்றன.

இளங்கோ தமிழ் மக்களைக் கருதியே தம் காப்பியத்தை இயற்றினார். நாடகச்சுவைகொண்ட சிலப்பதிகாரம் பாமரரும் கேட்டு இன்புறும் கதை. தமிழ்நாட்டையும் தமிழ் அரசர் ஆட்சியையும் தமிழையும் தமிழ் வாழ்வையும் மறக்கத் துணிந்து அறத்தின் பெயரால் புதியதோர் இனமாக உருமாறி அழியவிருந்த தமிழரைக்காக்க எண்ணி இயற்றிய காப்பியமே சிலப்பதிகாரம். மொழிப்பண்பையும் வாழ்க்கைப் பண்பையும் அதனுள் பொதிந்து வைத்துள்ளார். தம்கால வழக்குச் செந்தமிழ் உரைநடையையும் செய்யுள் நடையையும் கையாண்டுள்ளார். பழங்கவிதையின் பண்பைக் குன்றாது காத்தவர்.தமிழ்மொழியை நிலை பெற வைத்தவர்.

இனியாவது...

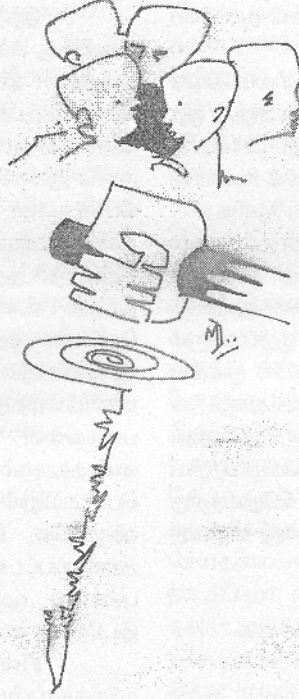
எழுத்துக்களில் உருவம்
கொடுக்க முடியாதவற்றை
எண்ணங்களில் விதைத்து
மனதில் புதைத்து
நாளைய விடியலை நோக்கி
இன்று எத்தனை எதிர்பார்ப்புக்கள்...

ஏனோ தெரியவில்லை
நம்பிக்கைச் சிகரங்கள்
கட்டியெழுப்பப்பட முடியாமல்
தாங்கு தூண்கள் இன்றி
சரிந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

இன்று இனிக்கின்ற
ஒவ்வொரு நிமிடங்களும்
நாளைய கசப்பையும் பகிரந்தளிக்க
சந்தர்ப்பம் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இதயத்தின் இடுக்குகளில்
செதுக்கப்பட்ட அந்த அனர்த்தங்களின்
அபாயத் தணலை ஊதி ஊதி
மீண்டும் அனலாய் எரிய விடுவதற்காய்
வெறும் புன்னகையை உதட்டில் ஏந்தி
கடும் புகைச்சலை உள்ளத்தில் தாங்கி
சதி செய்யும் மனிதரின் மதியை
என்னவென்று சொல்வது?

கடந்தகால எண்ணப் புறவைகள்
விண்ணில் பறந்து வட்டமிட
உயிரின் ஆழத்தில் உறைந்து கிடக்கும்
நினைவலைகள் மனப்பாறைகளில்
மோதித் திரும்பும் போது
இதய ரணங்களிலிருந்து
புறப்படும் உணர்வுகளுக்கு
வெறும் வார்த்தைகளால் தூயம் காட்டும்
மாயா ஜாலம் போதும்

அ. லுமிமன்டா

காயங்களையும் கஷ்டங்களையும்
உணராத வெருக்கும்
வேதனையின் சாதனைகள் புரிவதில்லை
சதந்திரப் பறவையின் சிறகுகளைப் பறித்து
எங்கே பதக்கி வைத்திருக்கிறீர்கள்?
அது பறப்பதற்காய்த் தேடுகிறது
தன் இறகுகளை...

நினைவுகளின் கடிவாளத்தை
எப்படி இழுத்து நிறுத்த முடியும்?
ஆனாலும் முற்றாக நம்பிக்கை வேர்கள்
அறுந்துவிடாத நிலையில்
தொடர்கிறது ஓர் புனிதப் பயணம்
புதுபுக வெற்றிப் பாதையை நோக்கி...

காலங்கள் நகர்ந்து செல்கின்றன
விவாத மேடைகளில்
வினாக்களுக்கு இன்னும்
விடைகிடைப்பதாய் தெரியவில்லை
விடியல்கள் பல விடிந்தும் கூட
இன்னும் இருளுக்குள்...

சிலவற்றை நினைக்கும் போது
மனமே மரத்துப் போகிறது
இதயப் பாறைகளில் துருப்பிடித்த
நினைவின் ஆணிகளைக் கழற்று
முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும் போது
அவை மேலும் மேலும் அறையப்படுவதற்காய்
சுத்தியல்களுக்கு விலைபேசி
கொல்லன் தெருவில் ஒரே கூட்டம்

ஆறாத ரணங்கள் மனதில்
மாறாத வடுக்கள் உடலில்
இதற்காகவா இவ்வாழ்வு?
வேண்டாம் இந்த இனத்தாழ்வு
இனியாது ஓர் சதந்திர தேசத்துள்
பிரவேசிக்க விடைகொடுங்கள்...

வாசனாங்குக்கு...

தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் 'கலைமுகம்' இந்த
இதழ் இரட்டை இதழாக வெளிவருகின்றது. அதாவது ஜூலை
- செப்டெம்பர் காலாண்டுக்குரிய இதழும், ஒக்டோபர் -
டிசெம்பர் காலாண்டுக்குரிய இதழும் இணைந்து ஜூலை -
டிசெம்பர் இதழாக வெளிவருகின்றது. அத்துடன் இந்த
இதழின் வருகையில் ஏற்பட்ட தாமதத்திற்காகவும்
வருந்துகின்றோம்.

மேலும், எய்து தேசத்தில் நாம் இதை எழுதிக்
கொண்டிருக்கும் டிசெம்பர் 2005 காலப்பகுதியில் தீவிரம்
பெற்றிருக்கும் மனிதப் படுகொலைகள், காணாமல் போதல்,
கொள்ளைகள் என மனித வாழ்வுக்கு சவலாக தோன்றியுள்ள
அவலமான நிலைமைகள் நீங்கி நிறைவான நிம்மதியான
வாழ்வும் சூழலும் எம் மண்ணில் நிலைபெற்றிட இறைவனை
இறைஞ்சுகின்றோம்.

26.12.2004
சுனாமி
ஆழிப்பேரலையால்
காவு கொள்ளப்பட
அனைத்து மனித
உயிர்களுக்கும்
ஓராண்டு நினைவு
அஞ்சலிகள்...
26.12.2005

சென்ற தொடரில் நாடகத்தில் குறியீட்டைப் பாவித்தல் தொடர்பான விடயத்தைப் பார்த்தோம். இத்தொடரில் ஒரு குறியீட்டு நாடகத்தைப் பற்றி ஆராயவிருந்தோம். ஆனால் சில தகவல்களை, தரவுகளைத் திரட்டுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டமையால் அது பற்றி இந்தக் கட்டுரையில் எழுத முடியவில்லை. அடுத்ததொடரில் அதை எழுதலாம் என்பதால் மீண்டும் தேசிய இனப்பிரச்சனை பற்றிய இன்னுமொரு குறியீட்டை இங்கு பார்க்கலாம்.

குறியீடு பற்றிய தெளிவான அறிவு இருந்தால் மட்டுமே நாடகத்தில் அதைப்பிரயோகிப்பதை அல்லது ஒரு குறியீட்டு நாடகத்தைத் தெளிவான முறையில் எழுதுவதைச் சாத்தியமாக்கலாம்.

விவிலியத்தில் 'எசேக்கியேல்' என்ற ஒரு நூல் இருக்கிறது. இந்தநூல் எசேக்கியேல் என்ற தீர்க்கதரிசி முனிவரின் போதனைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இந்நூலில் புத்திக்குப் புரியாத பல புதிர்கள் இருக்கின்றன. காட்சிகள், கற்பனைகள், குறியீடுகள் முதலியவற்றின் புதையலாகவும் இது இருக்கின்றது. பார்க்கப்படாத மற்றும் பார்க்கவியலாத ஒன்றின் பார்வைக்குரிய உவமைகளை, உருவகங்களை வகைதொகையாகக் கொண்டுள்ள நூல் இது.

எசேக்கியேல் என்ற இந்த நூலின் வரலாற்றுப் பின்னணியைப் புரிந்துகொண்டால் தான் இங்கு ஆராயப்படவிருக்கும் குறியீட்டியலைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

பபிலோனிய அரசன் நபுக்கோதனசார், கி.மு 598ஆம் ஆண்டில் யூதேயா நாட்டின் மீது படையெடுத்தான். பணியமறுத்த யூதர்களைத் தன் நாட்டிற்கு அடிமைகளாக நாடுகடத்தினான். யூத மன்னன் செதேசியாசை அரியணையில் அமர்த்தினான். சில ஆண்டுகளுக்குப்பின் இவன் (செதேசியாஸ்) எகிப்துடன் கூட்டுச்சேர்ந்து பபிலோனியாவை அதாவது நபுக்கோதனசாரை எதிர்த்துப்போரிடத் தொடங்கினான். இதைக் கேள்வியுற்ற நபுக்கோதனசார் தன்னுடைய படைகளை அனுப்பி யூதேயா நாட்டை அழித்து, யெருசலேம் நகரைத் தீக்கிரையாக்கி, யூதமக்களை அடிமைகளாக பபிலோனியாவிற்கு நாடுகடத்தினான். செதேசியாஸ் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு பபிலோனுக்கு கைதியாக அனுப்பப்பட்டான். அவனது மக்கள் அவன் முன்னிலையில் கொல்லப்பட்டனர். அவனும் அவனது கண்கள் பிடுங்கப்பட்டு பபிலோனியாவிலேயே இறந்தான்.

யெருசலேமின் முதல் முற்றுகையின் போது தன்னுடைய மனைவியை இழந்த எசேக்கியேல் தீர்க்க முனிவர் பபிலோனியர்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுப் பபிலோனியாவிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். எனினும் பபிலோனியாவில் எசேக்கியேல் பகைவர்களால் மிகவும் கண்ணியமாக நடத்தப்பட்டார். இவர் கி.மு 598ஆம் ஆண்டிலேயே குடியமர்த்தப்பட்டார்.

அந்நிய நாடான பபிலோனியாவில் கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து, அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த தனது மக்களுக்கு நீதிநெறியையும், ஆத்மீகத்தையும், தேசிய உணர்வையும் ஊட்டினார். இவர் ஆழ்ந்த

தேசிய இனப்பிரச்சனையும் குறியீடும்

புலமைமிக்கவராகவும், கற்பனை வளம் நிறைந்தவராகவும், உறுதியான கடவுள் நம்பிக்கையுடையவராகவும் விளங்கினார். இவருடைய சமூகநோக்கு ஆழ்ந்த கருத்தியல் கொண்டதாகவும், உண்மையான சமத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் இருந்தது.

தனது மக்கள் அடிமைகளாக நாடு கடத்தப்பட்டபோதிலும், அவர்களிடத்தில் தேசிய இன உணர்ச்சியையும், உண்மையான சமத்துவ சகோதரத்துவத்தையும் அது தொடர்பான உட்பாடங்கையும் கட்டி எழுப்புவதில் தீவிரவனம் செலுத்தினார். பபிலோனில் யூதர்கள் குடியமர்த்தப்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களோடு பேசி, அளவளாவி, ஆறுதல் அளித்து, நம்பிக்கையூட்டி விடுதலைக்காக இறைவனை இடையாறாது பிரார்த்திக்கும்படியும் அறிவு புகட்டிக் கொண்டிருந்தார். பபிலோனின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றும்படி மக்கள் அவரிடம் இரந்து வேண்டிக்கொண்டனர்.

தேசிய இன விடுதலைப்பற்றி சென்றதொடரில் அரசு, அரசன் பற்றிய அவரது நோக்கை அவர் எடுத்தாண்ட குறியீட்டின் மூலம் விளக்கியிருந்தேன். "நல்ல ஆயன் நானே" என்ற குறியீட்டின் மூலம் அனுதின உணவை அனைவரும் பெறவும், அதற்கான அனுமதியுள்ள சமூகத்தைப் படைக்கவும் அதாவது எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதற்கான ஒரு சமூக சூழலை அரசு அல்லது அரசன் மக்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்யவேண்டும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாக, ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்த எசேக்கியேல் தேசிய விடுதலை பற்றிய இன்னும் ஒரு குறியீட்டை நமது சிந்தனைக்கு முன்வைக்கின்றார்.

ஒரு நாள் பபிலோனில் எசேக்கியேல் இறைவனை நோக்கி ஆழ்ந்த தியானத்தில் இருந்தார். அந்த வேளையில் அவர் ஓர் அகக்காட்சியைக் கண்டார். அந்தக் காட்சியில், கடவுளின் ஆவி அவரைத் தூக்கிச்சென்று ஒரு பள்ளத்தாக்கின் நடுவில் நிறுத்தியது. அங்கே எண்ணற்ற மனித எலும்புச் சிதைவுகள் சிதறிக்கிடந்தன. அப்பொழுது கடவுளுடைய ஆவிக்கும், எசேக்கியேலுக்குமிடையில் நடந்த உரையாடலைப் படித்துப் பாருங்கள்.

கடவுளின் ஆவி:

"மானிடா! இந்த எலும்புகள் உயிர்பெற முடியுமா?"

எசேக்கியேல்:

"தலைவராகிய ஆண்டவரே! உமக்குத்தான் தெரியுமே"

கடவுளின் ஆவி:

"நீ இந்த எலும்புகளுக்கு இறைவாக்குரை! உலர்ந்த எலும்புகளே! ஆண்டவரின் வாக்கைக் கேளுங்கள். நான் உங்களுக்குள் உயிர் முச்சுப்புகச் செய்வேன். நீங்களும் உயிர் பெறுவீர்கள். நான் உங்களை நரம்புகளால் தொடுப்பேன். உங்கள்மேல் தசையைப் பரப்புவேன். உங்களைத் தோலால் மூடுவேன். பின் உங்களுக்குள் உயிர் முச்சுப்புகச் செய்வேன். நீங்களும் உயிர் பெறுவீர்கள். அப்போது நானே ஆண்டவர் என அறிந்து கொள்வீர்கள் என்று அவர்களிடம் சொல்."

கடவுளுடைய ஆவி கட்டளையிட்டபடி எசேக்கியேல் எலும்புகளுக்கு இறைவாக்குரைத்தார். அவர் இறைவாக்கு

இறந்துவிடும் எல்லா எழுத்தாளரும் அஞ்சலிக்குரியவரென நான் கருதவில்லை. முதலில் எழுத்தாளனின் வாழ்வு மதிப்பிற்குரியதாக அமைந்திருக்கவேண்டும்; அதன்பிறகு அவனது எழுத்துத்துறைப் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவம் பார்க்கப்படவேண்டும்.

சுந்தர ராமசாமி 15.10.2005 இல் காலமானார்.

அவரது மறைவு ஏற்படுத்திய தாக்கம் பரந்த அளவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. செய்தித்தாள்கள், சஞ்சிகைகள், பல்வேறு தரத்து எழுத்தாளர்களால் அவர் பற்றிய மதிப்பார்ந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சு.ராவின் நம்பிக்கைகளிற்கும் வாழ்விற்குமிடையே இருந்த 'இசைவு' முக்கியமானது; மலையாளக் கவிஞர் ஆற்றார் ரவிவர்மாவின் பின்வரும் கூற்றிலும் அது தெரிகிறது.

“... 'ஜே. ஜே.: சில குறிப்புகள்'ல் வரும் ஜே. ஜே. வைப் போல்தான் சுந்தர ராமசாமியும் என்று எனக்குத் தோன்றியதுண்டு. சிந்தனை, வாக்கு, செயல் ஆகியவற்றை இணைப்பதற்கான தீவிர முயற்சி. தன் குழப்பமான காலகட்டத்திலும் கூட எதையும் மிகைப்படுத்தித் துவதில்லை, இனிப்புச் சேர்ப்பதில்லை.”

கேரளத்தின் பிரபல நாளேடான 'மாத்ருபூமி' ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதி (17.10.2005) கௌரவித்துள்ளது. “இதயூர்வமான உறவிருந்தது சுந்தர ராமசாமிக்கும் மலையாள மொழிக்கூமிடையில். நவீனத்துவத்தின் முன்மொழிதலையும் மொழியின் புதிய வகைப்பாடுகளையும் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த சுந்தர ராமசாமி, மலையாளிகளிடையே மலையாளப் படைப்பாளிகளைப் போலவே அறிமுகம் பெற்றிருந்தார்” என்று தொடங்கிய அத்தலையங்கம், “...அவரது மறைவு மலையாளிகளைப் பொறுத்தவரை பக்கத்து வீட்டில் நிகழ்ந்த சோகமல்ல, தங்கள் வீட்டில் நிகழ்ந்த சோகம்” என்று முடிவடைகிறது. பல்வேறு நோக்குநிலைகொண்ட எழுத்தாளர்களுடனும், வளர்ந்தோர் - இளைஞர் என்ற வேறுபாடு காட்டாது மதிப்புடன் தொடர்புகளைப் பேணிவந்தவர் அவர்; மற்றவரின் கருத்துக்களிற்கு அக்கறையுடன் செவிகொடுத்து ஊடாட்டம் நிகழ்த்துவார். அவரது எளிமையும் வெளிப்படாததன்மையும் உபசரிக்கும் பண்பும் எல்லோரையும் ஆகர்ஷித்ததில் வியப்பேதுமில்லை.

நண்பர் நு.மான் தனது கலாநிதிப் பட்டி ஆய்விருக்காக 1984 இல், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்லவிருந்தார். திருவனந்தபுரம் வழியாக அவர் செல்வதால், நாகர்கோவிலில் சுராவுடன் சில நாட்கள் தங்கிச் செல்லுமாறு முதல்நாள் கொழும்பில் சந்திக்கையில் அவரிடம் தெரிவித்தேன்; அவ்வாறே சில நாட்கள் அங்கு தங்கினார். சில கிழமைகளின் பின் அவர் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில், ‘...உண்மையில் அவர் ஓர் அய்யவ மனிதர்தான்’ என்று சுராவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்; முதற்சந்திப்பே நு.மானில் அத்தகைய பதிவினை

சுந்தர ராமசாமி நினைவுகள்...

அ. யேசுராஜன்

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமான இடத்தை வகித்த தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சுந்தர ராமசாமி அவர்களின் மறைவு தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் உலகில் பரந்து வாழும் சீரிய தமிழ் இலக்கியத்தில் அக்கறை கொண்ட தமிழர் மத்தியிலும் பெரும் இழப்பாக உணரப்பட்டுள்ளது.

நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை என சகல துறைகளிலும் ஆரோக்கியமான படைப்புக்களைத் தந்த சுந்தர ராமசாமி அவர்களுக்கு அஞ்சலியாக 'கலைமுகம்' இக் கட்டுரையை பிரசுரிக்கின்றது.

உருவாக்கிவிட்டது!

ஆயினும், எதிர்மறையான அபிப்பிராயங்களைச் சிலர் சுரா. பற்றித் தெரிவிக்கின்றனர்; பிராமணியச் சார்பானவர், கொம்பூனிச எதிர்்பாளர் என அவர்மீது குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். 'பிள்ளை கெடுத்தாள் விளை' என்ற அவரது அண்மைக்காலச் சிறுகதை தலித்துகளிற்கு எதிரானது என்ற விமர்சனத்தையும் முன்வைக்கின்றனர். ஆனால் சாதி, மத அடையாளங்கள் - உணர்வுகளிற்கு அப்பாற்பட்டவர் சுரா. எனப் பலர் தமது அனுபவங்களின் ஊடாகத் தெரிவிக்கின்றனர். 'தலித்' இயக்கத்தின் முக்கிய புத்திஜீவிகளில் ஒருவரான ரவிக்குமாரும், சுரா. சாதி உணர்வுகொண்டவரல்லரெனத் தெரிவிக்கிறார்.

இளமைக்காலத்தில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையில் ஈடுபாடு கொண்ட சுரா., தமிழ் நாட்டின் பொதுவுடைமைத் தலைவரான ப. ஜீவானந்தத்தாடனும் (ஜீவா), கட்சியுடனும் நெருக்கமான தொடர்பு வைத்திருந்தார். பொதுவுடைமைக் கொள்கை மீதான ஈடுபாடும் மதிப்பும் அவரிடம் இறுதிவரை இருந்துவந்தன. ஆனால், 1956 இல் ஹங்கேரியில் நிகழ்ந்த கொடூர ஒடுக்குமுறைகள், ஸ்ராலினால் ட்ரொட்ஸ்கி கொலை செய்யப்பட்டமை போன்றன அவரை

மனநெருக்கடிக்குள் தள்ளின. பொதுவுடைமைக் கட்சிகளின் 'இறுகிய' தன்மை - நடைமுறைப் பிழைவுகள் - இடதுசாரிகலை, இலக்கிய அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களின் கொள்கைகளும் நடைமுறைகளும் என்பன பற்றி சுதந்திரத்தன்மையுடன் அவர் கேள்வி எழுப்பி விசாரணை புரிந்தார்; அவற்றை வெளிப்படுத்தினார்; இவற்றாலேயே அவர் 'கொம்பூனிச எதிரி' எனத் தவறாக குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார். இலங்கையிலும் 'புதிய பூமி' பத்திரிகையாலும், 'மல்லிகை'யில் டொமினிக் ஜீவாவினாலும் முன்பு தெரிவிக்கப்பட்ட அவதூறுக் குறிப்புகள் பொருட்படுத்தத்தக்கவை அல்ல.

அவரது பங்களிப்புகளாக நாவல், சிறுகதை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு, விமர்சனக் கட்டுரைகள், ஆரம்பகால 'காலச்சுவடு' இதழ்கள் என்பன உள்ளன. சுரா. நவீனத்துவத்தை ஆழமாகப் பிரதிபலித்துள்ளார்; அவர் காட்டிய பல்புற அக்கறைகளிலும், படைப்புகளிலும், மொழிநடையிலும் இதனைக் காணலாம்.

ஒரு மரத்தை மையமாக வைத்து சமூகமாறுதல்களை வெளிப்படுத்துவதாக 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை' நாவல் உள்ளது. தமிழ்க் கலாசாரச் சூழல் - அதுபற்றிய கோபமும் எள்ளளங்கொண்ட விமர்சனம் என்பவற்றை, மலையாளச் சூழலை முன்வைத்து வெளிப்படுத்துவதாக 'ஜே. ஜே.: சில குறிப்புகள்' நாவல் உள்ளது. இரண்டு படைப்புகளுமே நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமானவை.

அவரது மொழிநடை இறுக்கமும் கூர்மையும் நிறைந்தது; எள்ளல் விசேடப் பண்பாக அதில் இணைந்து வருவதும்

சுவாரசியத்தைத் தூண்டும். உதாரணத்திற்கு, 'ஜே. ஜே.: சில குறிப்புகள்' நாவலில் அடிக்குறிப்பாகத் தரப்படும் பகுதி :

“*திருச்சூர் கோபாலன் நாயர்: அலெக்சாண்டர் டோமாவின் 'மூன்று போர்வீரர்'களை அடியொற்றி எழுதப்பட்ட முதல் சரித்திர நாவலின் ஆசிரியர். குதிரையில் கதாநாயகன் பம்பா நதிக்கரையோரம் மாலை மஞ்சள் வெயிலில் சிட்டாய்ப் பறந்து செல்லும் வர்ணனைக்குப் பெயர்போனது. பம்பா நதியில் முதலைகள் வாய் பிளந்து நிற்க, மேலே பலா மரத்தின் உச்சங்கிளையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் இளவரசி உம்மிணிக் குட்டியை, அவளைக் காதலித்துத் துரத்திக்கொண்டு வரும் நூற்றுக்கணக்கான சிற்றரசர்களை - இதில் மூன்று பேர் பாண்டியர்கள் - கொன்று குவித்துவிட்டு, கதாநாயகன் மரத்தில் தாவியேறி அணைத்துக்கொள்ள, மலை வாயிலில் சூரியனும் விழ, தென்றலும் தவழ, நாவலும் முடிகிறது.” - பக். 20

அவரது படைப்பாற்றலைப் பற்றிக் கதைக்கையில், இரண்டு பிறமொழிப் படைப்புக்களைத் தொடர்புறுத்த விரும்புகிறேன். எஸ். கே. பொற்றெக்காட் என்ற புகழ்பெற்ற மலையாள எழுத்தாளர், 'அவளுடைய கேரளம்' என்ற சிறுகதையை எழுதியுள்ளார் ('சங்கமம்' தொகுதி - பக். 220). அதில் மலையாளில் நீண்டகாலம் வாழும் ஒரு மலையாளியின் வளர்ப்பு மகள், கேரளம் பற்றிய கனவுகளுடன் அங்கு செல்லத் தவிப்பதே மையமாக உள்ளது. சுந்தர ராமசாமி 'அக்கரைச் சீமையில்' என்ற சிறுகதையை எழுதியுள்ளார்; அதில் ஆபிரிக்காவில் - நொடிசியா நாட்டில் நீண்டகாலம் வாழும் ஒரு தமிழன், தான் பிறந்த திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஊரிற்குச் செல்லத் தவிக்கும் உணர்வுகளே மையம். இரண்டையும் படிக்கும்போது சுந்தர ராமசாமியின் எழுத்துத்திறன் மிகுந்த பாதிப்பைத் தருகிறது.

'ஒரு புளியமரத்தின் கதை' நாவலில் 'தாமோதர ஆசான்' முக்கியபாத்திரம்; இளைஞர்கள் சூழ்ந்திருக்க அவர் பல கதைகளை செய்திகளைக் கூறியபடி இருப்பார். ஹிந்தி மொழியில் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரான 'தர்மவீர பாரதி' எழுதிய நாவலில் ஒன்று 'ஏழாவது குதிரை'; இதில் வரும் 'மாணிக் முல்லா' என்ற பாத்திரமும் இளைஞர் களிற்குக் கதைகூறுவதாகவே உருவாக் கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு பாத்திரங்களினதும் உருவாக்கத்தில் - சுந்தர ராமசாமியின் மேலாண்மை ஓங்கியிருப்பதாகவே, ஒரு வாசகனாக உணர்கிறேன்.

'தகழி'யின் 'செம்மீன்', 'தோட்டியின் மகன்' ஆகிய மலையாள நாவல்களின் நேரடி மொழிபெயர்ப்புகள் உயிர்ப்பு நிறைந்தவை. பல்வேறு மொழிக் கவிதைகளை ஆங்கிலம் வழியாக மொழிபெயர்த்தார். பொருள், தொனி, வடிவ வேறுபாடுகளைத் தமிழ் வாசகிற்குப் பரிச்சயப்படுத்துபவை அவை; கவிஞர்களைப் பற்றிய விரிவான குறிப்புகளும் வாசகரின் புரிதல் தளத்தை அகலிப்பவை.

கலைஞன்பெற்ற பாதிப்புகள், அவற்றின் தேர்வுஒழுங்கு, பார்வை என்பவற்றின் வெளிப்பாடாகவே 'படைப்பு' உருவாகும் என்று கருதியவர் சுரா.; அதனைப்போல, வாசகனாக ஒரு படைப்பு ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு - இரசனையுடன் இணைந்து - அவனது 'பார்வையுடன் விமர்சனமாக வெளிப்படவேண்டுமென்றும் கருதினார். அவரது விமர்சனக் கட்டுரைகள் இத்தன்மையில் அமைந்தவை; படைப்புத்திறனும் அவற்றில் இசைந்திருக்கும். 'புதுமைப்பித்தனின் மனக்குகை ஓவியங்கள்', 'காற்றில் கலந்த பேரோசை' முதலியவற்றில் இப்பண்புகளைச் சிறப்பாய்க் காணமுடிகிறது.

'காலச்சுவடு' காலாண்டு இதழை 1988 ஜனவரி - 1989 ஒக்டோபர் வரை நடாத்தி, எட்டு இதழ்களை வெளியிட்டார்; 1991 ஒக்டோபரில் விரிவான சிறப்புமலரும் வெளிவந்தது. 'காலச்சுவடு

தமிழ்ச் சிந்தனையை ஆழப்படுத்தும் நோக்கத்தை முதன்மையாகக்கொண்ட ஒரு காலாண்டிதழ். படைப்பு, சமூக விமர்சனம், சரித்திரம், தத்துவம், கலைகள் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த எழுத்துகளை இதன் வளர்ச்சிப்போக்கில் இயன்றவரை தரமாகத் தர இது முயலும். தமிழ்நாடு, இந்தியா, உலக நாடுகள் ஆகியவற்றின் கலாசாரத்தளங்களைச் சார்ந்த மேலான சிந்தனைகளையும், படைப்புகளையும் தமிழாக்கித் தருவதில் இது கவனம் எடுத்துக்கொள்ளும்.” என முதலிதழில் குறிப்பெழுதினார். மலையாள மார்க்சியச் சிந்தனையாளரும் இலக்கியவாதியுமான எம். கோவிந்தன், லெனின் மதிப்பளித்த மார்க்சியவாதியும் வங்காளியுமான எம். என். ராய், மற்றும் கோசாம்பி முதலிய முக்கிய இந்திய ஆய்வறிவாளரை - அவர்களின் ஆக்கங்கள் சிலவற்றுடனும் - காலச்சுவட்டில் அறிமுகப்படுத்தினார். ரி. எஸ். எலியட், சதாத் ஹசன் மன்ரோ, கா.வ்.கா, பைஸ் அகமத் பைஸ், பை ஜூயி முதலிய புகழ்பெற்ற இலக்கிய ஆளுமைகளும் இடம்பெற்றனர்.

ஈழம்பற்றிய அக்கறை கொண்டவராக சு.ரா. இருந்துவந்துள்ளார்; ஈழத்தைச் சேர்ந்த இலக்கியவாதிகள் பலருடன் தொடர்புகளைப் பேணிவந்தார்; அவர்களில் இ. பத்மநாப ஐயர் முக்கியமானவர். ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் மு. தளையசிங்கத்தின் மீது உயர்வான மதிப்புக் கொண்டுள்ளார். 1983 இல் இங்கு தமிழர்மீது பாரிய வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டபோது, அதனைக் கண்டித்து, கலை - இலக்கியவாதிகள் இணைந்து மதுரையில் கூட்டமொன்றை நடாத்தினர்; அதில், சு.ரா. முக்கிய பங்காற்றினார். 'இந்திய அமைதிப்படை' இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் - அந்த நெருக்கடிச் சூழலில் ஒரு எழுத்தாளனின் மனப்பதிவுகளைக் 'காலச்சுவடு' இதழில் வெளியிட விரும்பினார். அவ்வாறு இங்கிருந்து அனுப்பப்பட்ட, நா. அமுதசாகரன் எழுதிய 'சிங்கத்தின் நகங்களும் அசோகச் சக்கரமும்' என்ற விரிவான கட்டுரையை - இரண்டாவது இதழில் - வெளியிட்டார்; அக்கட்டுரையின் மொழிபெயர்ப்பு 'ஜெயகேரளம்' என்ற மலையாளப் பத்திரிகையிலும் வெளியானது. ஓவியர் மாற்குவைக் கௌரவித்து யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட 'தேடலும் படைப்புலகமும்' என்ற நூலைப்பற்றி, தமிழக நவீன ஓவியர் எஸ். என். வெங்கட்ராமன் எழுதிய விரிவான கட்டுரையொன்றையும் வெளியிட்டு முக்கியத்துவப்படுத்தினார்.

கனடாவிற்கும் இலண்டனிற்கும் பயணித்தபின், 1993 இல், 'தாழ்ந்து பறக்கும் தமிழ்க் கொடி' என்ற கட்டுரையினை 'சுபமங்களா' இதழில் எழுதினார்; அதில் ஈழத் தமிழர் மீதான கரிசனையும் மதிப்புக்கலந்த வியப்பும வெளிப்படுகின்றன. அதிலிருந்து ஒரு பகுதி :

“ஈழத்தில் நடக்கும் வீரம்செறிந்த போராட்டங்களின் வீடியோ படங்களின் பகுதிகள் எனக்குப் பார்க்கக்கிடைத்தன. பி.பி.சி. தயாரித்திருந்த செய்திப் படங்களின் பகுதிகளையும் பார்த்தேன். ஈழத்துத் தமிழ் வாழ்க்கை குன்றி அங்கு வெறுமை பரவிக்கிடக்கும் என்ற என் கற்பனைக்கு மாறாக, ஜீவகளை துடிக்கும் வாழ்க்கை இப்போதும் அங்கு இருந்துகொண்டிருப்பது தெரிந்தது. தமிழ் விழாக்கள் கோலாகலமாக நடைபெறுகின்றன. கர்னாடக ராகங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட மெல்லிசைகளில் மனத்தைத்தொடும் கவிதைகளைப் பெண்கள் அற்புதமாகப் பாடுகிறார்கள். இளைஞர்கள் அற்புதமாகப் பாடுகிறார்கள். இப்பாடல்களுக்கு இசையமைத்தவர் மனத்தை அள்ளும் மெட்டுகளைப் புனைவதில் வல்லவர் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை...”

ஈழத்தவரின் இலக்கியங்கள் தொடர்பாகத் தமிழகத்தில் உடன்த செய்யவேண்டிய 'மூன்று காரியங்கள்' பற்றிய

குறிப்புகளையும் அதில் முன்வைத்துள்ளார்.

1982 பங்குனியில், திருவனந்தபுரம் விமான நிலையத்தில் முதல்முறையாக அவரைச் சந்தித்தேன்; பிந்திய ஆண்டுகளிலும் பல தடவைகள் சந்திக்கவும் - அவரது வீட்டில் தங்கவும் வாய்ப்புகள் கிட்டின; கடிதத் தொடர்பும் இருந்தது. படைப்பாற்றல், வீச்சுநிறைந்த சுயமான கருத்துகள் என்பவை அவர்மீது மதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றனதான்; ஆனாலும் 'பந்தா' அற்ற எளிமையும், மனந்திறந்த உரையாடலும், மாற்றுக் கருத்துகளிற்கும் அக்கறையுடன் செவிகொடுத்தலும் போன்ற அவரது மேன்மையான ஆளுமைப்பண்புகள் - மதிப்புடன் நேசத்தையும் உருவாக்குகின்றன.

1980 இல் பத்மநாப ஐயரிற்கு எழுதிய கடிதமொன்றில்,

"...அடுத்த சந்தோஷ அதிர்ச்சி இந்த வருட ஆரம்ப மாதங்களில் கிடைத்தது. 'அலை' ஒரு வருட பையின்ட் வால்யூம், ஒரே வாரத்தில் ஆணி அடித்து உட்கார்ந்துகொண்டு படித்தேன். ஆத்மார்த்தமான பதிப்பு. நிதானமும் நுட்பமும்..."

என்று குறிப்பிட்டுள்ள வரிகள் - 'அலை'யுடன் சம்பந்தப்பட்டவன் என்பதனால் - இன்றும் எனக்கு உற்சாகத்தைத் தருவனவாய் உள்ளன!

அவர் இறப்பதற்குச் சில நாள்களின் முன்னர், இலண்டனிலிருந்து தொலைபேசியில் கதைத்த பத்மநாப ஐயர், சுந்தர ராமசாமியின் உடல்நிலை கவலைக்கிடமாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தபோது அதிர்ச்சியாக இருந்தது. 15 ஆம் திகதி பின்னேரம், ஏ. ஜே. கனகரத்தினா அவர்கள் ஐயர் தெரிவித்ததாக சுராவின் மரணச்செய்தியைத் தொலைபேசியில் சொன்னார்.

அது நடந்துவிட்டதில் ஒருவித வெறுமை; தொடர்ந்த இழப்புணர்வு... அவர்பற்றிக் கிளர்ந்த நினைவுகள்...

அன்றிரவு ஐயர் தொடர்புகொண்டு மேலதிக விபரங்கள் தந்தார். மறுநாள், தயாரிப்பிலிருந்த 'தெரிதல்' இதழில் ஏற்கெனவே சேர்த்திருந்த ஒரு விடயத்தை நீக்கிவிட்டு, சுராவிற்கான அஞ்சலிக் குறிப்பை எழுதிச் சேர்த்தேன்.

எப்படியாயினும், இயற்கையின் நியதியை மானுடர் நாம் ஏற்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லையே!

(யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை, 'சுந்தர ராமசாமி நினைவுகள்' என்ற தலைப்பில், 7.12.2005 இல் நடத்திய அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையின் விரிவுபடுத்தப்பட்ட வழுவம்.)

நேர்மையாய் வாழவேண்டுமாயின் வதைபடுதலும், குழம்பிக் கலங்குதலும், முட்டி மோதுவதும், பிழை புரிதலும், தொடங்குதலும் தூக்கியெறிதலும், மறுபடியும் தொடங்குதலும் மறுபடியும் தூக்கியெறிதலும், எந்நேரமும் போராடுதலும், இழப்புக்கு உள்ளாதலும் இன்றியமையாதவை. மன நிம்மதி அது ஆன்மாவின் இழிநிலை.

வேல்தல்ஸ்தோன்

நன்றாகத் தான் வளர்த்திருக்கிறார்கள் பெண்ணை

அவர்கள் பாராட்டினார்கள் அவளது மைத்துனிகள் போல

அதி நாகரிகமோ

அதிக பேச்சோ

இல்லை அவளிடம்

மூத்தவர்கள்

திருப்தியுடன் தலையசைத்தனர்

பெற்றோர் பார்த்தவனையே

மணம் செய்து கொண்டனர்.

அவள் கரும் முற்போக்குமில்லை

சுத்தப் பட்டிக்காடுமில்லை

ஒரு தாயான பிறகும் கூட

மிகுந்த விவேகத்துடனுமில்லை

படுமுட்டாள் தனமாகவுமில்லை

வீட்டை நன்கு நிர்வகித்தாள்

கனவனை முறையாகப் போஷித்தாள்

அவளது உடுப்புக்களை

மினுக்கிவைத்தாள்

அவனுக்குத் தேவீர் தயாரித்தாள்

சுதர்மா மிகவும் அடக்கமானவள்

மிகவும் நல்லவள்

திருமணங்கள் மரணச்சடங்குகள்

தானம் கொடுத்தல்கள்

எல்லாவற்றுக்கும்

பொருத்தமான முறையில்

தேவையான அலங்காரத்தோடு

சென்று வந்தாள்

தன் மார்க்கத்தில்

அந்தக் கட்டியை அவள்

அவதானித்த போது

அது பற்றி வெளியே பேச

வெட்கப்பட்டாள்

அரை வருட காலத்துள்

அவள் இறந்து போனாள்

அவளது அடக்கம்

மேலான நற்குணங்கள்

எல்லாமுமே.

நூல் - A God'e Person and other Poems

ஆங்கிலமூலம் - சிதாசூரலதுங்க
கமிழில் - ந. சத்தியபாலன்

உண்மை	நலன்பன்	கனவு
நல்ல மனிதன்	ஆற்றுப்படுத்த	வரையப்படாத
தோற்றதெடுக்கும்	தகுதியானவர்களைத்	ஓவியம்
ஆயுதம்.	தேடினான்	ஜோ. ஜெஸ்ரின்

உருமலை எண்ணு கன்மலை

கலாநிதி பண்டாரர் செ. திருநாவுக்கரசு

31.10.1931 இல் திரைப்படம் தயாரிப்பதற்குப் போதாதேயானது முதல் இந்திய சினிமா பத்திரிகை இழி நிலையில் தயாரிக்கப்பட்ட காலம் வரையிலும் அப்போது இரண்டாவது முறை தமிழ்த் திரைப்படங்கள் 'கவிதை'யில் தயாரிப்பாராவர். எம். சி. ராமன் இயக்கத்தில், பாடலாசிரியரான பிரபலரும் பெற்றோர், உழைப்பில் ஈடுபட்டவர்களும், ஜி.பி. வெப்பாட்சன், எல்லி ரீயாக் ஆட்கோப் பிரதான பாத்திரங்களிலும் அறிவிக்கப்பட்டதில் நடைபிடித்தனா நாடகமேலும் பாடல்கள், தேசபக்திப்பாடல்கள் ஆகியவற்றுடன் தீயாகராச கவாயிகளின் கெழுச்சுக் கீததனைகளுமாக 6 பாடல்கள் 'கவிதை'யில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. தமிழ்த் திரைப்படங்களின் முதலாவது பாடலாசிரியராக ஆறு பாடல்களும் வரையாளப்பட்டன. தமிழ்ச் சினிமாவின் தொடக்க காலத்தில் இரண்டாம், மூன்றாம் மேடை நாடகங்களில் தயாரிக்கப்பட்ட பாடல்களின் எண்ணிக்கையும் 50 முதல் 60 வரையிலும் இருப்பவற்றின் பிற்பகுதியில் இவ்வெண்ணிக்கை அன்றல் ஏதாவதுதான் நூற்றுக்கணக்கில் இயக்கியவரால் ஏறாது 25 பாடல்களாவது சிற்பமும் பெரிதாவதும் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் இடம்பெற்றன. சேந்தக் காளியேடு நடிப்பான அனைவரும் பாடிவந்தனராயினும், நூற்றுக்கணக்கில் பிற்பகுதியிலிருந்து பின்னணிப் பாடல்கள் பாடிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஏ. வி. வெப்பாட்சன் அவர்கள் தமது 'நீலவள்ளி' படத்தில் கதாநாயகியாக நடித்த துளசி சூரியன் மற்றும் பாடலாசிரியர், சி. வி. வெப்பாட்சன் பாடல்களும் துளசி சூரியன் துளசி சூரியன் முதல் முதலில் சேந்தக் காளியேடு 1934 ஆம் ஆண்டு வெளிவர 'நீலவள்ளி' 60 பாடல்களையும், 'பவளக்கொடி' 60 பாடல்களையும், 1941 இல் வெளிவர 'பவளக்கொடி' 28 பாடல்களையும், 1951 இல் வெளிவர 'வேலைக்காரி' 28 பாடல்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. அக்காலத்தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பாடலாசிரியருக்கு முக்கியத்துவத்தினைப் புரிந்து கொள்ளப்படுமா? 1930களிலிருந்து பின்னணிப்பாடல் முறைமே அதிசயம் பின்பற்றப்பட்டமையால் திரைப்படங்களில் பாடல்களின் எண்ணிக்கையும் பாடிப்பாடாக்கக் குறைவாகும். தொடக்கியது எ. வகன் ரீதான இக்காலத்தமிழ்திரைப்படங்களில் 1950களில் பத்துக்கும் குறைவான பாடல்களைப் போலவாத திரைப்படங்களில் இடம்பெற்றன. இன்று வரையிலும் பாடல்கள் நகரத்தமிழர் குக் காலத்தமிழர் காலத்தமிழர் போன்றவற்றில் பாடல்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகும். இவற்றுள், பாடல்களும் இந்திய சினிமாவில் குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சினிமாவிலும் முக்கியத்துவத்தை இழந்து விடவில்லை. ஏனாயினும் 6 பாடல்கள் வரையில் 11 சினிமா

இயக்கப்பட்டுள்ளன. 75 வருடத் தமிழ்திரைப்பட வரலாற்றில் எந்தவித எண்ணக்கூடிய திரைப்படங்களோ (கந்த சாமி, கோல் 11 மீ. முதலானவை) பாடல்கள் இல்லாமல் வெளிவந்துள்ளன. இரண்டு பாடல்களின் சாப்பினால் இந்திய சினிமா இரண்டுகள் உடறிப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

நாட்டார் பாடல்கள், கிந்தனை இயைப்பாடல்கள், இந்துஸ்தானி இயைப்பாடல்கள், வெள்ளிசைப்பாடல்கள், மேலடிப்பாடல்கள் என்றனறு தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்கள் மக்களைச் சென்றடைந்து வரவில்லை. இன்று 'பொப் பாடல்கள்' 'காணா' பாடல்கள்' எனத் தடம்பிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. பொருள்வாயும் கலைத்துறையும், கவிதையுமே நிரம்பிய பாடல்கள் பல வெளிவரவே இவ்வகையானவை எழுதும் முறைத்துறையிடைய நிலைமை மாற்றி உட. புள்ளியைப்பட்டுப் போடவேண்டும் இன்றளவில் இருந்த இவ்வகையான பாடல்களின் நேரகளை விவசாயிகளின் குடியாதவாறு சேர்த்து விடுகின்றது. நன்று தலைவந்தந்த பாடல்களையிட வலியுறுத்தியாகச் சமூகத்தில் வெளிவராதந்தக்க பாடல்களே வேண்டியபாடல்களாக மாற்றும் தளர்வுள்ளது. மாற்றும் எண்பது காலத்தமிழ்ப்பாடி வரவேற்புப்பட வேண்டியதாயினும், ஒரு சற்றுப்பகுதியில் பாடிப்படுத்தினை அனைக்கக்கூடிய அருமுகத்தை ஏற்றுவதற்கு அனுமதிக்க முடியும் என்று விவசாயிகள் குறிப்பிட்டுவரும் அவசியமானதாகும். தொழில்நுட்பத்துறையில் அபாயமாக முன்னேற்றங்களைக் காண்பிப்பதற்குப்பாடல்களையானது கதை, பாடல், திரை ஆகிய அம்சங்களில் இழப்புக்களைச் சந்தித்துள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றன. அந்தந்தக் காலங்களில் தக்கவைக்கப்படும்.

இத்தகு தகுநிலைமையில் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியர்களின் பிதாயகராகத் திரைப்பட உருமாலை நாடாயகன்களின் (1899-1981) பாடல்களையும், அவர் தம கவிச்சிறப்பையும் இவ்வாறு இவ்வாறு தலைமுறைபிள்ளைகளு எந்தக்காட்டுவதே இக்காலத்தமிழர் சிறப்பான பணியாக அமைகிறது. தமிழ்த் திரைப்படம் இதுவரை 670க்கு மேற்பட்ட கவிஞர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சில பாடல்களை எழுதியவர்கள் தொண்டர் அப்பிரம் பாடல்கள் தந்த வாலி, கவிவந்தான, மகாகவி, கையமுத்து வரையிலான திரைக் கவிஞர்கள் இவ்வகையான குறிப்பிட்ட சில காலம் பாடல்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வகையான குறிப்பிட்டவர்களுக்கும் ஒரு பக்கம் வரையிலும் ஒரு பக்கம் வரையிலும் பல நூற்றாண்டுகள் தமிழ்திரைப்படக் கவிதையுக்கில் தீவிர நிலைமற்றவர்களுக்கும் இவர்களில் காணப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறு திரைப்படம் 1931-1976 காலப்பகுதியில் தமிழ்த் திரைப்படவளர்ச்சி; தனது கவிதைத் தொழிலை வளர்த்துக்கொண்டவா சில காலக்கட்டங்களில் தொண்டர் அப்பிரம் மற்றும் சில காலப்பகுதிகளில் மேலாசிரியர் அனைத்து இவ்வகையான போன்றவர்களைப் பணி தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெரிப்படுத்தியிருக்கிறது. மேலாசிரியர் கவிதை, கவிதைப்பாடல்கள், திரைப்படங்களில் அவர் இயற்றியவை பத்தாயிரம் பாடல்களும் அறிமுகம் எனக் குறிப்பிடுகிறது. இப்போதுள்ள காலவளர்ச்சியில் கனரத்தவையாகக் குறிப்பிட்டுப்பணியில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயேயும் பாடிப்பாடல்களையேயும். பல திரைப்படங்களுக்கு இயற்றிய பாடல்கள் விடைக்காமலும் காலவளர்ச்சி இன்று வரை 300 பாடல்கள் வரையிலேயே கடைக்கக் குடியாதவரானது உருமாலை கவிஞர் திரைப்படங்களுக்கு மாற்றி எழுதிய பாடல்கள் ஏதாவது தயாரிப்பதற்கு இடமருமெனக்

கணிப்பிடமுடிகிறது. அவர் பாடல்கள் எழுதிய தமிழ்த் திரைப்படங்களின் எண்ணிக்கையும் ஏறத்தாழ நூறாகும். 1934 இல் வெளிவந்த "ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா" திரைப்படத்துக்கான வசனம், பாடல்களை அவர் எழுதியுள்ளார். பாபநாசம் சிவனும் அப்படத்திற்கான பாடல்களை இயற்றுவதில் பங்கு பற்றியுள்ளார். எனவே இத்திரைப்படப் பாடல்களே இன்று கிடைப்பவற்றுள் உடுமலையின் முதல் திரையுலகப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. திரௌபதி வஸ்திராபஹரணம் (1934), சந்திரமோகனா அல்லது சமூகத்தொண்டு (1936), தூக்குத்தாக்கி (1935), இந்திரசபா (1936), விப்ரநாராயணா (1938), சதிஅநுகூயா (1937), திருநீலகண்டர் (1939), சகுந்தலை (1940) முதலான திரைப்படங்களுக்கு ஆரம்பகாலத்தில் உடுமலை பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். தூக்குத்தாக்கி, விப்ரநாராயணா ஆகிய படங்களின் முழுப்பாடல்களும் அவரது படைப்புக்களையாகும். திரௌபதி வஸ்திராபஹரணம், தூக்குத்தாக்கி, உத்தமி ஆகிய படங்களுக்கு வசனமும் எழுதியுள்ளார். நாற்பதுகளின் தொடக்கத்திலிருந்து ஐம்பதுகளின் இறுதிவரை குறிப்பிட்ட சில படக்கம்பனிகளின் படங்களுக்கு அதிகளவில் பாடல்கள் இயற்றினார். ஜிபிடர், அருணா பிலிம்ஸ், அன்னபூர்ணா பிக்சர்ஸ், விநோதாபிக்சர்ஸ் ஆகியவை உடுமலையைக் கூடியளவில் பயன்படுத்திக்கொண்டன.

பல திரைப்படங்கள் இன்று கிடைக்காமற் போனபடியால் பாடல்களும் கிடைக்கவில்லை. அத்துடன் 1938 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பே இசைத்தட்டுகளில் திரையிசைப் பாடல்களைப் பதிவு செய்யும் நிலையேற்பட்டது. தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றின் முதற் சகாப்தத்தில் பாடலாசிரியர்களின் பெயர்களை டைட்டிலில் (திரையிசை) காட்டுவதும் அரிது. ஒரு திரைப்படத்தின் பாடல்களைப் பலர் இயற்றியபோது, இன்னாரியற்றிய பாடல்கள் இவைதாம் என்பதை அறிவதும் சிரமமானது. காலங்கடந்த நிலையில் ஒருவர் இயற்றிய பாடலை இன்னொருவர் இயற்றியதாகக் கருதுவதும், அதனைப் பிழையான முறையில் நூல்களினூடான ஆவணப்படுத்துவதும், அந்தத் தரவுகளை அடிப்படையாக ஏனையோர் பின்பற்றுவதும் நீண்டகாலமாகத் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று வருகிறது. சினிமாசார்ந்த பலநூல்களும், கட்டுரைகளும் இக்குறைபாட்டினைக் கொண்டுள்ளன.. சரியானதேடல் முயற்சிகளின் மூலமே இத்தவறுகள் திருத்தப்படுதல் வேண்டும். இதனால் ஆரோக்கியமான ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு வழிகாட்டப்படலாம்.

பராசக்தி (1953) திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற "கா-கா-கா" பாடலைப் பலரும் கலைஞர் கருணாநிதி எழுதியதாகவே

கருதிவந்தனர். ஆனால் ஏ.வி. மெய்யப்பன் அவர்கள் தமது வரலாற்று நூலில் அப்பாடலையும் "தேசம் ஞானம் கல்வி" பாடலையும் உடுமலை நாராயணகவியே எழுதினார் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

"எச்சிலை தனிலே எறியும் சோத்துக்குப்

பிச்சைக்காரர் சண்டை ரோட்டிலே!

இளைத்தவன் வலுத்தவன் இனச்சண்டை பணச்சண்டை

எத்தனையோ உண்டு இந்த நாட்டிலே!

பட்சிஜாதி நீங்க எங்க பகுத்தறிவாளரைப் பாக்காதீங்க!

பட்சமாயிருங்க! பகிர்த்துண்டு வாழங்க! பழக்கத்தை மாத்தாதீங்க!" (கா-கா-கா)

எத்தனை பெரிய விடயங்களை எளிமையான வார்த்தைகளினூடாக இப்பாடல் புரியவைத்துள்ளது என்பதை நாமுணரமுடியும். இந்திய நாட்டின் அவலத்தையும், பகுத்தறிவாளரான மனிதகுலத்தின் கீழ்மையையும் காக்கையினத்தின் ஒற்றுமையோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும் கவிப்புலமை சாதாரணமானதன்று. பராசக்தியில் இடம் பெற்ற உடுமலையின் அடுத்த பாடலானது,

"தேசம் ஞானம் கல்வி ஈசன் பூசை எல்லாம்

காசமுன் செல்லாதடி! - குதம்பாய்

காசமுன் செல்லாதடி!"

எனச் சித்தர் பாடற்பாணியில் அமைந்தாலும் அதன் உள்ளுறைப் பொருள் உயர்வானது.

"நல்லவரானாலும் இல்லாதவரை நாடுமதிக்காது - இந்த நாடு மதிக்காது - கல்வி

இல்லாதபேர்களைக் கற்றோர் கொண்டாடுதல்

வெள்ளிப் பணமடியே! - குதம்பாய்

வெள்ளிப்பணமடியே!"

"முட்டாப் பயலையெல்லாம் தாண்டவக்கோனே - காச முதலாளி யாக்குதடா தாண்டவக்கோனே! - பிணத்தைக் கட்டியமும் போதிலும் தாண்டவக்கோனே! - பணப் பெட்டிமேலே கண்வையடா தாண்டவக்கோனே!"

இவ்வாறான பாடல்வரிகளினூடாகச் சமகாலவுலகில் நல்லவற்றிற்கும், பணத்துக்கும் இடையிலான இடைத் தொடர்பினை விளக்குவதற்குப் புலவர் முயன்று வெற்றி கண்டுள்ளமை புலனாகிறது.

எதிர்பார்க்கின்றோம்...

'கலைமுகம்' காலாண்டு

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழுக்கு

படைப்பாளிகளிடமிருந்து

சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள்,

கலை இலக்கியம் சார்ந்த சமகால நிகழ்வுகளின்

பார்வைகள், தகவல்கள்

என்பவற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அடுத்த இதழுக்கான உங்களது ஆக்கங்களை

விரைவாக அனுப்பிவைப்புகள்.

மற்றும் 'கலைமுகம்' பற்றிய உங்களது கருத்துக்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஆக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்களை

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,

'கலைமுகம்'

திருமறைக் கலாமன்றம்,

238 பிரதான வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உடுமலை நாராயணயகவி திரையுலகச் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அதிகமான பாடல்களை எழுதமுயலவில்லை தன்னை மதித்து வரவேற்கும் நிறுவனத்தாருக்கே அவர் பாடல்கள் எழுதித்தந்தார். கர்வமும், கண்ணியமும், கம்பீரமும் கவிஞர்களுக்குரியவை என்பதைத் தமிழ்த் திரையுலகில் முதன்முறையாக நிரூபித்துக் காட்டினார்.

உடுமலை நாராயணயகவியின் கவிதைகள் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை மக்களிடையே ஏற்படுத்தக்கூடியவை. பிராமணிய ஆதிக்கத்தினாலும், சாதி, சமய ஏற்றத்தாழ்வுகளினாலும் பிளவுபட்டுக்கிடந்த தமிழ்ச்சமுதாயம் விழிப்புணர்வு பெறுவதற்காகத் தூரநோக்கோடு எழுதப்பட்டவை. மதத்தின் பேராலும், மரபுகளின் பேராலும் மக்களின் மீது சமத்திவைக்கப்பட்ட நுகர்த்தடிகளை நொறுக்குதன்மை வாழ்ந்தவை. தமிழர் சாதியினரிடையே புரையோடிப்போயிருக்கும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களை இல்லாதொழிக்கவும், மடமை நீங்கி உரிமைபெறவும் சமூகமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் உந்துதலை அளிக்கக்கூடியவை. பெண்ணடிமைக் கொள்கைகளைக் கைவிட்டுப் பெண்விடுதலைக்காகவும், பெண்களுக்கும் ஆண்களோடு சரிநிகர்சமான வாழ்வைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காகவும் படைக்கப்பட்டவை. திரைப்படங்களில் அவ்வப்போது இடம்பெறும் கதாபாத்திரங்களின் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப அமைந்த பாடல்கள் பலவிருந்த போதிலும், அந்தக் கருத்துக்கள் யாவும் கவிஞருக்கு உடன்பாடானவையல்ல. இருப்பினும் தன்னால் முடிந்த அளவுக்குச் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைத் திரைப்படப் பாடல்களினூடாக உடுமலைக் கவிஞர் தந்துள்ளதில் வியப்பில்லை.

“பொண்ணைக் கொண்டு மணம் தன்னைப்பெற முடியாது
பொருளே பெரிதாய் புகழ்ந்து சொல்வது பொருத்தம் ஆகாது
மண்ணுக்குள் ஆண் பெண் மனமொத்த சிநேகம்
மாசற்றகாதல் மலர்ந்த விவாகம்”

(குபேரகுசேலா - 1943)

என்று காதல் இருவர் கருத்தொருமித்த திருமணத்தை வலியுறுத்துங்கவிஞர்,

“சின்னஞ்சிறு வயது முதல் சேர்ந்து நாம் பழகிவந்தோம்
இனியொரு பிரிவுமுண்டோ! இன்பம் பெறத்தடையுமுண்டோ!
கன்னியுந்தன் மழலையிலே கற்பனைக்கும் வடிவுகண்டேன்
கண்டதொரு வடிவமெல்லாம் காதலின் உடைமையின்றோ!”

(தாய்மகளுக்குக் கட்டியதாலி - 1959)

எனக் காதல் கீதமிசைக்கிறார்.

“சின்னச் சின்ன வீடுகட்டி சிங்கார வீடுகட்டி
ஒண்ணாக ஆடினோம் முன்னாலே நமது சொந்தம்
இன்னாளில் போவதோ பொன்னாலே”

எனக்கேட்பதுடன் நில்லாது;

“மண்வீட்டைக் கட்டியபோது மனக்கோட்டை கட்டியவாழ்வு
அறிவூட்டும் பெற்றோர் வார்த்தையினால் ஆகலாமோ தாழ்வு”
(மருமகள் -1954)

எனக் கூறுவதனூடாகச் சிறிய வயதிலிருந்தே வளர்ச்சிபெற்ற அன்பின் நிலைப்பாட்டைப் புரியவைக்கிறார். ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் மனமொத்த காதல் நிறைவேறாது போவதிலுள்ள துயரத்தினை உடுமலையவர்கள் உணர்ச்சிதழும்ப வெளிக்காட்டும் விதம் நயம் வாழ்ந்தது.

“இன்பலோகஜோதி ரூபம் போலே” (தூயஉள்ளம்)
“கோடைமறைந்தால் இன்பம் வரும்” (மஞ்சள் மகிமை)
“ஆகாயவீதியில் அழகான வெண்ணிலா” (மஞ்சள் மகிமை)
“ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது” (எங்கள் வீட்டு மகாலஷ்டி), “மஞ்சள் வெய்யில் மாலையிலே” (காவேரி), “மாவைத் தழுவும் மலர்க்கொடிபோலே” (சொர்க்க வாசல்), “சிங்காரப் பைங்கிளியே பேசு” (மனோஹரா), “வெண்ணிலா குடைபிடிக்க வெள்ளி மீன் தலையசைக்க” (அபலை அஞ்சகம்), “காதல் எந்தன் மீதில் என்றால்” (விவசாயி), “பொன்னாள் இதுபோலே வருமா இனிமேலே” (பூம்புகார்), “அன்பாலே தேடிய என் அறிவுச்செல்வம்” (தெய்வப்பிறவி) போன்ற கருத்தாழம் மிக்க காதற்பாடல்கள் பலவற்றை திரைப்படங்களில் உடுமலை தந்துள்ளார்.

“மின்னும் சொக்க வெள்ளிப்பொட்டு வேலைதான் - செய்த
மேகநீல வர்ணப்பட்டுச் சேலைதான் - சுற்றி
வெண்ணெய்க் குன்றம் என்னும் பெண்மைக் கோலந்தான்-
பெற்ற
சந்திரிகா வந்தாய் அன்பாய் ஆடவே!” (தூயஉள்ளம்)

சந்திரனின் எழிலை வருணனை செய்யும் கவிதா உள்ள மேன்மை இப்பாடலடிகளால் விளங்குகிறது. திரையுலகைத்தாண்டி நிற்கும் இலக்கியச் செம்மை இப்பாடலுக்குண்டு. இதுபோன்றதாகவே,

“மஞ்சள் வெய்யில் மாலையிலே வண்ணப்பூங்காவிலே
பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் கொஞ்சம் பரவசம் பார்!
அஞ்சகத்தின் பாஷையிலே ஆணும் பெண்ணும் பேசையிலே
ஆனந்தக் காட்சியங்கே தோணுது பார்!” (காவேரி)

என்னும் பாடலடிகள் இனிமை பயக்கின்றன. இப்பாடலிலேயே

“நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் இனிக்கும் அன்பே!
நிஜமாகவே மனத்தாலே நான்!”

என்ற அடிகளும் அமைந்து காதலின் வீரியத்தையும் மனவுணர்ச்சியையும் காட்டிநிற்கின்றன.

“இனிநீ என் வசமே! இன்பம் நான் உன் வசமே!
இணையாய் நாம் காணும் ஆனந்தம் நேசமே” (அபலை அஞ்சகம்)

எனவும்,

“உடல் நான் அதில் உரம் நீ என உறவு கொண்டோம்
நேர்மையால்

கடல் நிலவாய் காட்சியிலே கலந்து நின்றோம் பிரேமையால்”
(தெய்வப்பிறவி)

எனவும் கவிஞர் தீட்டும் கவிதைகள் காதலுள்ளங்களின் உறவுநிலைகளையேயாகும். எளிமைசார்ந்த உவமைகளும், உருவகங்களும் உடுமலைக் கவிஞரின் காதற்பாடல்களில் நிறைந்து கிடக்கின்றன. அவரது பிற்காலப் பாடலொன்றில்

“காதல் எந்தன் மீதில் என்றால் காதில் இனிக்கிறது -
தாலி
கட்டிக்கொள்ளத் தட்டிக்கழித்தால் கவலைப்படுகிறது -
மனது
கவலைப்படுகிறது”

பாலுலோ பெரேரே (Paulo freire) ஆதார சிந்தனையான விழிப்புணர்வை உயர்த்தல் (Consciousness) என்கிற கருதுகோளை (Pedagogy of the oppressed) ஒடுக்கப்பட்டோரின் ஆசிரியியல் என்கின்ற நூலில் அறிமுகப்படுத்தினார். பாரம்பரியக் கல்விமுறைகள் ஒடுக்குமுறையை வளர்க்கின்றன என்று விமர்சித்தார். ஒடுக்குவோர் ஒடுக்கப்படுவோர் என இருவகையினரால் உலகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. விழிப்புணர்வுக் கல்வி அறிவியல் இயக்கம் உலகின் ஒடுக்கப்படுவோரை பலமுள்ளவராக அரட்சியல் சமூக பிரகாரக் தூண்டிவிடும்.

ஒடுக்குவோர் தமது கருத்துக்களை கல்விமுறையின் மூலம் ஊட்டுவதால் ஒடுக்கப்பட்டோரின் சிந்தனை முடக்கப்படுகின்ற தன்மை தொடர்வதைக் காணலாம். மெளனக் கலாசாரத்தை உருவாக்குகின்றனர். நீண்டகால ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான மக்கள் தமது ஒடுக்கும் சக்தியைப் பற்றிய பிரக்ஞையை இழப்பதோடு அதனை வெளிப்படுத்தும் தன்மையோடு அதன் மொழிப்போகத்தையும் தம்மிடம் இல்லாத நிலைக்கு தள்ளப்படுவர் நீண்டகால ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகும் மக்கள் தமது எதிர்முகான மொழியை இழந்துவிடுவர் என கல்வியியலாளர் பாலுலோ பெரேரே தனது இன்னொரு நூலான "மெளன கலாசாரம்" (Culture of Silence) என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

வழமையான கல்வி முறையில் ஆசிரியர் மாணவர்களின் மூளையில்

விழிப்புணர்வாக்கம் பாலுலோ பெரேரே

தரவுகளை வைப்பிலும் வங்கி அமைப்புமுறை காணப்படுகின்றது. இது தவறான முறையாகும். மாணவர்கள் தரவுகளைத் தேடவேண்டும். உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து ஆசிரியர் தனது கருத்தையும், முழுமைப்படுத்தப்படாத தரவுகளையும் மாணவரின் மூளையில் வைப்புச் செய்வார். தெளிவற்ற கலக்கிய கருத்துநிலையுடன் தமது உலகத்தை மாணவர் பார்ப்பார். ஆசிரியர் பேசுவராகவும் மாணவர் அமைதியாகக் கேட்பவராகவும் இருப்பார். அறநெறியை பேண்பவராகவும் மாணவர் எந்த வித கேள்வியுமின்றி பின்பற்றுபவராகவும் இருப்பார். இந்த மேடையில் ஆசிரியர் நடக்க மாணவர் தாமும் நடப்பார். இருவரும் போலியாக இருப்பார். ஆசிரியர் மாணவர்களோடு உரையாடல் செய்யாமல் தமது கருத்தைத் திணிப்பார்.

இந்தக்கல்வியுடல் முறையில் ஆசிரியர் அகநிலை முகன்மையாகவும் (Subjective), மாணவர்கள் புறநிலைப் பொருளாகவும் (objective) கருதப்படுவர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் அரட்சியல் விடுதலையை லத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் பெற்றபோதிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் அரம்பததிலும், நடுப்பகுதிகளிலும் பலவீன பொருளாதார ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளானவர்கள் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும்,

ஐரோப்பிய நாடுகளினதும் சிறப்பாக இந்நாடுகளை மையமாகக் கொண்ட பன்முக சிந்தனை கம் பணிகளினதும் வேலைக்களமாக இந்நாடுகளின் வளங்களை குறையாடப்பட்டன. கல்வியறிவு மட்டுமே தரப்பட்டு அறிவின் மையதார்த்தப்பட்ட குழுவில் பாலுலோ பெரேரேயின் கருத்தாக்கம் புதிய எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இவரது கல்விமுறையை தொடரும் மாணவர்களுக்கு எழுதவும், வாசிக்கவும் 30 மணித்தியாலங்கள் போதுமாயிருந்தது. பிரேசில் நாட்டில் நேசிப்பே என்ற பின்தங்கிய பகுதியில் பிறந்த இவர், 1963 இல் பிரேசில் நாட்டு வளர்ந்தோர் கல்வி திட்டத்தின் வழிகாட்டியாகச் செயல்புரிந்தார். 1964 இல் ஏற்பட்ட இராணுவக் கிளர்ச்சியின்போது கைது செய்யப்பட்டார். விடுதலைக்குப்பின் பெரு நாட்டுக்கு இடம் பெயர்ந்தது யுனெஸ்கோ உதவித்திட்டத்தில் கடமையாற்றினார். காவல் பல்கலைக் கழகத்தின் வருகைப் போராசிரியராக இருந்தார், பின்னர் உலக திருச்சபைகள் மன்றக் கல்விக் குழுவில் சிறப்பான ஆலோசகராகக் கடமையாற்றிய இவர் 2000 ஆம் ஆண்டில் காலமானார்.

இவரது கல்விமுறைதான் உலகளாவிய இறையியல் சிந்தனைக்கு லத்தின் அமெரிக்காவின் பங்களிப்பான விடுதலை இறையியல் மலர்ந்த தளமாக ஆதார கிறிஸ்தவ குழுமங்களின் உரையாடலுக்கு பின்புலமாக அமைந்தது.

எ. பி. கிருபாணந்தன்

என எளிமை ததும்பப் பாடியுள்ளார்.

உடுமலை நாராயணகவி அவர்கள், தாம் வாழ்ந்த காலத்துச் சமுதாயப் பிரச்சினைகளைக் கூர்மையாக அவதானித்தவர்; அவற்றின் தாக்கங்களைப் புரிந்துகொண்டு தனது கவிதைகளில் அவற்றைப் பிரதிபலித்தவர்; அவற்றுக்கான பொருத்தமான தீர்வுகளையும் பாடல்களில் முன்வைத்தவர். இதனாற்றான்

"கூடுதலாக உழைத்துக் குறைவாக ஊதியம் பெறுகின்ற ஏழைக்கூலித் தொழிலாளர்களின் குரலினை ஒங்கி ஒலித்த பாட்டாளிக் கவிஞர் உடுமலை"

எனப் பேரறிஞர் அண்ணா பாராட்டியுள்ளார். "பட்டுக்கோட்டைகள் வருவதற்கு முன்னமே எழுது அப்பனுக்கும் அப்பனான உடுமலை போன்ற பாட்டுக்கோட்டைகளின் சாம் ராஜ்ஜியமே தமிழ்த் திரையுலகில் நடைபெற்றது" என்று புலவர் புலமைப்பித்தனும் குறிப்பிட்டுள்ளார். உடுமலையின் திரைப்படங்களை ஆய்வுசெய்து பார்க்கையில் உடுமலை பற்றியும் அவரது கவிதைகள் பற்றியும் பின்வரும் முடிவுகளுக்கு எம்மால் வர முடிகிறது. அவையாவன:

1. வெறும் சொல்லலங்காரங்களாகவும், மணிப் பிரவாளமாகவும் விளங்கிய தரிழ்த்திரையிசைப் பாடல்களுக்கு இயன்றளவு தூயதமிழ்ச் சொல்லளமும் பொருள்வளமும் தந்து புதிய செல்நெறியைத் தொடக்கி வைத்தவர்.
2. திருக்குறட் கருத்துக்களைத் திரைப்படங்களில் அதிகளவுக்கு எடுத்தாச் சொன்னவர். அந்தளவு வேறு எவரும் பயன்படுத்தவில்லை.
3. தமிழ்த்திரைப்படப் பாடல்கள் மீது பகுத்தறிவுப் பால் வார்த்தவர். சமூகத்தின் பால் புரையோடிப் போயிருக்கும் முடத்தனங்களைச் சாடியும் அறிவுரை கூறியும், அவர் சாதித்தவைக்கு நிகராக இதுவரை எவரையும் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.
4. தானியற்றிய நாடகமேடைப் பாடல்களை மாற்றங்களுடனும், மாற்றமின்றியும் திரைப்படங்களிலும் குறிப்பிட்ட அளவுக்குப் பயன்படுத்தியவர்.
5. சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள், சமூக உயர்வு தாழ்வுகள், சமயத்தின் பேரிலான கொடுமைகள், பெண்ணாடரை, சமுதாய

அடக்குமுறைகளும் ஒடுக்குமுறைகளும், மூடப்பழக்க வழக்கங்களும், தவறான நம்பிக்கைகளும் ஆகியவற்றுக்கு எதிரான ஆவேசமான கருத்துக்களையும்; சமூகமாற்றம், பெண்விடுதலை, சமூகசமத்துவம், தேசப்பற்று, தமிழ்ப்பற்று, காந்தீயம், சுயமரியாதைச் சிந்தனைகள், உழைப்பின் உயர்வு, கூட்டுறவு, திராவிட எழுச்சி முதலானவற்றுக்கான ஆதரவுக் கருத்துக்களையும் பாடல்களின் பாடுபொருள்களாகக் கொண்டவர்.

6. சிரிப்பினூடான சிந்தனைகளைத் தமது பாடல்களில் தந்தவர்.

7. சிறு சிறு வேடங்களில் நடித்துவந்த எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் தனது 16 ஆவது திரைப்படமான ஜீபிடரின் "ராஜகுமாரி"யில் முதன் முதலில் கதாநாயகனாக நடித்தபோது, அப்படத்தின் பாடல்கள் அனைத்தையும் இயற்றியவர். அதேபோன்று சிவாஜி கணேசனின் முதற்படமான "பராசக்தி"யிலும் இரண்டு புகழ்பெற்ற பாடல்களை எழுதியவர். இவ்விரண்டு படங்களும் வெற்றிப்படங்களாகும்.

8. கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணனின் கருத்துக்களுக்குச் சமார் பதினைந்து ஆண்டுகளாகப் பாடல் வடிவங்கொடுத்து, திரைப்படங்களில் பகுத்தறிவுச் சிந்தனை கலந்த சிரிப்புப்பாடல்கள் விளங்க வழிசமைத்தவர்.

9. பேரறிஞர் அண்ணாவின் கதை - வசனத்திலுருவான 'நல்லதம்பி', 'வேலைக்காரி', 'சொர்க்க வாசல்' மற்றும் அண்ணாவின் கதைப்படங்களான 'ரங்கோன்றாதா', 'தாய்மகளுக்குக் கட்டியதாலி' ஆகிய படங்களில் அதிகமான பாடல்களைத் தந்தவர்.

10. தமிழ்த்திரையுலகில் முதன் முதல் வசனத்தால் எழுச்சியேற்படுத்திய (இளங்கோவன்) ஜீபிடரின் "கண்ணகி" படத்திற்கான அத்தனை பாடல்களையும் எழுதிப் புகழ்பெறச் செய்தவர்.

11. திராவிட இயக்கத்தினரின் ஊக்கப்படுத்தல்களினால் அண்ணா, கலைஞர், கே.ஆர்.ராமசாமி, என்.எஸ். கிருஷ்ணன் ஆகியோர் சம்பந்தப்பட்ட படங்களிலும், நாடகங்களிலும் கவிதைகளினால் வரலாறு படைத்தவர்.

12. முதன் முதலில் "சொர்க்க வாசல்" திரைப்படத்திற்காக ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் பணத்தை (1954) ஊதியமாகப் பெற்றுக்கொண்டவர்.

13. மூன்று நிமிடப்பாடலாயின் மூவாயிரம் ரூபாயும், ஆறு நிமிடப்பாடலாயின் ஆறாயிரம் ரூபாயும் பெற்றுக் கவிஞர்களின் தரத்தையுயர்த்தியவர். எந்தப்பட முதலாளியும் காத்திருந்து பாடல் பெறத் தக்கதான கௌரவத்தைத் திரையுலகில் ஏற்படுத்திக்கொண்டவர்.

14. தனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்களையே அ. மருதகாசி, பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆகியோருக்கு அளித்து அவர்களை உயர்த்திவைத்த பண்பாளர். அவர்காலத்துத் திரைப்படக் கவிஞர்களுடன் நட்பைப் பேணியவர்.

15. செல்லமுத்து, கே.எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன், ஏ.எஸ்.நாராயணன் ஆகியோரை உதவியாளர்களாக வைத்திருந்தவர். அறுபதுகளுக்குப் பின்னர் கே.எஸ். கோபாலகிருஷ்ணனின் பேரன்பின் நிமித்தம் அவரது சில படங்களுக்கு மட்டும் ஒரு சில பாடல்களெழுதியவர்.

16. எம்.ஜி.ஆருடன் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக அவரது படங்களுக்குப் பலவாண்டுகள் பாடல்களியற்றாத போதிலும் சின்னப்பாதேவரின் விருப்பத்துக்கேற்ப 1967 இல் 'விவசாயி' படத்துக்கு 4 பாடல்கள் எழுதியவர்.

17. சில படமுதலாளிகள் பணத்துக்கப் பதிலாக கோவை, நீலகிரி, சேலம் முதலான விடயங்களிலுள்ள ஏரியாக்களை எழுதிக்கொடுக்கப்பெற்றவர்.

இவற்றைவிட இன்னும் பல கோணங்களில் உடுமலையையும் அவரது பாடல்களையும் நோக்கமுடியும்.

"வெறும் வார்த்தைகளுக்கு இடையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த திரைப்படப் பாடல்களை வாழ்க்கைக்கு இடையில் நகர்த்திய வரலாற்றுக் கவிஞர். கலைவாணரின் கணிப்பில் அவர் ஒரு திரையுலகப்பாரதி. அண்ணாவின் அகத்தில் அவர் பாட்டாளிகளின் எழுச்சிக்காகக் கொட்டும் பகுத்தறிவு முரசு. கலைஞரின் கருத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் எழுச்சிப் பாடல்களைத் தந்த அரிமாக்கவிஞர். எம்.ஜி.ஆரின் எண்ணத்தில் அவர் ஒரு திரைப்பட உலகத்திருப்பம். அவர்தான் திரைப்படப்பாடல்களில் சங்கீதச் சாயங்களைப் பிழிந்துவிட்டு, கருத்துமையூசி உறையவைத்த உடுமலைக் கவிஞர்"

இவ்வாறு நெல்லை ஜெயந்தா என்பவர் வர்ணித்துள்ள வார்த்தைகளைக் கொண்டே உடுமலையின் திரையுலகப் பங்களிப்பினை மதிப்பீடு செய்யவியலும். சமகாலப் பிரச்சினைகளில் மையங்களொளாத எந்தவொரு கவிஞனின் உள்ளமும் ஆக்கமும், உயிரோட்டமும் குன்றியதாகும். இதனை நன்குணர்ந்த உடுமலை, எரியும் பிரச்சினைகளுக்கே எழில் கவிதை வடிவங்கொடுத்தார்.

"காலையிலே எழுந்திரிச்சுக் கஞ்சித் தண்ணியில்லாமே கஷ்டப்படுகிறேனே கடவுளே!
ஆத்திலே தூண்டிபோட்டு
அதிலே ரெண்டு மீன் கிடைச்சா
அரைவயத்துக் கஞ்சிக்காகும் கடவுளே!
குடும்பம் ஆலாப் பறக்குதடா கடவுளே!"

இப்பாடல்கள் சகுந்தலை (1940) படத்தில் வருவது. கடலை நம்பி வாழும் மீனவர் நிலையினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது.

"சும்மா இருந்தால் சோத்துக்கு நஷ்டம்
சோம்பல் வளர்ந்தால் ஏற்படும் கஷ்டம்
உண்மையோடு உழைக்கோணும் மச்சான்
ஒன்று சேர்ந்து வாழோணும்"
எனத்தொடங்கும் மதுரைவீரன் (1956) படப்பாடல் உழைப்பின் மேன்மையை விளக்ககிறது.
"பொதுவுடைமை கேட்பது எதனாலே? - தொழில் புரிந்தும் புசிப்பதும் அற்றுப் போனதாலே"

என்று பொதுவுடைமையின் காரணத்தை மணமகள் (1950) படத்தின் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. எங்கவீட்டுமகாலஷ்மி (1957) திரைப்படப்பாடலொன்றில் கூட்டுறவின் உயர்வு பேசப்படுகிறது.

"நாட்டுக்குப் பொருத்தம் நாமே நடத்தும்
கூட்டுப்பண்ணை விவசாயம் - பட்ட
பாட்டுக்குத் தகுந்த ஆதாயம் உண்டு
பழைய கொள்கைகளை விடுவது நியாயம்"

மணமகள் படத்தின் பெரும்பாலான பாடல்கள் சீர்திருத்தக்கருத்துக்கள் நிறைந்தவை.

"பேயிருக்குது கிணத்திலே

பிசாசிருக்குது மரத்திலே
பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக்
கொடுத்தது அம்பது
ஆயுங்கலைஞன் ஏட்டிலே
அமைந்த நீதிப்பாட்டிலே
அறிவிருக்கு புடிச்சுக்
கோங்குது அறுபது”

‘மணமகளில்’ வருகின்ற “அம்பதும் அறுபதும்” என்னும் நாடகப்பாடல் பிரசித்தமானது. அதில் வரும் சில வரிகள் இவையாகும். பிற்காலத்தில் பட்டுக்கோட்டையார் ‘சின்னப்பயலே’ பாடலை எழுத ஊக்கங்கொடுத்த பாடலிதுவாகும்.

“நல்ல பெண்மணி மிக நல்ல பெண்மணி – தாய்
நாட்டு நாகரீகம் பேணி நடப்பவள் எவளோ அவளே
நல்ல பெண்மணி”

என்பாடிய கவிஞர், “குடும்பத்தின் விளக்கு நல்ல குடும்பத்தின் விளக்கு” என்ற ‘பணம்’ படப்பாடலிலும் தமிழகப் பெண்ணின் பெருமையைப் பேசுகின்றார். மாறாக,

‘கெட்ட பெண்மணி புத்தி கெட்டபெண்மணி!
தன் இஷ்டம்போல அலைந்து வாழ்வை
இழப்பவள் எவளோ அவளே கெட்ட பெண்மணி”

என “மங்கையர்திலகம்” திரைப்படத்தில் வரும் ‘அடங்காப்பிடாரி’ நாடகத்தில் கூறுவதனூடாகச் சமூகசீாதிருத்தக் கருத்தை முன்வைத்துள்ளார்.

நகைச்சுவை மன்னர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனும் அவரது துணைவியார் மதுரமும் திரைப்படங்களில் பாடியுள்ள பாடல்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை உடுமலையின் கவிவண்ணங்களாகும். கிருஷ்ணனின் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களின் பேனாவாக உடுமலை விளங்கியதுடன் இருவரும் ஒருவரையொருவர் மிகவும் நேசித்தனர். என்.எஸ். கேயினால் உடுமலை திரையுலக வாய்ப்புகளை அதிகம் பெற்றார். அதேபோன்று உடுமலையின் அர்த்தமுள்ள பாடல்களைப் பாடியதன் மூலம் கிருஷ்ணனும் மதுரமும் மக்களிடையே மாபெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றனர். இருவராலும் தமிழ்த் திரைப்படவுலகம் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியைக் கண்டது.

“ஒண்ணுல இருந்து இருபதுவரைக்கும்
கொண்டாட்டம் - இருபத்
தொண்ணுலே இருந்து முப்பது வரைக்கும்
திண்டாட்டம்”

நடுத்தரவர்க்கத்தினரின் பொருளாதார நிலைமையை இந்தளவுக்குப் படம் பிடித்துக்காட்டும் இந்தப் பாடல்போன்று எந்தப்பாடலும் தமிழ்த்திரையுலகில் அமையவில்லை எனப் பலரும் கூறுகின்றனர்.

“நாட்டுக்குச் சேவைசெய்ய
நாகரீகக் கோமாளி வந்தான்ய்யா”
“கலைமுதலாகத் தொழில் முறையாகவும்
காத்துவளர்ப்பது தமிழ்நாடு”
“குடிசெடுத்த குடியொழிஞ்சுது
அடிதடி சண்டையதூய் குறைஞ்சது”
“கிந்தன் சரித்திரமே கிண்டல் அல்லவே அல்ல”

அறையில்...

தண்டிக்கப்பட்ட என்
மன நினைவுகளுடன்
உன்னைப்பற்றிய
நினைவுகள் என்னில்
கொதிப்பெடுத்தபடி
இருக்கின்றது...

உன்
அன்பான காதலை
மறுத்து உன்னை
ஏமாற்றிய ஓர் நாளில்
நான்
சவமாகி போனதுதான்
மிச்சம்...
விர்த்துடனும்
துணிவுடனும்
வாழ்வை
எதிர்கொள்ள முடியாது
போகச் செய்தது எது!
எல்லா விதமான
அடக்கு முறைகளுக்கும்
அச்சுறுத்தலுக்கும்
நான்
பணிந்துபோய்
பிணமானதுதான்
மிகுதியானது...

என் வாழ்வு
முழுவதுமே
வலிக்கிறது
நீ
அங்கு எப்படி
மௌனமாக
இருக்கிறாய்...!

சாளரங்கள்
முடிவில்
உன் கண்ணீரில்
வெப்ப ஊற்றில்
நான்
இன்னும் தன்னிலை
தொலைத்து
அலைந்து திரிகின்றேன்
காற்றின்
புதிர்பேசும்
வாழ்வின்
வண்ணம் இழந்த
ஒற்றைச் சிறகாய்
வசிக்க மறந்த
தன்
தன்னுடைய
அறைகளில்...!

மாரிமகேந்திரன்

முதலான பல இனிய பாடல்கள் “நல்லதம்பி” படத்தில் அமைந்துள்ளன. அதில்;

“மனுசனை மனுசன் ஏச்சுப் பொழைச்சது - அது அந்தக்காலம்

மடமைநீங்கி பொதுவுடைமை கோருவது - இந்தக்காலம்
மழைவரும் என்றே மந்திரம் ஜெபிச்சது அந்தக்காலம் -
அது அந்தக்காலம்

மழையைப் பொழியவைக்கவே எந்திரம் வந்தது இந்தக்காலம்
திரௌபதை தன்னைத் துகில் உரிஞ்சது அந்தக்காலம் -
பெண்ணை
தொட்டுப்பாத்தா சுட்டுப்படுவான் இந்தக்காலம்”

இப்படிக்காலமாற்றத்தையும், கருத்து மாற்றத்தையும் கலந்து தந்துள்ள உடுமலையின் கவிதைகள் யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பன.

“காசிக்குப் போனாக் கருவுண்டாகுமென்ற காலம் மாறிப்போச்சு -
இப்போ
ஊசியைப்போட்டா உண்டாகுமென்கின்ற உண்மை தெரிஞ்சு
போச்சு”

என ‘டாக்டர் சாவித்திரி’யில் அறிவியல் தீர்க்கதரிசனக் கவிதை தந்த உடுமலை,

“எளியோர் மனம் படும் பாட்டிலே
எழும் ஓசையாம் தாலாட்டிலே
ஆண்டவன் ஆகாசமதில் தூங்குகின்றாரே - தினம்
மாந்தரெல்லாம் மாநிலமேல் ஏங்குகின்றாரே” (‘பெண்’)

எனப் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை முன்வைத்துள்ளார். இதேபோன்று ‘இரத்தக்கண்ணீர்’ படத்தில் இடம்பெற்ற பாடலொன்றில் பெண்களின் துயரை வடித்துத் தந்துள்ளார்.

“பெண்களே உலகப் பெண்களே
பிழைகள் செய்பவர் ஆண்களன்றோ
அழிவை அடைபவர் நீங்களன்றோ”

என அப்பாடல் தொடங்குகிறது.

“குரங்கிலிருந்து பிறந்தவன் மனிதன்”, “பெண்களை நம்பாதே கண்களே பெண்களை நம்பாதே” முதலான பாடல்கள் சிவாஜி நடித்த தூக்குத் தூக்கி (1954) படத்தில் இடம்பெற்றவை. டி.எம்.சௌந்தரராசனுக்கு புதுவாழ்வு தந்த பாடல்கள் இப்படத்திலமைந்துள்ளன. சிவாஜிக்குப் பின்னணி பாடும் தொடர்ச்சியும் இதிலிருந்தே அவருக்கு ஆரம்பமானது.

“மணிகலம் போல மற்றவர் தொட்டால்
மாசறும் பெண்மை - என்று
பேசிடும் உண்மை - கெட்டி
வெண்கலம்போல எவர்தொட்டாலும்
விளக்கி எடுத்து விரும்பும் தன்மை (பெண்களை நம்பாதே)”

இவ்விரிகளினூடாகக் காட்டப்படும் உவமை தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.

“நாராயணகவியின் பலகவிதைகள் கீர்த்தனை அமைப்புகளுடன் கருத்துக்களுக்கும் இசைக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளன. மரபு வழியில் பாடுபொருளுக்கு ஏற்றநிலையில், மெட்டமைப்பு நிலையில், இசைப்புலமையும் வெளிப்படும் பாங்கில்

இவர்தம் கீர்த்தனைகள் அமைந்துள்ளன. கர்னாடக இசையில் மரபுவழிநின்று மக்களைக் கவர்ந்தக்க முறையில் புதிய மெட்டுக்களில் கீர்த்தனைகளைப் படைத்தவர் உடுமலை நாராயணகவி”

இவ்வாறு இரா.வசந்தமாலை என்பவர் கூறுவதற்கேற்ப எளிமையான கீர்த்தனைகள், கண்ணிகள், தெம்மாங்குகள், குறத்திப்பாடல்கள், காவடிச்சிந்துகள் போன்றவற்றைத் தமிழ்ச் சினிமாப்பாடல்கள் மூலம் அறிமுகப்படுத்திய முன்னோடியும் கவிராயரேயாவர்.

“போர்வேந்தர்கள் போற்றும் புனித ஏர் வேந்தர்கள் நாடு
கார் வேந்தன் ஐந்தருவும் போல கருணையாளர் நாடு”

என்று ஈரடிக் கண்ணியாலும் (கண்ணகி),
“கண்டால் கொல்லும் விஷமாம்
கட்டமுகு மங்கையரை - நான்
கொண்டாடித் திரியாமல்
குருடாவது எக்காலம்”

என கீர்த்தனையின் உறுப்பான தொகையறாவாலும் (தூக்குத்தூக்கி) இயற்றிய பாடல்கள் உதாரணங்களாகும்.

“எல்லாம் இன்பமயம் புவிமேல் இயற்கையினாலே
இலங்கும் எழில்வளம்” (மணமகள்)
“உலகேமாயம் வாழ்வேமாயம்
நிலையேது நாம் காணும் சுகமே மாயம்” (தேவதாஸ்)
“தன்னைத் தானே நம்பாதது சந்தேகம்” (தெய்வப்பிறவி)
“எங்கே சொர்க்கம்? எங்கே சொர்க்கம்
என்றே தேடுவீர்?” (சொர்க்கவாசல்)
“ஆகும் நெறி எது? ஆகா நெறி எது?
அறிந்து சொல்வீர்!” (சொர்க்கவாசல்)
“மானமெல்லாம் போனிப்பினே வாழ்வது தான் ஒரு வாழ்வா?”
(கண்ணகி)
“பட்டணந்தான் போகலாமி பொம்பிளே” (எங்கவீட்டு
மகாலஷ்மி)
“இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் பொம்பளே
இங்கிலை படிச்சாலும் இன்பத்தமிழ் நாட்டிலே” (விவசாயி)
“ஒழவன் முன்னாலேதான் - இந்த ஒலகம் சுத்தணுமவன்
பின்னாலேதான்” (பாட்டாளியின் வெற்றி)
“முன்னறியும் தெய்வமடா அண்ணைபிதா - அவர்
மொழிந்ததெல்லாம் நமக்கு வேதமடா!” (நல்லதீர்ப்பு)
“காரிலே சவாரி செய்யும் கன்னம் சிவந்த பொன்னம்மா”
(எங்கவீட்டு மகாலஷ்மி)
நாடோடிக் கூட்டம் நாங்க தில்லேலேலோ” (அமரதீபம்)
“நமஸ்தே - நமஸ்தே நல்ல நாளிதே” (வனசந்தரி)

இவையனைத்தும் உடுமலையின் பாடல்களுக்குச் சில சான்றுகளாகும். தமது பெரியார் வழிவந்த சுயமரியாதைக் கருத்துக்களுக்கு மாறானபோதிலும் திரைப்படங்களின் கதைக்கருவுக்கு இசைந்த முறையிலும், அன்பர்களின் வேண்டுகூல்களும் பக்திப்பாடல்கள் பலவற்றையும் உடுமலை இயற்றியுள்ளார்.

“பாற்கடல் அலைமேலே பாம்பணயின்மேலே பள்ளி
கொண்டாய் ரங்கநாதா” எனத்தொடங்கும் தசாவதாரச் சிறப்பினை இராகமாலிகையாகச் சித்திரிக்கும் “ராஜாதேசிங்கு” படப்பாடல்

எம்.எல்.வசந்தகுமாரி பாடியது. இன்றுங்கூடப் பரதநாட்டிய மேடைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

“ஆடல் காணரோ! திருவிளையாடல் காணரோ” நடனப்பாடலும் (மதுரைவீரன்) எம்.எல்.வி.பாடல். பத்மினி நடனமாடிச் சிறப்புப் பெற்றது. “ஆதிபராசக்தி”யில் இடம்பெற்ற “ஓம் ஆதிபராசக்தி” எனத் தொடங்கும் பாடல் பொருள் பொதிந்தது; சந்தம் கழுவது

“வளர் திங்கள் நதி கங்கை மலர் கொன்றை அணிகின்ற சிவசம்புகிழ் சுந்தரி நிரந்தரி
கலை தந்த மகள் இந்திரமுக பிம்ப எழில் சிந்தும்
அரவிந்த பத அந்தரி புரந்தரி”

எனவரும் சந்தத் தமிழ் மாலை அதுவாகும். அதேபோன்றதாக “மாலையிட்ட மங்கையாரோ? என்னபேரோ? அந்த மானினியாள் எந்த ஊரோ?” எனத்தொடங்கும் லௌகீகப் பாடலினைக் காவடிச் சிந்தில் உடுமலை இரத்தக்கண்ணீருக்காகப் படைத்திருந்தார்.

“ஓராயிரம் கண்கள் வேண்டும் கோலாகலக் குமரணக்காண”
“ஆவினன்குடி மேவும் குமரா அகிலலோக ஜீவாதாரா”

போன்ற பக்திர்சம் ததும்பும் தனிப்பாடல்களையும் சீர்காழிகோவிந்தராஜன் முதலானோர் பாடுவதற்காக உடுமலை எழுதிக் கொடுத்தார்.

உடுமலைநாராயணகவி, கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தின் உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்தின் பூளவாடிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். நான்காம் வகுப்போடு திண்ணைப்பள்ளிப் படிப்பை முடித்தவர். தமது குருநாதர் உடுமலை முத்துச்சாமிக் கவிராயரிடம் 15 ஆண்டுகள் தமிழ் கற்றவர். தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகளிடம் நாடகத்தையும், தமிழ் இலக்கணத்தையும் கற்றவர். கரிகேசநல்லூர் முத்தையா பாகவதரிடம் கதாகாலட்சேபம் கற்றுக்கொண்டவர். நாடகசபாக்களில் நடிக்கராக, இயக்குநராக, எழுத்தாளராக, கவிஞராகப் பணியாற்றியவர். தேசிய இயக்கத்தையும், சயமரியாதை இயக்கத்தையும் தழுவி நின்றவர். குடியரசு, சமதர்மம், விடுதலை முதலான ஏடுகளில் பகுத்தறிவுப் பாடல்களை எழுதியவர். ஈ.வே.ரா.பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி, என்.எஸ்.கிருஷ்ணன், கே.ஆர்.ராமசாமி, கிருஷ்ணாவிக்கர்ஸ் அதிபர் லேனாசெட்டியார் முதலான பலரது அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் பாத்திரமானவர். தனது இறுதிக்காலம்வரை நாத்திகக் கோட்பாட்டாளராக வாழ்ந்தவர். காந்திபத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர். அண்ணாவின் ஓர் இரவு, வேலைக்காரி ஆகிய நாடகங்களின் பாடலாசிரியர். பாரதிதாசனின் “தமிழ்ச்சிபின் கத்தி” காவியத்திற்குப் பாடலாக்கஞ்செய்து நாடகமாக்கியவர். வள்ளி திருமணம், பவளக்கொடி, நந்தனார், கோவலன் கண்ணகி முதலான மேடைநாடகங்களின் ஆசிரியர். இச்சை நிறைந்த பச்சைப் பாடல்களின் ஆசிரியராகவும் ஒரு காலத்தில் விளங்கியவர். டாசோ, ஓடியன், எச்.எம்.வி முதலான இசைத்தட்டுக் கம்பனிகளின் பாடலாசிரியர். நான்கு ஆண்டுகள் எச்.எம்.வியின் உடன்படிக்கைக்காரர் 1972 ஆம் ஆண்டுவரை திரைப்படப்பாடல் பணிக்காகச் சென்னையில் வாழ்ந்தவர். நான்கு ஆண்டுகளின் தந்தை. 1972 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் தனது சொந்த ஊரில் வாழ்ந்து 23.05.1981 ஆம் ஆண்டு மரணமானார். வாழ்க்கையைக் குதூகலமாகக் கழித்த இப்பெரியார் கலையுலகத்தவர் பலரைப்போன்று திரைப்படம் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டுக் கஷ்டப்பாடாது, பொருளாதார தரத்துடன் வாழ்க்கையைப் பேணியவர்.

பதினைந்து வயதில் மகாகவி பாரதியாரைச் சந்தித்து உரையாடியவர். பாரதிதாசன், கவிமணி, டி.கே.சி உட்படப்பலரதும் அன்பையும், நட்பையும் பெற்றவர். சமகாலக் கவிஞரான பாபநாசம் சிவனுடன் பேரன்பு பேணியவர். சுரதா, அ.மருதகாசி, தஞ்சை ராமையாதாஸ், கு.சா.கிருஷ்ணமூர்த்தி கே.டி.சந்தானம், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், கண்ணதாசன் முதலான அவர் காலக் கவிஞர்களுடன் நட்பையும், மதிப்பையும் காட்டியவர். “எங்களுடன் இருக்கவேண்டியவர் உங்களுடன் வந்துவிட்டார்” என உடுமலையின் பாடல்களைப் படித்துவிட்டுக் கலைவாணிமடம் கவிமணி கூறி வியந்துள்ளார். திரையுலகிற்கு வந்திராவிட்டால் பாரதிதாசனையே மிஞ்சியிருப்பாரெனக் கவிஞர் சுரதாவும் பாராட்டியுள்ளார். பி.யூ. சின்னப்பா கதாநாயகனாக நடித்த திரைப்படங்களுக்கு உடுமலையே பாடல்கள் அதிகம் எழுதினார். அதேபோன்று கே.ஆர்.ராமசாமி நாயகனாக நடித்த படங்களுக்கும் பாடலியற்றினார். 1967 இல் உடுமலைக்கு தமிழ் நாடு இயல்இசை நாடகமன்றம் “கலைமாமணி” விருது அளித்தது. உடுமலையின் கவிவீச்சம், கற்பனைச் சாதுரியமும் கொண்ட தனிப்பாடல்கள் பலவுள். அவைபற்றி இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படவில்லை. திரையிசைப் பாடல்களே இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

“அலையும் நீர்மேவும் குமிழாதல்போலே
ஆவதும் பொய்யாவதெல்லாம் ஆசையினாலே
அரசு போகமும் வைபோகமும் தன்னாலே
அழியும் நாம் காணும் சுகமே மாயம்”
என்ற நிலையாமை வரிகளும்,
“ஓரிடந்தனிலே நிலை நிலலாதுலகினிலே
உருண்டோடிடும் பணம் காசெனும்
உருவமான பொருளே”

என்னும் பணத்தின் பெருமை பேசும் வரிகளும்,
“யோக்கியன் என்பவன் உலகத்திலே ஒருத்தனும் கிடையாது –
ஏதோ உண்டுன்னு சொன்னா அவனுக்கு மூணும் இருக்காது
மண், பொன், பெண் ஆசை மூணுமிருக்காது”
என்னும் யதார்த்த வார்த்தைகளும் உடுமலைக்கே
சொந்தமானவைகளாகும்.

“கனியில் மேவு(ம்) ரச இனிமைபோல – இந்த
வனிதை வாழ்வில் நீர் அல்லவா?”
“ஆனந்தம் அது எங்கே பிறந்தது
அமைந்த ஆண் பெண் அன்பால் வளர்ந்தது
ஊனும் உயிரும் ஒன்றாய்க்கலந்தது
உண்மைக் காதல் உறவே பெரிது”
“வாதி புளுகன் வைத்தியன் மாந்திரிகன்
சோதிடன் என்பானோ ஞானத்தங்கமே
சுத்தபுளுகனடி!”
“ஜாதி பேதத்தைத் தட்டி எறிக்கணும்
தன்னலங்களை வெட்டிமுறிக்கணும்
தீதில்லாமலே தேகம் உழைக்கணும்
தேசகௌரவம் நாளும் உயர்த்தணும்”

இவை உடுமலையின் பன்முகப்பரிமாணங்களைக் கவிதையில் காட்டுவன. தஞ்சை ராமையாதாஸ் தனது இறுதிக்காலத்தின்போது அவரைப் பார்க்க வந்த உடுமலையாரிடம் “நான்தான் உழைப்பிற்காக டப்பாப் பாடல்களையெல்லாம் எழுதிவிட்டேன். நீங்களாவது நீண்டகாலம் வாழ்ந்து தமிழ்ப்

“ஒன்றல்ல இரண்டல்ல தம்பி - சொல்ல
ஒப்புமை இல்லாத அற்புதத் தமிழ்நாட்டில் (ஒன்றல்ல)”

எனத்தொடங்கும் (தாய் மகளுக்குக் கட்டியதாலி 1959)
படப்படலில்.

“பகைவென்று திறம்பாடும் பரணிவகை - செழும்
பரிபாடல் கலம்பகங்கள் எட்டுத்தொகை - வான்
புகழ்கொண்ட குறளோடு அகம் புறமும் - செம்
பொருள் கண்ட தமிழ்ச்சங்க இலக்கியப்பெருஞ்செல்வம்
(ஒன்றல்ல)”

எனக்காட்டுவதையும் காணமுடிகிறது மேலும்,
“வண்ணத்தமிழ் சொர்ணக்கிளி வாய்திறந்தாள்
வள்ளுவன் சொல் தெள்ளமுதை மெல்ல மொழிந்தாள்
கண்ணலகு பாகுமலர்க் கள்ளை வெறுத்தேன் - அவள்
காணரசத் தேனை உண்டு ஞானம் படைத்தேன்”
(காவேரியின் கணவன் 1959).

எனவும்.
“மொழிமேலே விழிவைத்தே
முடிமன்னர் ஆண்டதமிழ் நாடு - வட
மொழியான ஆரியத்தால்
அழியாத கலை வாழும் தமிழ்நாடு” (சொர்க்கவாசல் 1954)
என்றும்
“கன்னித் தமிழ்ச் சாலையோரம் சோலையிலே
கவிதைக் கனிகள் உண்ணும் பறவைகளே
தென்னவர் முவேந்தராம் தமிழ்வளர்த்த
சேர சோழ பாண்டியரைப் பாடுங்களே” (சொர்க்கவாசல்)

எனவெல்லாம் பாடியவர் உடுமலையவர்கள்.
அப்பாடல்கள் தமிழர் தொன்மை, வீரம், பண்பாடு ஆகியவற்றின்
வெளிச்சங்களாகும். தமிழினப்பற்றுடன் நில்லாது பள்ளத்தில்
வீழ்ந்துள்ள தமிழ்ச்சாதி விழிப்புப்பெற்றுப் பயனுறப்பாடிய
பகுத்தறிவுப்பாக்களும் பலவாகும்.

“சின்ன வயதிலே கன்னித்தமிழிலே
சொன்னான் ஒருபாட்டு என்று
போடுறாயேவேட்டு”

எனச் சம்பந்தர் வரலாற்றைத் தொட்டுக்காட்டவும்
உடுமலை தவறவில்லை.

“பணக்காரர் தேடுகின்ற இன்பம் - ஏழைப்
பாட்டாளி மக்கள் படுத்துன்பம்”

என்பதையும் அவர் எடுத்துக் கூறத்தயங்கவில்லை.
“கூழையுண்ணும் ஏழை மணிக்கு ஏழு மைல் நடப்பான்
கொண்ட செல்வன் வண்டியே ரெண்டு பேரை அழைப்பான்
வேலை செய்யும் கூலி ஒரு நாளில் அன்னம் புசிப்பான்
ஆளை ஏய்க்கும் கோழை முதலாளி சோற்றை வெறுப்பான்
நாட்டைக்காக்கும் ஏழை வீட்டுக்காரி உடம்பு
கட்டுமஸ்தும் கல்லுப்போலிருக்கும் அது இரும்பு
வீட்டைக் காக்கும் செல்வனின் பெண்டாட்டி உடம்பு அது
வெளியே சொல்லும் விஷயமல்ல மெலிந்த துரும்பு”

நகைச்சுவையும் பொருட்சுவையும் மிக்க பாடல்வரிகள்
இவை.

“மோட்சலோகம் பாத்ததற்குச் சாட்சியமுண்டோ - உங்க
முளையைக் கொளப்பிவிட்ட ஆளையுங்கொண்டா”

என வினாவெழுப்பும் கவிராயர்.
“பாம்போடு பழகலாம் கண்மணி
பண்பில்லா மாந்தருடன் பழகினால் அடாது
என் கண்மணி”

எனவும் எச்சரிக்கிறார். மேலும்,
“அன்பு நிலந்தனிலே இன்ப ஆனந்தமாகிய நீப்பாய்ந்து
அம்புவிமேல் அவதாரம் கொண்டாய் அமுதே
தாலேலோ தாலேலோ”

எனத் தாலாட்டும் இசைக்கிறார். உடுமலையார் பாடிய
தாலாட்டுப் பாடல்கள் குறைவுதான், என்றாலும் பாடியவை
அனைத்தும் பயன்மிக்கவை.

“காவியமாகிய கவிப்பொருள் மாட்சி
கண்விழி காட்டும் சித்திரக் காட்சி
ஓவிய ஞான சிற்பநூல் முறை ஆராய்ச்சி
ஓங்கிடவே கலைஞன் செய்வான் ஆட்சி”

எனத் தீர்க்கதரிசனம் கூறியவர் கவிராயர். “வாத்தியார்”
என்பது இவரது செல்லப்பெயர். “கவிராயர்” பட்டப்பெயர்.

“நாடோடி நடனமாது ராஜாங்கத்தைக் கெடுத்திட்டா
நாட்டுக்காகப் பாடுபட்ட தியாகி விழுந்து படுத்திட்டான்”
“உழுதுவெதைச்ச உழைப்பாளி உணவில்லேங்குறா
கையிலே பணமில்லேங்குறா
பணங்கொழுத்த மனுசென் கிடைத்த அரிசி
குணமில்லேங்குறா - சோறு மணமில்லேங்குறா”

“பாட்டாளியை மதிக்கணும் படிப்பாளியை மதிக்கணும்
பண்டம் மாற்றிப் புசிக்க ஜனங்கள்
பகைமை நீங்கி வாழவேணும்”

இவை ‘மர்மயோகி’ படப்படல் வரிகள். எளிய தமிழில்
மனிதப் பிரச்சினைகளை அலசும் கவியுள்ளத்தை இங்கு காணலாம்.

“சுதந்திரம் வந்ததுண்ணு சொல்லாதீங்க - சொல்லிச்
சும்மா சும்மா வெறும் வாயை மெல்லாதீங்க நீங்க”

“வில்லம்பு பட்டபுண் வேதனைதராது என்றும்
சொல்லம்பு சுட்டதுன்பம் மாறாது”

“கதவைச் சாத்தடி!

கையில் காசில்லாதவன் கடவுளானாலும்
கதவைச்சாத்தடி”

“சும்மா இருக்காதுங்கா - அது சும்மா இருக்காதுங்க”

“வாதம் வம்பு பண்ணக்கூடாது”

“சரியில்லே மெத்தச்சரியில்லே”

“சிந்தை அறிந்துவாடி”

“டேஞ்சரு அய்யா டேஞ்சரு”

“நாலுகால் குதிரை”

“ஒன்றே மாந்தர்குலம் ஒருவனே கடவுள்”

இப்படியான பலநூறு பாடல்களைத் தமிழ்த்திரையில்
தந்தவர் உடுமலை. காலத்தால் அழியாத கவித்துவம்
அவருடையது. அது என்றும் நிலைத்து வாழக்கூடியது. ❀

மருதம் கேதீஸ் கவிதைகள்

ஏழ்வு

தளம்புதலும் பின்
வேண்டும் என்றே சிந்தி
பரவுதலும்
அருவருப்பைத் தருவதில்லையா
அவ்வப்போது..?
சீரற்ற வார்த்தைகள்
எல்லா இடங்களிலிருந்தும் தானே
கிளம்புகின்றன
பெறுமதியற்றுப் போகின்றவேளை
ஊசி முனைகளைக் காவியபடி
கரங்கள் கூட இல்லாது
ஒரிரு விரல்கள் மட்டும்
அலைகின்றன ஏன்...?

*
நிலாக் காணாத வேளையிலா
மரணம் பற்றியும்
மரணத்தோடு வாழ்நிலை
அமைந்தது நினைத்தும்
பயம் கொள்வது
பட்டப்பகல் உணர்த்தி
நிற்கிறதே
சாவை நெருங்குதல் பற்றிய
சத்தியத்தின் தெளிவை
திரைச்சீலை எதற்கு
இப்போ
உனக்கும் எனக்கும்..?

கோருகர்

உன் நினைவுகளில்லாத
சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து
காத்திருக்கிறேன்...
காலம் அதை தந்துவிடுமென்றால்

நான்
எனக்கேயான வாழ்வில்
துளிரிடுவேன்...!
புரிதல்களற்ற மௌனங்கள்
நிலைத்திருக்கும் போதே
வெளியேறி விட்டோம்
காற்றும், மழையும், வெயிலும்,
இடியும்,
பெரும் சுருள் அலையும்
இன்னும் அத்தனையும் தாண்டி
நம்பிக்கை கொள்கிறது ஓர்
அசாதாரண இணைவு
எம்மிடையான
வெளிகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்
அதீத
நெருக்கங்கள் உண்டான
பொழுதுகளைப் பற்றி
சுயம் வரைகின்றன கோடுகள்...!

பாதகரீனூடே...

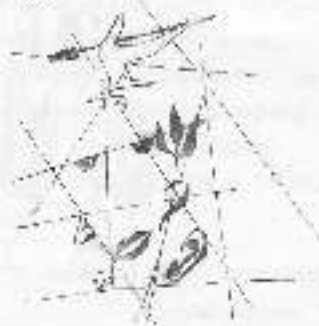
எனது பயணத்தை
ஓர்
இலக்கோடும்
பல்வேறு புரிதல்களோடும்
தொடங்கியிருக்கிறேன்
போக்கின் புகழிடத்தை தெரிவுசெய்யும்
என்
சிறு நகர்வும்...!
பயணத்தில் இணைதல்
உன் பிரியமே எந்த
நெருக்குவாரங்களும் இரா...
கை கோர்த்து
துணையாய் நெருங்கி உரையாடி
களை போக்க நீ
விரும்பலாம் தவறையல்ல
உனக்கே பிடித்தமான
திருப்பங்களில் நிறுத்தி
உனக்கான திசைகளையும்

முன் நிறுவும் கட்டும்; அல்லது
கூடவே முட்களையும்
புட்களையும் காத்தும்
வந்திருப்பாய் நீ...!
இவற்றிற்கும் அப்பால்
மொழி க்கப்பட்டு நிற்கிறது பவணம்
தெரிவு செயல்பட்ட
பாவநாள் இறந்தோடு...

ஆர்வால்

எனது
நாற்காலிலும்
பாசியே ஒருவன்
அவந்திருக்கிறான்
அவன்
அப்படியே இருக்கட்டும்...
பாசியே அவனை
நன்றி விட்டுவை வேறொன்றுக்கே
முயற்சிக்க வேண்டாம்

-அது
என்வெளும் உங்களைபும்
பாதிக்கக் கூடும்.....
அவன் போகவில்லை கிட்டுவிடுங்கள்
கந்தகத்தில் கருக்கு வந்து;
நாய் கிடுத்து;
கால் விறைத்து;
அழுது முயர்வி;
இவண்டு
நாய் தேடிக்கடித்து
ஊழலிட்டு
குரைத்து குரைத்து
மெத்தப்போவான்
அவன் அத்வாரை
-அது என்
நாற்காலி வளும்
நம்பிக்கை வேண்டுகிறேன்
நான்.....!

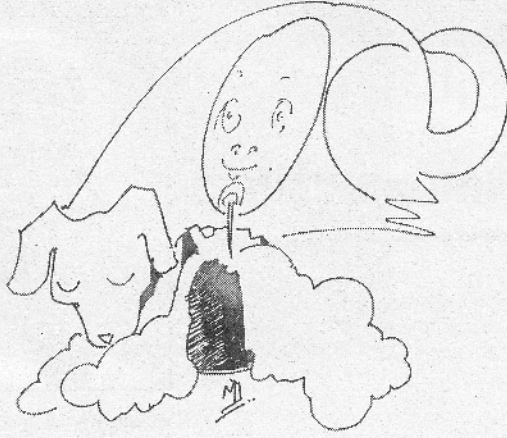
அன்னை திரேசா

அன்னைபோல
இயல்பின் சீமாவெனவும்
திறக்கக் களிப்பினையுமும்
புறமுயல் வந்திய அழிவினாயே
பிராந்தளைத்தது உயிர்ப்பு
நடமாடும் உடைத ஊர்ணயம்
தென்க்களில் விழாவும்
நிறுவார் உடைவைத் திராட்டுதலை.
கவந்த சென்றிதகல் - உன்
கவாய் பாணலில்
குறித்து உருகினிடுகிற!
மேலாத்தின் முகவிரியளவள்
கமந்தை நின்றாள் நான
சீர்தகவாளமீது அழகு வார்த்த
பிள்ளைத் தேவையோடு!
குயவாழ் விளம்படியில்
கூழலிணைடு
குயவின் சிட்டுதலை
முறையே முத்துக்கள்
அவியறும்
யாங்களைத் துடைத்து
வாயில் ஏந்தி
குந்திய வார்த்த
கவாய் நாளிந்.

உயவந்த உருவுகள்கிந்து
ஒத்தகயாய்மாயினே!
ஊரை பிள்ளைக் கட்டலை
நதி துளம்பிய வாய்முக்கு
கட்டுவாரண
நெருங்கு மாயே.
அரிய கிணத்தின்
கவாய்க் கருத்தின்
அழப்படுகிய அன்னையே!
உயிர்க்கொடு காதலுக்க
கவளங்கள் பின்
காத்து மின்னார்.
அன்னல் திரேசா
காப்பியம் - மானி நதை
கவாயின் எத்தலை
முந்தி நின்றாய்!
அன்னையே!
உயகவாய் கருக்க
உயினை குன்ற
முறத் அன்னை
காக்கியகாவிதான்!
தமிழ் தேசக்

அன்னை திரேசா மறைந்து
செப்டெம்பர் 05, 2005 உடன்த எட்டு ஆண்டுகள்
நிறைவடைகின்றது.

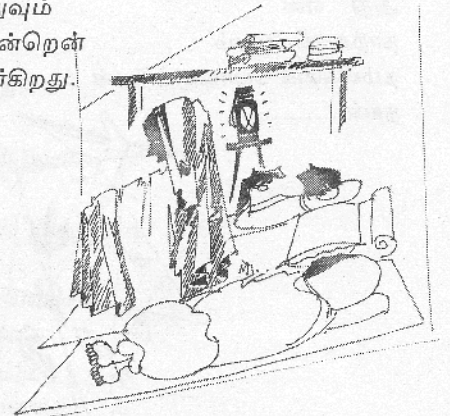

அர்த்தம்

மினுங்கி மினுங்கி எரிகிறது மெழுகுதிரி
 தனது உடலை உருக்கி, எரி
 பொருளாக்கி
 தனது பிறப்பர்த்தம்
 தனை ஒளியாய் வெளிப்படுத்தி
 தனது மரணத்தைத் தானே நெறிப்படுத்தி
 தனது நரம்பினிலே தனைஎடுக்கத் தீமுட்டி,
 மினுங்கி மினுங்கி
 எரிகிறது மெழுகுதிரி.
 இங்கிருந்து பார்க்க சுவாலைத் தலையசைத்து
 அவயம் இழந்த
 கம்பீர உடல் நிமிர்ந்து
 வெளிச்சத்தை... இசையின் வெள்ளமென
 நாற்றிசைக்கும்
 வழங்கி...
 சற்றுத் தொலைவயலில் வாலாட்டி
 வாயால்... பனி நீர் வடிய நா தொங்கவிட்டு
 அமர்ந்த படியிருக்கும்
 கறுப்பு நாயாம் இரவை
 முழுதாய்த் துரத்த முடியா இயலாமை
 வளைய வர... தீப்பூ
 மலர்ந்திடுது மெழுகுசெடி!
 அதனுடைய சோகம் அதன் ஒளியை நனைத்தபடி
 கசியுதெனத் தோன்றிற்று
 இதை அணைக்க இரவு நாயும்;
 சிறகடித்து வருகின்ற
 காற்றென்னும் ஆந்தையதும்;
 குளிருளை இடும் நரியும் கொண்டிருக்கும்
 ஒற்றுமையை...
 எவ்வாறு இந்தச் கடரெதிர்த்துக்
 கடைசிவரை
 வாழ்ந்தெரிந்து...
 தன் பிறப்பை அர்த்தமாக்கப் போகிறது.

நேர்த்திகளில் நிலை

எங்கும் ஒரு அமைதி!
 இறந்த சடலமென
 எந்தன் அயலில் இறைந்துளது ஒரு அமைதி!
 மின்சாரமும் செத்து
 மிரட்டும் பனியிரவு.
 இன்று காலை நடந்த இரண்டு வெடிமுழக்கின்
 பின்சிலரிறந்து
 பிரச்சனை கிளம்பி... என்ன
 “நடக்கும் அடுத்து” என அறியாப் பதட்டத்தில்
 எங்கும் ஒரு அமைதி!
 இரவு நத்தையாய் நகர்ந்து!!
 எத்தனை இதயங்கள் இப்போது நேர்ந்தபடி
 இத்திசையில் உள்ளனவோ?
 எவரின் உயிர் பிடுங்க
 இங்கின்னும் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளதுவோ?
 அடுத்துப் பழிவாங்கும்
 வேட்டைக்கு ஆராரைக்
 குறிவைத்துத் துவக்கில் தோட்டா நிரப்பினதோ?
 இந்த அமைதி...
 இதயம் கலங்கவைக்க;
 எப்போ வெடி முழங்கும் எனக்காது கூர்ந்துகேட்க
 கோவிலுக்குச் சென்று குனிந்தெழுந்து,
 நேர்த்திவைக்க
 ஏலா அகாலத்தில்... இதயத்தைக் கோவிலாக்கி
 எத்தனை உயிர்களிப்போ
 இறைஞ்சி உள்ளனவோ?
 எத்தனை நேர்த்திகளைச் செய்தும்
 இறந்தகாலம்
 பரிதாபம் பராமல் பலியெடுத்துக் கொண்டதுபோல்
 இனியும் தொடர்ந்திடுமோ?
 என்மனமும் நேர்கிறது!
 “என்னுறவைக் காப்பாய் இறைவர்” என
 ஒவ்வொருவர்
 தங்களுள் நேர்வதென
 வீணாய் உயிர்எதுவும்
 போகக்கூடா தென்றென்
 உளமிப்போ நேர்கிறது.

த. ரெய்சீலன்

“படைப்பு மந்திரத்தின் கதகதப்பில் தன்னை இருத்திக்கொள்ள விழையும் சிறந்த வாசகன் ஒரு படைப்பு மேதையின் புத்தகத்தைத் தன் இதயத்தால் வாசிப்பதில்லை; மூளையால்கூடப் பெரிதும் வாசிப்பதில்லை; மாறாக, தன் முதுகுத் தண்டின் மூலமே வாசிக்கிறான்”
விளாதிமிர் நபக்கோவ்

தன்னையும் செழுமைப் படுத்திக்கொண்டு இலக்கியத்துக்கும் வளம்சேர்க்கும் அந்த நல்ல வாசகன் யார்? மேலான படைப்பு என்பது முழு முற்றான சுதந்திரத்துடன் இயங்கும் ஒரு தனி உலகம் என்ற பிரக்ஞையும், புதிய அனுபவங்களை ஏற்க விழையும் திறந்த மனமும் படைப்பினூடான பயணத்தில் படைப்பாளியின் கற்பனை வெளியோடு தன் கற்பனை வெளியையும் ஊடாட விட்டுத் திளைக்கும் முனைப்பும் படைப்பு மனோபாவமும் கொண்ட வாசகனே அவன்.

எந்த ஒரு சிறந்த படைப்பும் தனக்கான பிரத்தியேக நியதிகளைக் கொண்டியங்கும் தனி உலகம் என்பதால் இதுவரை நாம் அறிந்திராத ஒரு பிரதேசத்துக்குள் நாம் பயணப்பட இருக்கிறோம் என்ற உணர்வும் அதற்கான அணுகலும் ஒரு சிறந்த வாசகனுக்கு அவசியம் தேவை.

தன்னையோ, தான் அறிந்த முகங்களுையோ, தெரிந்த நிகழ்வுகளையோ, எண்ணங்களையோ ஒரு படைப்பில் காண முற்படும் மனோபாவமும் அணுகுமுறையும் மகத்தான படைப்புக்களின் முன் செல்லுபடியாகாது. படைப்பின் மந்திரச் சுழிப்பு இத்தகைய அணுகுமுறையாளனை விசிரியடித்து வெளித்தள்ளிவிடும். இதனால் இழப்பு நமக்குத்தானே தவிர படைப்புக்கேதுமில்லை.

கலையின் பிறப்புப் பற்றி மிகச் சிறந்த எழுத்தாளரும், பேராசிரியருமான நபக்கோவ் ஒரு நாட்டார் கதை மூலம் சொல்லியதை சற்றே தழுவி நம்மூர்க் கதை மூலம் முன்வைக்கிறேன்:

‘புலி வருது, புலி வருது’ என்று அலறும் ஆடு மேய்க்கும் சிறுவனை உண்மையிலேயே புலி வந்து அடித்துக்கொன்று சாப்பிட்ட நாளில் இலக்கியம் பிறக்கவில்லை. ஒரு நீதிதான் கற்பிக்கப்பட்டது. மாறாக, புலியே வந்திராதபோது, ‘புலி வருது, புலி வருது’ என்று சிறுவன் தன் கற்பனையில் புலியை உருவாக்கி அலறிய நாள்தான் இலக்கியம் பிறந்த நாள். அவன் அடிக்கடி பெயர் சொல்லி ஏமாற்றியதால் அவனைப் புலி அடித்துச் சாப்பிட்டதென்பது தற்செயலானது. ஆனால், கலையின் மந்திரமென்பது, அவன் தன் கற்பனையில் திட்டமிட்டு உருவாக்கிய புலியின் நிழலில் தங்கியிருக்கிறது. அது, புலி பற்றிய அவனுடைய கனவிலிருக்கிறது. அவன் ஒரு மந்திரவாதி; ஒரு கண்டுபிடிப்பாளன். எனவே, அவன் ஒரு கலைஞன். அவனிடமிருந்தே கலை பிறக்கிறது.

எந்த ஒரு மகோன்னதமான படைப்புமே, படைப்பு மேதையிடம் பிரதானமாகச் செயல்படும் ஒரு மந்திரம்சத்தின் மூலம் ஒரு அற்புதத் தேவதைக் கதையாகிவிடுகிறது. ஒரு மகத்தான நாவல் என்பது, இக்கால கட்டத்தில் ஒரு மகத்தான தேவதைக் கதையே.

ஒரு சாதாரண எழுத்தாளன் ஏற்கெனவே வரையறுக்கப்பட்ட கட்டுமான வடிவங்களில் நாம் ஏற்கெனவே அறிந்த முகங்களையும், நிகழ்வுகளையும் இட்டு நிரப்பும் தயாரிப்பில் இருக்கிறான். அது சமயங்களில் விபரீதமாக ‘உண்மைக் கதை’ என்று பெருமைப்படுமளவுக்குப் போய்விடுகிறது, ஒரு கதையை உண்மைக் கதை என்று சொல்வது கலையையும், உண்மையையும் ஒரு சேர அவமதிப்பதாகும். அதற்கேற்ப சாதாரண வாசகனும் தான் ஏற்கெனவே அறிந்தவற்றின் சாயல்களை அதில் காண்பதன் மூலம் தன் முகத்தைக் கண்ட நெகிழ்ச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும் அடைகிறான். ஆனால் நாம் அறிந்தவற்றை அடையாளம் காண்பதற்காகவா நாம் ஒரு

புத்தகத்தைத் திறக்கவேண்டும்.

அடிப்படையில், ஒரு படைப்புமேதை தன் காலத்துக்கென்றே படைப்புகளை உருவாக்குகிறான். அது தான் வாழும் காலத்தில் வாசிக்கப்படுவதையே விரும்புகிறான். அது, காலம் கடந்து நிற்பதும் வாசிக்கப்படுவதும் அதன் வேறு பரிமாணங்கள். அவனுடைய நோக்கமல்ல அது. நம் வாழ்வுக்காக அளிக்கப்படும் இக்கொடைகளை அனுபவிக்க நாம் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு சிறந்த படைப்பாளியான ஹென்ரி மில்லர், தான் தாயெவ்ஸ்கியின் படைப்போடு கொண்ட முதல் உறவில் அவருக்குள் ஏற்பட்ட விளைவுகளை, நிகழ்ந்த மாறுதல்களை வெகு அழகாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

“தாஸ்தாயெவ்ஸ்கியை முதன் முறையாகப் படிக்க அமர்ந்த அந்த இரவு, என் வாழ்வின் மிக முக்கியமான ஒரு நிகழ்வு; என் முதல் காதலை விடவும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதுதான் விரிவான பிரக்ஞையூர்வமான என் முதற் செயல். அது என்னிடம் நிகழ்த்திய பாதிப்பு குறிப்பிடத்தகுந்தது. உலகின் முகத்தையே அது முற்றாக மாற்றிவிட்டது. ஒரு ஆழமான, நீண்ட முதலாவது வாசிப்புக்குப் பின் நான் நிமிர்ந்து பார்த்த அந்தத் தருணத்தில் காலமுள் நின்று விட்டதென்பது உண்மையா இல்லையா என்பது பற்றி எனக்கு எதுவும் சரிவரத் தெரியவில்லை. அந்த கணத்தில் உலகம் இறந்து விட்டிருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஒரு மனிதனின் ஆத்மாவிற்குள் முதன் முறையாக என் பார்வை விழுந்தது அப்போதுதான். அல்லது இதையே வேறுவிதமாகச் சொல்வதென்றால் தன் ஆத்மாவை என்னிடம் வெளிப்படுத்திய முதல் மனிதன் தாஸ்தாயெவ்ஸ்கிதான். நான் அதற்கு முன்னரும் கூட சற்றே வித்தியாசமானவனாக - அவ்வுணர்வு இல்லாமலேயே இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தாஸ்தாயெவ்ஸ்கியிடம் ஆழமாக முழுகிய அந்தத் தருணத்திலிருந்து நான் நிச்சயமாக ஒரு வித்தியாசமானவனாக ஆனேன். அசைக்க முடியாதபடியும் மன நிறைவோடும் இந்நிகழ்வு அமைந்தது. விழிப்பதும், அன்றாட காரியங்களுமான

நிலை உலகம் எல்லாம்
 இவற்றைவரை மயங்கும் நம்
 வருவாயை குறித்து நாம் கொண்டுவந்த
 ஆணை, விருப்பமெல்லாம் விடை கொடு
 வதும் வரைக்துமாக அறிந்தவோயின்
 அதற்கு குழிகளுக்கும் விடை காலமாக
 வரவும் மலிந்தகாலம் நிலை தான்
 இதற்கு பிழை வர்ப்பவனானான். எல்லாம்
 வெறுக்காமல் மனிதனின் சாதனை
 தாமதமாக, விடை கொடுக்காமல்
 ஆணைகளை அடைந்தால்
 உலகத்தை விழியல்கள், குழல்
 வரவும் வர்ப்புகள்."

இத்தகைய விவரங்களுக்கு
 நம்மை ஆர்வத்தோடு நாம் ஒரு சிறந்த
 படைப்பு இத்தகைய பாதிப்புகளை ஏற்க
 நாமும் முயற்சி செய்துள்ளனவென்றும்,
 இத்தகைய முயற்சிகளின் மூலமாக
 நம் காலமும், வர்ப்பும் விவரமடைபும்.
 ஒரு சிறந்த பல விடையோடு வாசகன்
 பெறக்கொண்ட பணத்தினாலாக
 அவ்வாறு மனவீன் பற்றி

வீரகிரக, அந்தப் பயணத்தின் முடிவில்,
 அந்த வாய்ப்பை முன்னால்
 மனிதனின்மை அவன், பரிசு
 மலிந்திருந்தே புது மனிதன், வர்ப்பு,
 செழவாயான அனுபவங்களின்
 சேவகங்களில்தான் விவரம் அந்தமும்
 பெறுவார்.

இன்றைய காலகட்டத்தில்
 இன்று வகையான இன்பப்பயண
 பாணியிலின்று மற்ற பொருளாகக்
 கொள்ளலாம். ஒன்று போய்பாணமை,
 இவை படிப்பதற்கு அருமையற்றவை.
 படிக்க சகிக்காதவை ஆனால்
 வேடிக்கை வளம்பென்றால் இவ்வாறு
 பரவலாகப் பெறும்
 வாசிப்பதிலின்று, பற்றுவாரும்
 சிறந்தவை, வாசக அபிமானமாவை,
 ஆனால் இவை படிக்கப்படுவதில்லை
 இங்கே நம் காலத்துக்குப்,
 சமூகத்தையும் கேடு விவாதிப்பது,
 சிறந்த இலக்கியங்கள்
 வாசிப்பதில்தான் தேவையை நாம்

உணர்வதான வேண்டும். நம்
 சமூகத்தையே எப்படியாவது
 உணர்ந்துகொள் வேண்டும்.

இன்றையின்மைமல் உலகம்
 சீர்ப்பாடு இயற்க முடியாத வயறு
 ஒன்று போய்க்கொடும். நிச்சயம்
 முடிவான இரங்கும். நீண்ட
 காலம் வந்ததைகளில்
 கொல்கிறன்றால் 'அது யசிக்கலை
 இன்னமும் இன்னும் சிறப்பாக
 இவ்வாறும்."

இதுவரை நாம்
 உரையாடியவற்றில் இன்னமும்,
 நவீன தமிழ்ப் பல விடையம் என்பதாக
 இருக்கிறது, நம் படைப்பாளிகள்
 காண்கவாரும் கலைமையும் எவ்வீதும்,
 எதிர்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இது
 ஆறும் முட்டலாம்.

தலை: காலம் கலை கலைஞர் (2002)

மீளிடம் பற்றிதான் பல சாதனைகளையும்
 அபூர்வ திறமைகளையும் கொண்டிருக்கிறோம்
 மனிதனால் வெகிலை முடியாத மனிதனை வென்றும்
 நிகழ்வாக பரவலும் அமைகின்றமை பற்றித்த
 மாகின்றது.

பிரதிமைகளை மரபின் படைப்புகளும்
 கலாநி - இவ்வாற்தான் பிசுப் புத்த ஒவியர்களின்
 ஒன்று பிசு நீண்ட காலமாக ஒலிப்பதற்குத்த பல
 விடுகளில் படைப்புகளின்களில் உறிப்பிடத்தக்கவர்.

ஒவியத்துறை சார்பாக பலவேறு
 கலங்களில் இயங்கி வந்த ஒவியர். அனை
 துற்றாண்புறது வேளாகத் தன்னை முழுமையாக
 அப்பணித்துச் செயலாற்றியவர் ஒவிய
 வீரிகுரையான வளமுற்பப்பால் சீகத்
 திறமைமைய பிரதிமைகளை ஒவியாக
 இவர் விளங்கினார். இவரது இழப்பு
 இத்துறையில் பெரிய இடைவெளிவா
 ள்படுத்தியுள்ளது.

மற்காலப் ஒவியர்களுடன்
 ஒப்பீறும்போது இவரது பணி வித்தியமானவது தனித்துவமான
 சிறப்பம் பெற்றது. பெருமை, நீதமை, விண்ச்சேர்க்கை போன்ற
 அத்தனையுள்ள அபூர்வ கலைஞரும்.

இவரது கருத்துகளில் இருந்து சில முரண்பட்டு
 நீண்டதும் எந்தவொரு விடயத்தையும் ஆதார முறமாக அதன்
 உலகமற தன்மையை கொள்வபடுத்தி வந்ததன் நவீன
 இவற்றிரசியல் புகைப்பாடு வரவிகளின் அந்தப் பாலமைபும்,
 நவீன ஒவியங்களின் போலோன்றதும் அதிகரிக்க இன்னமொத்தில்

அஞ்சலி

பிரதிமைக் கலையின் அருமை பெருமைகளை
 பற்றிப்புகளை நனிதனிடம், வாழிவந்த ஒவியர்
 இன்று நம்மிடமிருக்க.

தன் பீது கொண்டு நம்பிக்கையாலும்
 ஒவியத்தளித்து கொண்டு பெருவிருப்பினாலும்
 இதுவரை காலமும் நன் துறையுடன் இரண்டு நம்
 கலந்த இரங்கியவர் இவர்.

பிரதிமை ஒவியர்கள் படைப்புகள் வளமுற்புள்ள
 ஒவியம்; பல நிகைகாட்சி ஒவியங்களையும்
 வந்ததன்மும் இவற்றின் ஒவியத்துறை சார்பாக
 பரந்தகைக்கலை, ஒவிய அறிவேறி வர்வறுமும்
 (அச்சில்) ஆறிய மூன்று நூல்களையும்
 எழுதியுள்ளார்.

ஒவியர் க. இராசரத்தினத்தர் நாம்
 பெரிய வேண்டி காலமறி ஒன்றானது
 அவரின் பெயரில் கலைக்காலம் அமைத்து
 அவரது ஒவியங்களையும் துறைசார்ந்த
 நூல்களையும் ஆராயப்படுத்தவேண்டும்.

இது ஒவியின் நினைவரீயா நிகழ்வாக
 இரும்பு நம் எதிர்கால ஒவியத்துறை சார்பானவர்களிற்கும்
 பற்றியவதாக தனமும்.

ஒவியனைக வளமுற்பு, ஒவியனைக வளமுற்பு ஒவியனைக
 இவரது இன்று வர் பற்றியில் ஒவியமாகவுள்ளார் க. இராசரத்தினம்.

கி. சண்முகராசன்

வருகை விடுவதுமல்லாம்,
 விடுவதுமல் வளமையத்ததுமல்லாம்,
 மற்து பங்கலைக்கதுமல்.

க. இராசரத்தினம்

மறைவு : 06.09.2005

நிகழ்வுகள் பதிவுகள் பார்வைகள்

பிரெஞ்சுத் திரைப்பட விழா

யாழ். பிரெஞ்சு நட்புறவுக் கழகத்தின் ஏற்பாட்டில் பிரெஞ்சுத் திரைப்பட விழா ஜூன் மாதம் 18ஆம் திகதி ஆரம்பித்து ஜூலை மாதம் 02ஆம் திகதி வரை ஒவ்வொரு புதன், சனி, ஆகிய தினங்களில் யாழ். பல்கலைக்கழக கைலாசபதி கலையரங்கில் 5 நாட்களுக்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டது.

மிகக் குறைந்த அளவிலான பார்வையாளர்களே இத் திரைப்பட விழாவிற்கு வருகை தந்திருந்தாலும் - தரமான பல திரைப்படங்களைப் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததாக இத் திரைப்பட விழாவில் பங்கு பற்றிய பலரும் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள்.

குறிக்கப்பட்ட நாட்களில் தினமும் மாலை 4 மணி முதல் 7 மணி வரை இடம்பெற்ற இத் திரைப்பட விழாவில், ஆங்கில உப தலைப்புக்களுடனான.

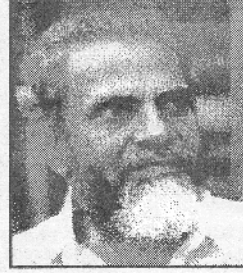
- The Children of Paradise (1944)*
- Cinema Paradise (1985)*
- The Migratory People (2001)*
- Dialogues of the Carmelite Nuns (1999)*
- The son (2002)*

ஆகிய ஐந்து திரைப்படங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. பிரெஞ்சு நட்புறவுக் கழகம் - இல. 03, பலாலி வீதி, கந்தர்மடத்தில் இயங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கருத்துரைகளும், கவந்துரையாடல்களும்.

☛ “சேது காண்பியப் பண்பாட்டிற்கான கற்கைப் புலம்” அமைப்பின் ஏற்பாட்டில் 08.09.2005 இல் ‘சினிமாவும் தமிழ்ப் பண்பாடும்’ என்ற தலைப்பில் யாழ். நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் கருத்துரை இடம்பெற்றது. இதன்போது கருத்துரையை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் வழங்கினார். இந் நிகழ்வுக்கு குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்.

☛ இவ் அமைப்பின் ஏற்பாட்டில் 29.10.2005 இல் இடம்பெற்ற கருத்துரை நிகழ்வில், “தமிழர் காண்பியக் கலைகளில் நடனமும் பால் நிலை இடைவெளியும்” என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் பொ. இரகுபதி அவர்கள் கருத்துரை வழங்கினார். யாழ். தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தினால், யாழ் ஆரியகுளம் சந்திக்கு சமீபமாக அமைந்துள்ள ஒன்றிய மண்டபத்தில்

கலை, இலக்கிய ஒன்றுகூடல்

ஈழத்தின் முத்த தமிழறிஞரும், தேசிய கலை, இலக்கியப் பேரவையின் தலைவரும், கவிஞருமாகிய கலாநிதி இ. முருகையன் அவர்களின் எழுபதாவது அகவை நிறைவினை சிறப்பிக்கும் முகமாக தேசிய கலை, இலக்கியப் பேரவையினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கலை, இலக்கிய ஒன்று கூடல் கடந்த 18.09.2005 ஞாயிறு மாலையில் திருநெல்வேலியில் அமைந்துள்ள இந்து வாலிபர் சங்க மண்டபத்தில் தேசிய கலை, இலக்கியப் பேரவையைச் சேர்ந்தவரும் ‘தாயகம்’ சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான திரு க. தணிகாசலம் தலைமையில் இடம்பெற்றது. வரவேற்புரையை சட்டத்தரணி சோ. தேவராஜா அவர்கள் வழங்கினார்கள்.

ஆரம்பத்தில் கவிஞர் இ. முருகையன் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி, மாலை அணிவித்து விழா ஏற்பாட்டாளர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டார். தொடர்ந்து ஒன்றுகூடல் நிகழ்வுகள் மதிப்புரைகள், வாழ்த்துரைகள், கவியுரைகள் என முப்பிரிவுகளாக இடம்பெற்றது. இதன் போது மதிப்புரைகளை ‘முருகையனின் கட்டுரைகள்’ என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களும், ‘முருகையனின் கவிதைகள்’ என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் அவர்களும், ‘முருகையனின் நாடகங்கள்’ என்ற தலைப்பில் தே. தேவானந்த அவர்களும் வழங்கினார்கள். வாழ்த்துரைகளை ஏ. ஜே. கனகரட்னா, க. குணராசா, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், பகீரதி கணேசதுரை, செ. திருநாவுக்கரசு, ஈஸ்வரி தர்மலிங்கம், சி. கா. செந்திவேல் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். நிறைவு நிகழ்வாக ‘கவிதைக்குள் உயிர் ஒன்றி வாழ்’ என்ற தலைப்பில் கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் தலைமையில் கவியரங்கு இடம்பெற்றது. இதில் க. வேல்தஞ்சன், ரி. திருக்குமரன், த. ஜெயசீலன், அழ. பகீரதன் ஆகியோர் கவியுரைத்தார்கள். தொடர்ந்து கவிஞர் இ. முருகையன் ஏற்புரை வழங்கினார்.

இந் நிகழ்வில் தேசிய கலை, இலக்கியப் பேரவையைச் சேர்ந்தவர்கள், கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்கள் என நூற்றுக்கணக்கானோர் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

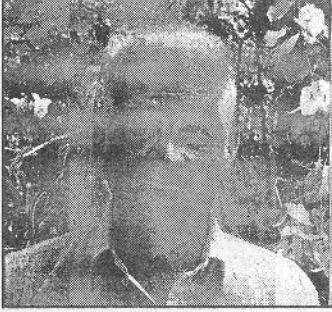
அண்மைக்காலங்களாகத் தொடர்ந்து மாநாத்த நிறைநிலா நாட்கருத் தரங்குகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதன் தொடர்ச்சியில்.....

☛ 19.08.2005 இல் “பெண் படைப்பிலக்கியவாதிகளின் ஆளுமை” (80 களுக்கு பிற்பட்ட நவீன கவிதைகளை முன்வைத்து) என்ற பொருளில் திரு. சி. ரமேஷ் கருத்துரையாற்றினார்.

☛ 17.09.2005 இல் ‘தற்கால இலக்கியப் போக்குகள்’ என்ற பொருளில் திரு. செங்கை ஆழியான் கருத்துரை வழங்கினார்.

இக் கருத்துரைகளைத் தொடர்ந்து கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெறுகின்றது. இவை சிறப்பானதாக அமைகின்ற போதிலும், சில வேளைகளில் கருத்துரையாளர்கள் மையப் பொருளைத் தொடாமலும் அல்லது அவற்றில் இருந்து விலகிச் சென்றும் கருத்துரையாற்ற முனைவது எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

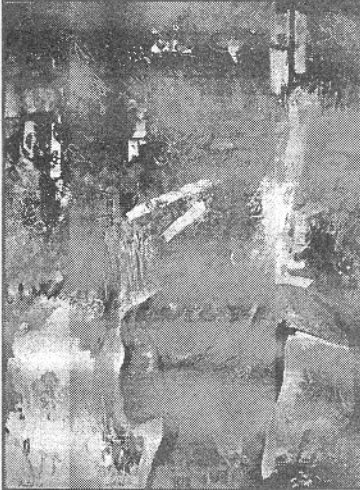
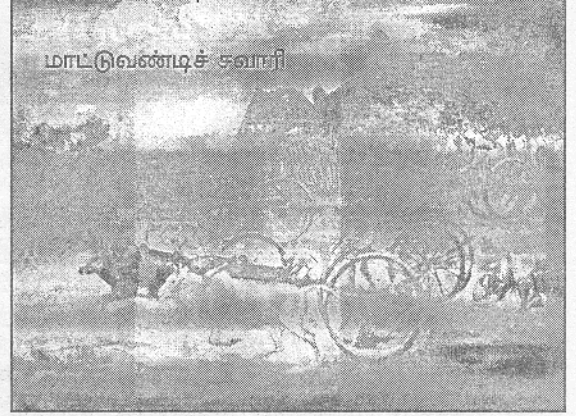
ஓவியக் கண்காட்சிகள்

கடந்த காலமும் கழிவிரக்கமும்

யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்கலைத் துறையின் கலைவட்டம் தனது முதுசம் நிகழ்ச்சித் தொடரின் பதினொராவது நிகழ்வாக 'கடந்த காலமும் கழிவிரக்கமும்' என்ற தலைப்பில் மூத்த ஓவியர் மு. கனகசபையின் ஓவியங்களைக் கொண்ட கண்காட்சியை ஒக்ரோபர் மாதம் 27ஆம் திகதி முதல் 30ஆம் திகதி வரை நான்கு நாட்களுக்கு யாழ். பல்கலைக்கழக நூலக கேட்போர் கூடத்தில் நடத்தியது. இக்கண்காட்சிக்கான அங்குராப்பண நிகழ்வு 27.10.2005 மாலையில் இடம்பெற்றது. இதன்போது பிரதம விருந்தினராக யாழ். பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ச. மோகனதாஸ் அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினராக யாழ். பல்கலைக்கழக கலைப்பீடாதிபதி இரா. சிவச்சந்திரன் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள்.

கலைவட்டத்தின் 'முதுசம்' தொடரின் பத்தாவது செயற்பாடாக கடந்த ஆண்டு (2004) ஜூலை 19 முதல் ஒகஸ்ட் 18 வரை ஒரு மாத காலமாக '13 யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்களின் ஓவியக்காட்சி' யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்டபோது அதிலும் ஓவியர் மு. கனகசபையின் ஓவியங்கள் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

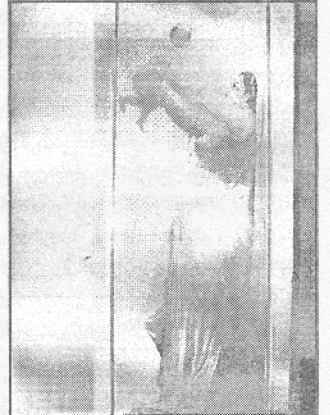
பேசும் தூரிகை

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் சித்திரத்துறையின் ஏற்பாட்டில் 'பேசும் தூரிகை' என்ற ஓவியக் கண்காட்சி ஒக்ரோபர் மாதம் 7ஆம் திகதி முதல் 9ஆம் திகதிவரை தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி வளாகத்தில் இடம்பெற்றது. கண்காட்சி ஆரம்ப நாளில் 'துகிலிகை' என்ற ஓவியத்துக்கான காலாண்டு சஞ்சிகையம் வெளியிடப்பட்டது. கண்காட்சியில் பல்வேறு பிரதேசங்களையும் சேர்ந்த முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களால் வரையப்பட்ட பல ஓவியங்கள் காட்சிப் படுத்தப்பட்டிருந்தன.

விபிள் ஓவியர்களின் கண்காட்சி

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஏற்பாட்டில், கொழும்பு விபிள் நுண்கலை (Vibhavi Academy of fine Arts) நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சிங்கள ஓவியர்களின் ஓவியக் கண்காட்சி செப்ரெம்பர் மாதம் 23ஆம், 24ஆம் திகதிகளில் இல 15, ரக்கா வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள திருமறைக் கலாமன்ற கலாமுற்ற வளாகத்தில் இடம்பெற்றது. இதில் 13 ஓவியர்களின் 25 வரையிலான ஓவியங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் ஏற்கனவே ஓவியத்துறையில் அறிமுகமான ஓவியர்களும், புதிய இளம் ஓவியர்களும் ஓவியங்கள் அடங்கியிருந்தன.

இதன் தொடர்ச்சியில் 25.09.2005 முழுநாளும் கண்காட்சிக்காக யாழ் வந்திருந்த சிங்கள ஓவியர்களால் ஓவியப் பயிலரங்கும் கலாமுற்றத்தில் நடத்தப்பட்டது. இதில் ஓவிய மாணவர்கள், ஆர்வலர்கள் எனப் பலர் கலந்து கொண்டார்கள்.

கடல் வரைந்த ஓவியம்

திருமறைக் கலாமன்ற ஓவியக் கலைவட்டம் உள்ளூரும் வரும் இளம் ஓவியர்களால் ஆழிப்பேரலை அணர்த்தத்தை னெளிப்படுத்தும் வகையில் வரையப்பட்ட ஓவியங்களைக் கொண்டு நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் நடத்தப்பட்ட 'கடல் வரைந்த ஓவியம்' என்ற கண்காட்சி மீளவும் செப்ரெம்பர் மாதம் 16ஆம், 17ஆம் திகதிகளில் பருத்தித்துறை புனித தோமையார் ஆலய மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது.

கனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் இக் கண்காட்சி இடம்பெற்றதால் பாதிப்பிற்குள்ளான மக்கள் பலரும் இதனைப் பார்வையிட்டார்கள்.

திருமறைக் கலாமன்றக் கலைஞர் குழுவின்

ஜேர்மனி கலைப்பயணமும், உலக இளைஞர் தினமும்.

இவ்வாண்டு ஓகஸ்ட் 17ஆம் திகதி முதல் 21ஆம் திகதி வரை ஜேர்மனி நாட்டின் 'கோலான்' நகரில் இடம் பெற்ற 20ஆவது உலக கத்தோலிக்க இளைஞர் தின நிகழ்வுகளில் பங்கேற்பதற்கான சந்தர்ப்பம் திருமறைக் கலாமன்ற கலைஞர் குழுவுக்கு கிடைத்தது. இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி திருமறைக் கலாமன்றக் கலைஞர்கள் ஜவர், மன்ற இயக்குநர் நீ. மரியசேவியர் அடிகளாருடன் 10.08.2005 இல் இலங்கையிலிருந்து புறப்பட்டு, ஜேர்மனி சென்று 23.08.2005 இல் மீண்டும் தாயகம் திரும்பி வந்தார்கள். ஜேர்மனி நோக்கிய இக் கலைப்பயணத்தினை மன்ற இயக்குநருடன் இணைந்து, யாழ். திருமறைக் கலாமன்றத்திலிருந்து கு.அற்புதன், பி. சே. கலீஸ், அ. அன்று யூலியஸ் ஆகிய தமிழ்க் கலைஞர்களும், கண்டி, பாணந்துறை திருமறைக் கலாமன்றங்களிலிருந்து

றழிக்க, நுவான் ஆகிய சிங்களக் கலைஞர்களும் மேற்கொண்டிருந்தார்கள். ஜேர்மனி நாட்டில் மன்றக் கலைஞர்கள் கால் பதித்த போது, அங்கு இயங்கும் 'ஹல்ஸ்பேர்க்' அரங்கக் குழுவினரால் பாடல்கள் இசைக்கப்பட்டு, கேக்கினால் செய்யப்பட்ட மாலை அணிவிக்கப்பட்டு, சூரியகாந்தி மலர் வழங்கப்பட்டு மிகச் சிறப்பான வரவேற்பு அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ('ஹல்ஸ்பேர்க்' அரங்கக் குழுவினர் கடந்த 2003ஆம் ஆண்டில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அழைப்பில் இலங்கை வந்து கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், வவுனியா போன்ற இடங்களில் பல்வேறுபட்ட அரங்க நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தியவர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது) அதனைத் தொடர்ந்து இவ் அரங்கக் குழுவினரால் 'ஹல்ஸ்பேர்க்' என்ற அவர்களது கிராமத்திற்கு மன்றக் கலைஞர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு தங்க வைக்கப்பட்டார்கள். தொடர்ந்து

அ. அபிர்்தா

14ஆம் திகதி வரை 'ஹல்ஸ்பேர்க்' அரங்கக் குழுவினருடன் இணைந்து திருமறைக் கலாமன்றக் கலைஞர்கள் பல்வேறுபட்ட கலை நிகழ்வுகளை ஜேர்மனியில் நிகழ்த்தினார்கள். இவற்றில் 'ஹல்ஸ்பேர்க்' அரங்கில் நிகழ்த்திய 'சுனாமி' பற்றிய புத்தாக்க நடனம், 'சூரிய அஸ்தமனம்', 'நெருப்பு' போன்ற நடன நிகழ்வுகளும், நாடக அளிக்கைகளும் மிகுந்த வரவேற்புக்களையும், பாராட்டுக்களையும் பெற்றன. மன்றக் கலைஞர்களின் ஜேர்மனி வருகை, கலை நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய செய்திகளை ஜேர்மனியில் உள்ள இலத்திரனியல், அச்ச ஊடகங்கள் பலவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்த படங்களாகவும், தகவல்களாகவும், நேர்காணல்களாகவும் வெளியிட்டன.

தொடர்ந்து 15 ஆம் திகதி உலக இளைஞர் தின நிகழ்வுகளில் பங்கேற்பதற்காக 'பசாவு' என்ற இடத்திற்கு மன்றக் கலைக்குழுவினர் சென்றார்கள். இச் சந்தர்ப்பத்தில் இளைஞர் தின நிகழ்வுகளுக்காக பல நாடுகளில் இருந்தும் வந்திருந்த இளையோருடன் உறவாடும் வாய்ப்பு மன்றக் கலைஞர்களுக்கு கிடைத்தது. ஜேர்மனியின் 'கோலான்' நகரத்தில் இடம்பெற்ற உலக இளைஞர் தின நிகழ்வுகளுக்காக ஜேர்மனி தேசம் முழுவதும் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது என்று கூறினால் மிகையாகாது. திரும்பும் இடங்கள் எங்குமே இளைஞர் தின சின்னம் பெறிக்கப்பட்ட பணிகள், விளம்பரங்கள் காட்சியளித்தன. இளைஞர் தின நிகழ்வுகளுக்காக உலகில் 200 நாடுகளிலிருந்து 8 லட்சம் வரையிலான இளைஞர்களும், யுவதிகளும் ஜேர்மனிக்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். இவர்கள் உலகின் 7

பேயரசு செய்யார்...

வைரவநாதக் குருக்கள் பூக்களைத் தொடுத்து மாலை கட்டிக்கொண்டிருந்த போதிலும் அவரது மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை. மீண்டும் மீண்டும் மனதினை ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வர முயன்றபோதிலும் அது அவரால் முடியவில்லை. தன்னை அறியாமல் பெருமூச்சு விட்டவராகக் கோவில் சுவரிலே திட்டப்பட்டிருந்த பிள்ளையார் ஓவியங்களையே அவர் பார்த்தார். இந்த ஓவியங்களின் அருகே நின்றுகொண்டு விநாயகமூர்த்தி தன்னைப் பார்த்து ஏதோ சொல்வது போன்று அவர் உணர்ந்தார். அந்த வேளையிலேயே கண்களில் சட்டென்று கண்ணீர் பெருகிற்று. அவரை அறியாமலேயே நெஞ்சினுள் அழுகை விம்மிற்று.

விநாயகமூர்த்தி அமைதியான இளைஞன். யாரோடும் அதிகம் பேசமாட்டான். எப்போதும் புத்தகங்களையே படித்துக் கொண்டிருப்பான். அதைவிட தனியாக உட்கார்ந்து இருக்கிறபோது இனிமையான குரலிலே தன்னை அறியாமலே பாடிக்கொண்டிருப்பான். அவனது குரலின் இனிமை வைரவநாதக் குருக்களுக்கு மிகவும் பிரியமானது. நெஞ்சையே உருக்கும் விதத்தில் அவன் பாடிக்கொண்டிருக்கும்போது அவரது கண்களிலே அவரை அறியாமலேயே கண்ணீர் சொரியும். அவனது குரலைக் கேட்பவர்கள் எல்லாம் அவனுக்குச் சங்கீதம் கற்றுக்கொடுக்கும்படி வைரவநாதக் குருக்களிடம் சொல்வார்கள். அப்போது அவன் முகத்திலே தன்னையறியாத பெருமையும் பரவசமும் பளபளக்கும்.

வைரவநாதக் குருக்களின் கண்கள் கலங்கின. வேதனையோடு கண்களைத் துடைத்துக் கொட்டார். விநாயகமூர்த்தி இப்போது எங்கே இருப்பான்? அவனைக் கூட்டிச் சென்றவர்கள் அவனை என்ன செய்தார்கள்? என்ற கேள்வி அவரை ஓயாமல் வதைத்துக்கொண்டிருந்தது.

திடீரென கோவிலுக்கு வெளியே கேட்ட சத்தம் அவரைத் திடுக்கிடவைத்தது. பூமாலையை கையில் எடுத்தபடியே எழுந்து கோயில் வாசற்புறமாக அவர் சென்றார்.

கோயில் வாசற்புறத்திலே ஒரு ஜீப் வண்டி நின்றது. ஜீப் வண்டியிலிருந்து இறங்கியவர், புன்னகையோடு வைரவநாதக் குருக்களைப் பார்த்தார். அருகே வந்தவர் கைகளைக் கூப்பியவாறு "வணக்கம் குருக்கள் ஐயா" என்றார்.

வைரவநாதக் குருக்களின் கண்களிலே அவரை அறியாத கேள்வி பரபரத்தது. வந்தவர் கண்ணியமான தோற்றத்தில் காட்சியளித்தார். தன்னைத்தானே அறிமுகம் செய்துகொண்டார்.

"குருக்கள் ஐயா; நான் ஒரு வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளன். மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல வரலாற்று நிகழ்வுகளை வெளியே கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காக நான் முயற்சி செய்து வருகின்றேன். எனக்கு யுனெஸ்கோ நிறுவனமும் உதவி செய்கிறது. நீங்கள் வாழும் இந்தக் கிராமம் மிகவும் வரலாற்று பெருமையுள்ளது. இங்கே சிறந்த நாகரீகம் நிலவியது என்பதை பலரும் மறைத்துவிட்டார்கள். இதனை நன்கு ஆராய்ந்து கண்டறிவதற்காகவே நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். இதற்கு கோயில் குருக்களாகிய நீங்கள் எனக்கு உதவியும் ஒத்துழைப்பும் தரவேண்டும்"

குருக்களின் முகம் அவரையறியாத சந்தோஷத்தில் மலர்ந்தது.

"என்னாலான எல்லா உதவிகளையும் நான் செய்வேன் அது என் கடமை."

ஆராய்ச்சியாளர் குருக்களோடு சென்று அந்தக் கோவிலை சுற்றிவந்து பலகோணங்களிலே படம் பிடித்தார்.

"இது மிகப் பழமைவாய்ந்த கோவில் சோழர்கால கட்டடம், இங்கெல்லாம் நமது மக்கள் சிறப்பாக வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. இங்குள்ள சிலைகள் யாவும் ஐம்பொன்னால் செய்யப்பட்டவை. விலை உயர்ந்தவை. இங்கே நிலத்தை அகழ்ந்தால் இன்னும் நிறைய விஷயங்களை அறியலாம். இதுபற்றி நான் பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதப்போகிறேன்" வந்தவர் சொன்னதில் பலவிஷயங்களை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாதபோதிலும் ஊர் மக்கள் மிகவும் பரவசம் அடைந்தனர். குளக்கரையில் தாங்கள் இதுவரை துணிதோய்க்கப் பயன்படுத்திய பல தூண்களிலுள்ள சிற்பங்கள் அற்புதமானவை என்று அவர் சொன்னபோது ஒருவரை ஒருவர் ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக்கொண்டனர்.

எந்த வாகன இரைச்சலுமற்ற அந்தக் கிராமத்தினுள்ளே ஜீப் வண்டிகளும், பெரிய லொரிகளும் வந்து குழந்தன. தூசி எங்கும் பறந்தது. ஜீப், லொரிகளிலிருந்து வந்தவர்களைக் கண்டதும் மக்கள் திக்பிரமையுற்றனர். அச்சத்தில் உறைந்துபோய் நின்றனர்.

உச்சிக்காலப்பூசையை முடித்துவிட்டு கோயிலுக்கு வெளியே வந்த வைரவநாதக் குருக்கள் வரிசையாக நின்ற ஜீப்வண்டிகளைக் கண்டு திடுக்கிட்டார்.

ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னே விநாயக மூர்த்தியும் இப்படியொரு ஜீப்பில் வந்தவர்களால் தானே கூட்டிச் செல்லப்பட்டான். சிலவேளை அவனை இங்கே மீண்டும் கூட்டி வந்திருக்கிறார்களோ...

"பிள்ளையார் அப்பனே..." அவர் கண்கள் பிள்ளையாரைப் பார்த்துக் கலங்கியது. அந்த இடத்திலே நிறையப் போர் கூடிநின்றனர். காக்கிச்சட்டை அணிந்து துப்பாக்கியும் விறைந்த முகமுமாய்த் தோன்றியவர்களை அந்த ஊரிலே உள்ள மக்கள் இப்போதுதான் முதன் முறையாய்ப் பார்க்கிறார்கள்.

காக்கிச் சட்டை அணிந்த ஒருவர் முன்னே வந்தார். கொச்சைத்தமிழிலே கூறத்தொடங்கினார்.

"நான் சொல்றதை எல்லாருங் கவனமாகக் கேட்கவேணும். இந்த ஊரைப் பாதுகாப்புப் பிரதேசமா 'கவன்மென்ட்' ஆக்கியிருக்கு. இன்னும் மூன்று நாளிலை நீங்கள் எல்லாரும் இந்த ஊரைவிட்டு வெளியே போயிடணும். நாங்க இந்த ஊரைப்பாதுகாக்க வந்திருக்கிறம். நீங்கள் எல்லாரும் போயிடணும்"

"ஐயோ பிள்ளையாரே" ஒரேவேளையில் எல்லாக் குரல்களும் கலங்கி நொந்து அதிர்ந்தன.

"பிள்ளையாரே நாங்கள் இந்த மண்ணை விட்டு எங்கே போவோம். இது நாங்க பிறந்தமண்"

"நாங்க எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லையே"

"எங்களினுடைய வீடுவாசலை விட்டிட்டு நாங்க எங்கே போவோம்..."

திகைப்போடு எழுந்த கேள்விகள் காற்றினுள் பெருகி நிறைந்தன.

"வாயை மூடுங்க. நாங்க இந்த இடத்தைப் பாதுகாக்க வந்திருக்கிறோம்" இடிபோல முழங்கிற்று ஒருகுரல். வாட்டசாட்டமான முரட்டுத்தோற்றமுள்ள அந்தக் காக்கிச் சட்டைக்காரனின் அதட்டற் குரல் எல்லாரது மனத்திலும், முகத்திலும் அச்சத்தினை விதைத்தது. இதுபோல அவர்கள் யாரது அட்டாடுதலுக்கும் உட்பட்டதில்லை. மௌனத்தோடு தலையைக் கவிழ்ந்தபடி நின்றனர். கொஞ்சத்தூரம் தள்ளி நின்ற வேப்பமரத்தின் கிளையில் இருந்து ஒற்றையாகக் கூவிக்கொண்டிருந்த குயிலின் ஓசை மட்டும் அங்கே ஒலித்தது.

"யாரும் பேசக்கூடாது. மூணூறாளிலை இங்கிருந்து போயிடணும். இல்லென்னா இங்கேயே சுட்டுத்தள்ளிடுவோம்"

ஊருக்குள்ளே போகலாம்” என்றார்.

எல்லோரும் நடந்தனர்.

இருபுறமும் செடிகொடிகள் மண்டிக் கிடந்தன. பாதையெங்கும் நெருஞ்சிமுட்கள். அடையாளமே காணமுடியாமல் வீடுகள் இடிந்து நொருங்கிச் சிதைந்து காட்டுச் செடிகளால் முடுண்டு போய்க் கிடந்தன. செடிகளிடையே பாம்புகள் நடமாட்டம் காணப்பட்டது.

இதுவரை அந்த ஊருக்குள்ளேயே காண்படாத கழுக்குகள் உயர்ந்த வேப்பமரத்தைவிட்டு கடகடவென்று சிறகுகளை அடித்துக்கொண்டு உயர்ப்பறந்தன.

எல்லாரது முகத்திலும் அச்சமும், துயரமும் உறைந்து போயிருந்தன. அவர்களோடு வந்த குழந்தைகள் அழத்தொடங்கின. வைரவநாதக் குருக்கள் பிள்ளையார் கோவிலை நோக்கி ஓடினார்.

கோயிலைச் சுற்றி இப்போது வேலி ஒன்று கட்டப்பட்டிருந்தது.

வேலியைத்தாண்டி முர்க்கமாக உள்ளே ஓடினார் குருக்கள். பிரிந்திருந்த குழந்தையைத்தேடிச் செல்கின்ற தாயினைப்போல அப்படிபொரு ஆவேசமும், துடிப்பும் அவரை வேகமாக இயக்கிற்று. முச்சிரைக்க இரைக்க கோயிலின் கொடிக்கம்பத்திற்கு அருகே நின்றார். கொடிக்கம்பத்தில் ஒரு கயிறு கட்டப்பட்டு, அதன் மறுமுனை சமாந்தரமாக இருந்த தூணோடு பொருத்தியிருந்தது. அந்தக்கயிறிலே இரண்டு பழைய துணிகள் காயப்போடப்பட்டிருந்தன.

குருக்களுக்கு உடல்பதறிற்று. “பாவிகளே... கோயிலுக்குள்ளே துணியா காயப்போட்டீர்கள்?” என்றவாறே கட்டியிருந்த கயிறறை முர்க்கத்தோடும் வேகத்தோடும் இழுத்து அறுத்தெறிந்தார். நெஞ்சுக்குள் சுள்சுள்ளென்று அப்போது வலியொன்று கோடு இழுத்து நடுங்கிற்று. அவர் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் சுவர்ப் பக்கமாகப் பார்த்தார். சுவரிலே கரிபடிந்திருந்தது. சுவருக்கு எதிரே புற்தரையில் சிதறிக்கிடக்கும் எலும்புகள்.

“பிள்ளையாராப்பனை இந்த இடத்திலைதான் இறைச்சி சமைச்சுச் சாப்பிட்டிருக்கிறான்கள். அப்பனை இதையெல்லாம் நீர் பார்த்துக்கொண்டோ இருந்தீர்?”

தலை தலையாக அடித்துக்கொண்டார் குருக்கள். கண்ணீர் பெருகியோடிற்று. குருக்களின் இருதயமும், நரம்புகளும் தசைநாரும் காயப்பட்டாற்போல் துடிதுடித்தன. நெஞ்சை வருடியவாறு கோயில் மூலஸ்தானத்துள் குருக்கள் நுழைந்தார். கால்கள் வலியெடுத்துத் தள்ளாடுவதையும் அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. மூலஸ்தானத்துள் நுழைந்ததும் வெளவால்கள் சடசடவென்று சிறகடித்து வெளியே பறந்தன. அவர் தலையைக் குனிந்தபோது தோளோடு உரசிச் சென்ற வெளவால் ஒன்றின் கூரான நகங்கள் காயத்தைக்கீறி இரத்தத்தைச் சீறவைத்தன. தோளில் கசகசத்த ரத்தத்தை வேதனையோடு விரலால் துடைத்தவாறு குனிந்தபடி சுவர் உள்ளே சென்றார். துளசியம், புஷ்பங்களும், பன்னீரும், வாசனைத்திரவியங்களும், பாலும் இனிய மணங்கமழும் மூலஸ்தானத்துள் தலையை வலித்து மணைத அருவருக்க வைக்கும் நாற்றம் விசிறு.

குனிந்தபடியே சென்ற வைரவநாதக் குருக்கள், விக் கிரகங்கள் இருந்த பீடங்களை நோக்கிச் சென்றார். மூலஸ்தானத்தினுள் மையிருள் படர்ந்திருந்தது. கால்களில் நெளிந்த பூச்சிகளை உதறியபடியே பீடத்தினடியில் கையைவைத்து மெல்ல மெல்ல மேலே கொண்டு சென்றார். பீடத்தின் தளத்தின் மேலே வெறுமை அவரது கைகளினுள் சிக்கியது. பரபரப்போடு கைகள் இரண்டாலும் வெறுமையை அலசி அலசித் தேடினார்.

பீடங்களிலிருந்த ஐம்பொன் சிலைகள் எதுவுமே இல்லை. மூலவிக் கிரகத்தையும் காணவில்லை.

குருக்களின் உடல் நடுங்கிற்று. நரம்புகள் ஒவ்வொன்றும் விண்விண்ணென்று இழுபட்டாற்போல வலித்தன. கழுத்தோரச் சதைகள் விம்பி விறைந்தன.

எத்தனை ஆண்டுகாலமாக இந்தப் பீடங்களிலே அமர்ந்திருந்து கருணையும், அழகும், அருளும் பொலிந்திருந்த ஐம்பொன் விக் கிரகங்கள். இந்த ஊர் மக்கள் ஒவ்வொருவரின் வாழ்வோடும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தொடர்புகொண்டு அவர்களின் இன்ப துன்பங்களோடு பின்னிப்பிணைந்திருந்த விக் கிரகங்கள். ஐந்து காலமும் பூஜைக்காக கோயில்மணி நாதமாய் ஒலித்தபோது இந்தக் கிராம மக்களின் முன்னே அவர்களின் தாயாய், தந்தையாய் மானசீகத்திலே உயிரோடு உலவி உறவுகலந்து வருகின்ற விக் கிரகங்கள்.

குருக்கள் ஆவேசமாக வெளியே ஓடி வந்தார். தற்செயலாகக் கோயில் கிணற்றுப் பக்கமாகப்போனார். விரக்தியோடு எட்டிப் பார்த்தவர் உடல் நடுங்கிக் கதறினார்

“பிள்ளையார் அப்பனை நீர் கிணற்றுக்குள்ளையோ கிடக்கிறீர்...”

அவரது கதறல் எங்கும் எதிரொலித்தது. பாசி படர்ந்த தீர்த்தக் கிணற்றினுள் கருங்கற் பிள்ளையார் தலைக்குக்கீழே முழுகியபடி கிடந்தார். குருக்களின் நெஞ்சிலே இரத்தம் பீறிட்டது. “பிள்ளையார் அப்பனை...” ஊர்ச்சனங்களைக் கூப்பிட்டு உம்மை இப்பவே வெளியில் எடுத்து விடுவேன். அப்பனை கோயில் மணியை அடிக்கிறேன்...”

கோயில்மணி இருந்த இடத்தை நோக்கி நொண்டி நொண்டி ஓடினார் குருக்கள்.

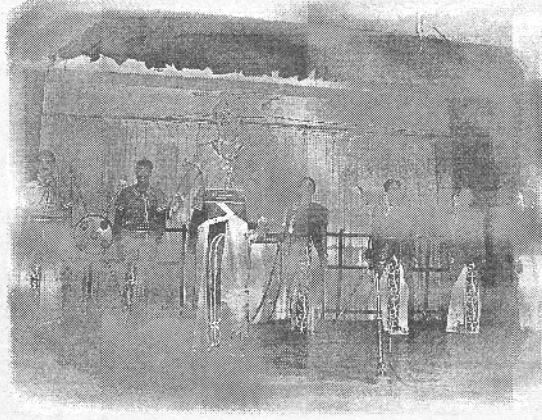
இந்தக்கோயில் மணியின் ஓசைதான் ஊரையே அதிகாலையில் எழவைக்கும். அந்திய காலப்பூஜை என்று தொடங்கி உதயகாலம், உச்சிக்காலம், சாயங்காலம், அர்த்த ஜாமப்பூஜைகள் என்று அவர்களுக்கு நேர ஒழுங்கை அமைத்துக் கொடுக்கிற கோயில்மணி இது. பழைய காலத்திலே தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்த ஆலயமணியைப் பற்றி எத்தனையோ கதைகள் உண்டு. தாயின் கனிவோடு நம்மோடு பேசுகின்ற உயிராக இந்தக்கிராம மக்கள் இந்த மணியை உணர்ந்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

குருக்கள் மணியை அடிப்பதற்காக நீண்டு தொங்கிய அதன் சங்கிலியைப் பிடித்துப் பலமாக இழுத்தார். அதன் மணியோசை நாதம்கேட்டால் ஊரே அங்கு திரண்டு வந்துவிடும். ஆனால் இப்போது மணியோசை கேட்கவில்லை. இரண்டாம் முறை, மூன்றாம் முறை சங்கிலியை இழுத்தார். சத்தமே வரவில்லை வெறுப்போடு நிமிர்ந்து பார்த்தார். மேலே ஆலயமணி இருந்த இடம் வெறுமையாய்க் கிடந்தது.

வைரவநாதக் குருக்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்தவர் போல் தளர்ந்து சரிந்தார். அந்தக் கோவிலுக்கு வந்து தன்னோடு பயபக்தியாக பேசிய ஆராய்ச்சியாளரின் முகம் அவரையறியாமலேயே கண்களில் வந்து நின்று. பூத்துக்குலுங்கிய பூஞ்சோலை ஒன்றினுள் கட்டாக்காலி மாடுகள் நுழைந்து நாசப்படுத்தியதுபோல் அவர் மனதுள் வருத்தம் பொங்கியது. ஆகாயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே அவர் தலைதலையாய் அடித்துக் கொண்டார். இந்த சுற்றுப்புறம் யாவையும் பெருமூயல் அடித்து நாசப்படுத்தியது போல அவர் மனம் உணர்ந்து வருந்தியது.

மீண்டும் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு அவர் நிமிர்ந்து வானத்தைப் பார்த்தார். அந்த ஊரையே வழிநடத்துகின்ற கோயில் மணி இருந்த இடம் இப்போது பாழ்வெளியாகி அவரது நெஞ்சை உதைத்துத் தள்ளிற்று. எதற்குமே கலங்காத அவர் தன்னையறியாத வேதனையோடு நிலத்தில் சரிந்து வீழ்ந்தார். ✪

பலவறக்கலந்துள்ளது. பேராசிரியர் கூறும் 'சுவைபடவந்தன வெல்லாம் ஓரிடத்தே வந்தனவாகக் தொகுத்துக் கூறல்' இங்கு நடந்துள்ளது. கூத்துக்களின் இணைப்புப்பற்றி விரும்பாதவர்கள் கூட இந்த ஒருங்கிணைப்பைக் குறை சொல்லமுடியாதவாறு இணைப்பு வலிமை பெற்றுள்ளது. உதாரணமாக நோக்குகையில், இராவணனின் வரவு தென்மோடி மரபில் அமைய, இராமர் கொலு வடமோடியில் அமைகிறது.

நின்றும், யதார்த்தப்பண்பில் நின்றும் வேறுபட்ட ஒரு எளிமை உள்ளிட்ட கலாபூர்வமான தெரிவாக இருந்தது. கோரஸ் குழுவினரின் ஒரே பண்பான உடைகள், ஏனைய பாத்திரங்களின் உடைகள் போன்றவற்றை குறிப்பிட்டாலும், இராவணன், கும்பகர்ணனின் வேட உடை விதானிப்பு எமது மரபுக்குரிய உடையின் தேடல் தயாரிப்பு போல தெருக்கூத்தினை ஒத்த கிரீடமுடி, புஜக்கிரீடம், இடுப்பில் சிறிய கரப்பு உடை, காலில் பார்விய மரபு 'தார்பாச்சு' என பலவும்

கும்பகர்ணன் - விபீஷணன் சந்திப்பு சிந்து நடையில் அமைகிறது. 'விருத்தங்கள்' ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒவ்வொரு மரபின் தன்மையில் பாடப்படுகிறது. தென்மோடி 'கொச்சகம்' பாடப்பட அதன் தருவாக சிந்துநடை இணைகின்றது.....இவ்வாறு பலவற்றை ஒன்றிணைத்தமைக் கூடாக கூத்துக்கள் பிரதேச வழக்குகளால் வேறுபட்டு நின்றாலும், அதன் அளிக்கைப்பண்பு ஓரிடத்தில் ஒன்றுபடுகின்றது என்ற யதார்த்தத்தை நிரூபித்து 'தேசிய வடிவமாக' கூத்து ஆக்கப்படலாம் என்ற முயற்சிக்கு ஒரு முதற்கல்லாக இந்நடகம் அமைந்துள்ளது.

பொருத்தமுற இணைந்து நின்றதுடன், தெருக்கூத்தின் சில ஒப்பனைக் குறிகளுடன் மேற்கொண்ட ஒப்பனை ஈறாக சிறப்பான முத்திரையை பதித்து நின்றது.

அவ்வாறே காட்சி விதானியில் பயன்பட்ட குறியீட்டுப் பாடிமம், நாடகத்தின் பாடுபொருளை வெளிப்படுத்தி நின்றது. யுத்தத்தின் குறியீடான முரசினை பெரிய அளவில் வைத்ததுடன் பக்கங்களில் இரானுவ வேலியும் இருபுறமும் XX வாடிவத்தில் ஈட்டிகளின் அமைவும் 'யுத்தம் தவறு' என்று சுட்டுமாப்போல் காட்சித்தந்தது.

கூத்தின் சட்டகத்துக்குள் நின்று நவீன அரங்கச் சிந்தனைகளை நோக்கிய ஒரு பாச்சலாய் அமைந்தமை

மற்றைய சிறப்பம்சம் யாதெனில் 'கூத்து' என்ற மரபுவடிவத்தின் கதைப்பின்னலுக்குள் நின்று நவீன சிந்தனைகள், ஐரோப்பிய அரங்கின் தாக்கங்கள் போன்றவற்றை பொருத்தம் கருதி இணைப்புச் செய்தமை பாராட்டப்பட வேண்டியது. கூத்தின் யாப்பு என்று கூறத்தக்க காப்பு, கட்டியமுரைத்தல், பாத்திரவரவுகள், படர்க்கையிலான அழுகும், சபையோரின் பங்களிப்பு, மங்களம் என்று விரியும் கதைப்பின்னலை நாடகத்தில் அவ்வாறே கையாண்டதுடன் 'கட்டியகாரனை' சூத்திரதாரிபோல நாடகத்தின் கதையை நகர்த்தும் எடுத்துரைஞர்களும், கிரேக்கத்தின் கோரசைபோல, அக்காலப் பாத்திரங்களுடன் காலங்கடந்து உரையாடும் பண்போடும் படைத்திருந்தமை மிகச்சிறந்த உத்திமாதிரமல்ல எமது நாடக மரபுக்கும் புதிது. அதேபோல் கிரேக்கத்தின் கோரஸ் எவ்வாறு அக்கால அவலச்சுவை நாடகங்களின் அளிக்கையுடன், உரையாடி, உறவாடி, விவாதித்து, ஆறுதல் கூறி, பாடல்பாடி, ஆடல் நிகழ்த்தி பல கோணங்களில் செயற்பட்டதோ அதேபோல் இங்கும் ஒரே மாதிரியான வேட உடை அணிந்த பாடற்குழுவினர் பயன்படுத்தப்பட்டனர். இது கிரேக்கத்தை நினைவுபடுத்தினாலும், எமது மரபு வழிக் கூத்தின் 'சபையோர்' ஆற்றிய பணியாகவுமுள்ளது.

இவ்வாறு பல பழமையான விடயங்களையும், புதுமையான விடயங்களையும் நவீன சிந்தனையுடன் முன்வைத்த விதம் நாடகத்தின் வெற்றிக்கான முக்கிய காரணம் ஆகும்.

காவியப் பொருளை சமகாலத்துக்குரிய பாடுபொருளாக் கியமை

வடிவ நிலையில் மட்டுமன்றி உள்ளடக்க நிலையிலும் இந்நாடகம் வரவேற்கப்படுவதற்குக் காரணம் சமகாலத்துக்குரிய செய்தியை நாடகம் பேசியது ஆகும். அன்றைய பாரதத்தின் இழிநிலையை விளக்க பாரதி, மகாபாரதத்தின் 'பாஞ்சாலிசபதத்தை' முன்வைத்ததுபோல இராமாயணத்தின் கும்பகர்ணன் வதைப்படலத்தை ஆசிரியர் கையாளுகின்றார். 'அறம் பிறழ்ந்த யுத்தம் வென்றதில்லை' என்ற உண்மையை இந்த நாடகத்துக்கூடாக சொல்லியது மட்டுமன்றி, அறமற்ற யுத்தம் தொடர்ந்தால் கும்பகர்ணன் போன்ற பெறுமதி வாய்ந்த மனித உயிர்கள் அழிக்கப்படும் என்ற பேருண்மையை புதிய வகையில் ஆசிரியர் முன்வைக்கின்றார். 'இலங்கை வேந்தன்' கொலையை ஈன்றெடுக்கும் கொற்றமாக ஆசிரியர் அவனை சித்தரித்து கதையின் நகர்வனைத்துக்குள்ளும், உரையாடல்களுக்குள்ளும் எமது சமகால அரசியல் சூழல் நிழலிடச் செய்கிறார். 'அறம் பிறழ்ந்து போர் நயந்து ஆளுகை செய் கொற்றம் திறன்கள் நிறை இன்னுயிர்கள் கொன்றொழிக்கும் கூற்றம்' என்ற ஆசிரியரின் பாடு பொருள் பற்றிய குறள் அவரின் நோக்கத்தை தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றது.

அது மட்டுமன்றி இசையில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. ட்றம், மிருதங்கம், சங்கு, ஜெண்டை, ஓர்கள், உடுக்கு என பல இசைக்கருவிகளை தேவைகருதி பயன்படுத்திய விதம் கேள்விப்புலத்தில் ஒரு படிம உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்தி நின்றது. அதுமட்டுமன்றி வேட உடை விதானிப்பானது, எமது பகட்டாரவார உடையில்

இராவணனை ஆசிரியர் நோக்கிடும் விதம் வேறுபாடானது. கம்பனை ஒத்த வகையில் நோக்கியது மட்டுமல்ல, அதன் இன்னொரு படி முன்சென்று 'அதர்ம யுத்தம்' செய்யும் சுயநலவாதியாக சித்தரிக்கின்றார். மண்டோதரி

கட்டுரையாசிரியரால் எழுதப்பட்ட 'பாரம்பரியம் ஒரு மீள்பார்வை' என்ற இக் கட்டுரையின் ஆரம்பப் பகுதிகள் ஏற்கனவே 'கலைமுகம்' தை - பங்குனி 1999 - 28 ஆவது இதழிலும், பின்னர் 31 ஆவது 34 ஆவது இதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளன என்பதை வாசகர்களுக்கு அறியத் தருகின்றோம். அந்த வகையில், இக்கட்டுரை இத்தொடரின் நான்காவது பகுதியாக அமைகின்றது.

ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் - ஆற்றுகம்

பிரீத்தானியர் ஆட்சிக்காலம் வரைய

"பாரம்பரியம்" என்ற சொல் பொதுவாக உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் ஒரு விடயமாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது. இலங்கையின் விடயத்தில் இது மேலும் அதிகளவில் பொருந்திச் செல்கின்றது, எமது பொருளாதாரம். சமூகம், அரசியல் என்பவற்றில் முக்கியமான தாக்கங்களை எடுத்துவரும் ஓரம்சமாகவும் அது இருக்கின்றது. இன்றைய உலகில் இனம், மதம் என்பவற்றுடன் சேர்ந்து பாரம்பரியமும் திடீரென வெடித்துக்கிளம்பக் கூடிய பிரச்சினையொன்றாக உருவெடுத்து வந்துள்ளது" 1990ஆம் ஆண்டு மே மாத பொருளியல் நோக்கு - "பொருளாதாரமும் கலாசாரமும் தேசிய சிந்தனை விவாதம்" என்ற இதழின் கண்ணோட்டம் இவ்வாறு ஆரம்பிக்கின்றது. 1983ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து பாரம்பரியம் தொடர்பான அம்சங்களில் பெருமளவு ஆர்வம் காட்டத்தொடங்கிய புத்திஜீவி சமூகம் 1984ஆம் ஆண்டு "ஐரோப்பிய சிந்தனைய" (தேசிய சிந்தனை) என்ற பொருளில் "திவயின்" பத்திரிகை ஒரு விவாதத்தை முன்னெடுத்தது. விவாதத்தில் பங்கெடுத்தவர்கள் "பலாத்காரமாக திணிக்கப்பட்ட பாரம்பரியம்", "பொதுப் பாரம்பரியம்", "உயர் பாரம்பரியம்", "நடுத்தர பாரம்பரியம்", "பிற்போக்குச் சக்திகள் பாரம்பரியத்தை தமது சொந்த நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தியமை" என்பன போன்ற வடிவங்களை இனங்காட்டி பாரம்பரியம் மீள்பார்வையை முன்மொழிந்தனர். தமிழோசையில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் பிறிதொரு தளத்தில் (B.B.C) வானொலியில் 1984ஆம் ஆண்டு நிகழ்த்திய உரைத்தொடரில் தமிழர் பண்பாட்டின் வரலாற்று ரீதியான உருவாக்கம், அதன் பிரதான கூறுகள் மற்றும் அது எதிர் கொண்ட புதிய அறைகூவல்கள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து, தமிழ் பண்பாட்டு பிரக்ஞையின், உணர்வின் வரலாறு யாது? இன்று நாம் தமிழர் பண்பாடு என்று சொல்லும் இதே அம்சங்களை முன்னரும் தமிழர் கொண்டிருந்தார்களா? என்ற போக்கில் மீள்பார்வையை தொடர்ந்தார்.

ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் தமிழர் பாரம்பரியமாகக் கொள்ளத்தக்கதாயினும் தென் இந்தியத் தமிழரின் பாரம்பரியத்தை ஈழத்தமிழரும் கொண்டிருக்கின்றனரா? ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் என்று நோக்கும் போது யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வன்னி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், மலைநாடு தமிழ் முஸ்லீம் பாரம்பரியம் தமிழ் கிறிஸ்தவ பாரம்பரியம் என்று செருக்குடன் கையாளப்படுவதும் கண்கூடு. உண்மையில் தமிழ் மொழி பேச்சு வழக்கு, வாழ்வியல் நடைமுறைகள், வழக்குகள், சம்பிரதாயங்கள் பாட்டு, கூத்து, நடனப்பாங்கு எடுத்தாளப்படுபொருள்,

இசைக்கருவிகள், ஒப்பனைகள் என்பன பிரதேச சூழல் அழுத்தங்களுக்கு உட்படுவது இயல்பானதே. எனவே ஈழத்தமிழ்பாரம்பரியம் என்ற ஒரு பொதுப்பாரம்பரிய வடிவம் ஒரு கருத்தியல் வடிவமாகவே கொள்ளத்தக்கது. இக்கருத்து ஈழத்தமிழர் ஒரு பாரம்பரியத்துக்கு உரியவர்கள் அல்ல என்று கருதுவதற்கு ஒப்பாகாது. மாறாக ஈழத்தமிழர் கொண்டிருக்கும் பாரம்பரியம் மொழி இலக்கண அடிப்படையில் ஒற்றுமைப்பட்டு, பேச்சு வழக்கிலும் வாழ்வியல் அடிப்படையிலும் வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதாகும்.

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்டகாலம்

ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் விஜயனின் வருகையைத் தொடர்ந்து வருகைதந்த பாண்டிய இளவரசி தோழிகளுடன் தொடர்புபடுத்தியும், விஜயனின் வருகைக்கு முன் பூர்வீகக் குடிகளான 'நாகர்' உடன் தொடர்புபடுத்தியும் நோக்குவது ஆய்வாளர்களின் துணிவு. அதாவது கி.மு முன்றாம் நூற்றாண்டு தொடரும் அதற்கும் முன்பிருந்தும் ஈழத்தமிழர் இருப்புப்பற்றிக் கூறுகின்றனர். இலங்கையின் புத்தளம், கற்பிட்டி, மன்னார், யாழ்ப்பாணம், வன்னி, முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு என்ற கரையோரச் சமவெளிப் பகுதிகள் ஈழத்தமிழரின் வாழ்விடங்களாகும். ஈழத்தமிழரின் வரலாறு என்று ஆரம்பகாலம் முதல் வரிசைப்படுத்தக் கூடிய சாசனங்கள் நூல்கள் இல்லை. ஆனால் சங்ககாலம் முதலான தமிழ் இலக்கியங்களிலும், மகாவம்சம், சூளவம்சம் நூல்களிலும், குலசேகர மாறவர்மன் பாண்டியர் காலத்து சாசனங்களிலும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, செகராசேகரமாலை, கைலாயமாலை போன்ற நூல்களில் இருந்தும் கிராமிய நாட்டார் பாடல்களில் இருந்தும் தேசவழமைச் சட்டத்திலிருந்தும் தமிழ் மன்னர்கள், மக்கள் வாழ்வுமுறை பற்றிய விபரங்களை அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் தென்இந்திய படையெடுப்புக்களுக்கும் தென்இலங்கை அரசர்களின் ஆட்சிக்கும் உட்பட்டிருந்தாலும் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் வன்னி இராச்சியம் என தனி ஆட்சிப் பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள் என விழிக்கப்பட்டாலும் பிரதேச, கிராம, குடும்ப வழமைகளுக்கு முதன்மை கொடுத்தனர். இதனாலேயே பிற்பட்ட கால ஒல்லாந்தரின் குடியியல் சட்டவாக்க முன்னெடுப்புக்களில் யாழ்ப்பாண தேசவழமைகள், புத்தளம், கற்பிட்டி வழமைகள், திருகோணமலைத் தமிழர் வழமைகள், முக்குவர் சட்டம், பரதவர் சாதி வழமை என்பன போன்ற பிரதேச வழமைகள் கருத்திலெடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

பாரம்பரியம் நிலைநிறுத்தப்படும் அடிப்படைச் சமூக

நிறுவன அலகு குடும்பங்களாகும். பொதுவாக ஈழத்தமிழர் குடும்பங்கள் திராவிட நாகரீகத்திற்குட்பட்டு சங்ககாலம் தொடக்கம் தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டிய அகநெறிகளை, வாழ்வியல் விழுமியங்களை ஏற்றுக்கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் வழக்குகள் சம்பிரதாயங்கள் என்று நோக்கும்போது தென் இந்திய மகளுக்கு தாய்வழி மாமனைத் திருமணம் செய்தல், சிறுவர் திருமணம், உடன்கட்டையேறுதல், பெண்சிசுக் கொலை, மலடிகள், விதவைகள் ஒழுங்கு என்பவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தவிர குடும்ப நிகழ்வுகளான திருமணம், கருத்தரித்தல், பூப்படைதல், மரண சம்பிரதாயங்கள், புதுமனைப் புகுவிழா என்பவற்றில் கையாளப்படும் வழக்குகள் முறைகள் பிரதேச வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப வேறுபட்டும் இருந்தது. குடும்பசொத்துக்கள் பெண்பிள்ளை வழியில் சீதனமாக கொடுக்கப்பட்டு பேணப்பட்டது. சிறப்பாக வீடுகள், தோட்டங்களின் எல்லை “வேலி” போடப்பட்டு நிலைநிறுத்தப்பட்டன. இந்த “வேலி” பாதுகாப்பு என்பதற்கு அப்பால் பிரத்தியேகங்கள் மற்றவர்களுக்குப் பகிரப்படாது பேணப்படுவதன் “மனப்பாங்கின் அடையாளமாகவும்” கொள்ளத்தக்கது.

கிராமங்கள் குலத்தொழில் வழிக் குழுமங்களாக, அளவில் சிறியதாக காணப்பட்டது. விவசாயத்தைத் தொழிலாக கொண்டவர்கள் பெரும்பான்மையினராகக் காணப்பட்டபோதும் தென் இந்திய “பண்ணையார்” முறைமைகள் காணப்படவில்லை. ஆனால் குடிமை முறைமை காணப்படுகின்றது. கிராமத்தில் குடும்பத் தலைவர்களுள் ஒருவன் கிராமத்தின் ‘பதி’யாக அழைக்கப்பட்டான். கிராமம் குளங்களை உள்ளடக்கிய நிலையில் தலைவன் “குளக்கோட்டன்” என்று அழைக்கப்பட்டான். கிராமம் பொது விடயங்களுக்காக கூடும் இடம் “அம்பலம்” அல்லது “சத்திரம்” எனப்பட்டது. கிராமம் கோவில்களையும் பொதுக் கிணறுகளையும் சத்திரங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. மக்கள் அனைவரும் சைவ சமயத்தவர்களாகவே இருந்தனர். தென்இந்திய ஜயனார் வழிபாடுகளோ, அல்லது ஆஞ்சனேயர் வழிபாடுகளோ காணப்படவில்லை. குறிப்பாக சிவ, முருக வழிபாட்டாளர்களாகவே காணப்பட்டனர். ஆனால் பிராமணர்கள் கோவில்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தவில்லை. குளம் வெட்டுதல், அணைகட்டுதல், கோவில்கட்டுதல், யுத்தம் என்பன போன்ற காரணங்களுக்காக அரசனால் கிராமங்கள் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டனவே ஒழிய, கிராமங்கள் பொது வழக்கிற்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. கிராமங்களுக்கிடையில் பெரிய அளவில் தொடர்பாடல்கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் கிராமங்கள் தமது பிரத்தியேகங்களை தொடரக்கூடியதாக இருந்தது. இதனாலேயே கிராமத் தலைவர்கள் ‘அடப்பனார்’ ‘அதிகாரி’, ‘உடையார்’, ‘தலையாரி’, முல்லைக்காரன் ‘வண்ணியனார்’, ‘பனிக்கர்’, ‘போடியார்’, ‘முதலியார்’, ‘பட்டங்கட்டி’, ‘பண்டாரப்பிள்ளை’ என்ற பிரத்தியேகப் பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டு பிரதேச முன்னிலைப்படுத்தலை போற்றினர்.

ஈழத்தமிழர் அரசு என்ற நோக்கில் போர்த்துக்கேயரின் வருகையின்போது யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என விழிக்கப்பட்ட பிரதேசம், வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி அடங்கிய யாழ் குடாநாட்டையும், பதின்மூன்று தீவுகளையும், அதற்கு அப்பால் மன்னார் பக்கம் முதலாக திருகோணமலை வரை பரந்துள்ளதான வன்னிப்பிரதேசம் என்பனவற்றில் தமிழர் அரசுகள் நிறுவப்பட்டிருந்தன. நல்லூரை தலைநகராகக் கொண்டு சங்கிலி என்பவன் ஆட்சி செலுத்தியிருந்தான். முற்பட்ட

காலங்களில் “எல்லாள்” போன்ற தமிழ் அரசர்கள் இலங்கை முழுவதையும் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். தொல்பொருளாராட்சியின் போது வண்ணார்பண்ணை, பூநகரி, முல்லைத்தீவு, தம்பலகாமம் என்பன போன்ற நகரங்களுக்கான சில ஆதாரங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், கதிர்காமம் போன்ற இடங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வழிபாட்டுத் தலங்கள் ஈழத்தமிழரின் இருப்புக்களுக்கான அடையாளங்களாகும். ஆனாலும் இக்காலப் பகுதியில் பாரம்பரியம் சார்ந்த அழுத்தம் இருந்ததாகக் கருதமுடியாது. அதாவது மக்கள் குறிப்பாக, கிராமங்கள் பாரம்பரியம் சார்ந்த பொதுவான சிந்தனையையோ அல்லது காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற முனைப்பையோ கொண்டிருக்கவில்லை. உண்மையில் அரசியல் மாற்றங்கள் அரண்மனை சார்ந்ததாக கோவில்கட்டடங்கள் சார்ந்ததாக இருந்தனவே தவிர மக்களுக்குள் அல்லது கிராமங்களுக்குள் ஊடுருவவில்லை. அதாவது மக்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பழக்க வழக்கங்களை அல்லது விழுமியங்களை கைவிடாது காலத்திற்கு ஏற்புடையதாகி வாழ்ந்தார்கள். இக்காலப் பகுதியில் ஈழத்தமிழரின் பாரம்பரியம் (வாழ்க்கையோட்டம்) தென்இந்திய படையெடுப்புகளுக்கும், தென் இலங்கை சிங்கள ஆட்சிக்கு உட்படுவதும், திருமண உறவில் கலப்பதும் வாழ்க்கையோட்டத்தில் எத்தகைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது என்பதை பிரித்து அறியக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. இங்கு விவாபாரத்தின் பொருட்டு கிராமங்களுக்குள் ஊடுருவிய அராபியர் அல்லது தென்இந்திய முஸ்லீம்கள், ஈழத்தமிழ் முஸ்லீம்கள் என்ற பாரம்பரியத்தை தோற்றுவிக்கும் அளவுக்கு பாரம்பரியம் பற்றிய கருத்துக்கள் ஈழத்தமிழரிடையே தாராளத்தன்மை கொண்டதாகவே இருந்திருக்கின்றது. எனவே ஐரோப்பியருக்கு முற்பட்டகால ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் பௌத்த சிங்களப் பாரம்பரியத்துடன் முரண்படவோ ஒப்புநோக்கப்படவோ இல்லை. ஈழத்தமிழருக்கான தென்இந்திய தொடர்புகள் பௌதீக ரீதியிலும் பாரம்பரிய ரீதியிலும் இலகுவானதாக இருந்ததாலோ அல்லது இலங்கையின் பௌதீக காலநிலைத் தன்மைகள் தெற்கு, தென்மேற்கு பகுதிகளில் வளம்மிக்கதாக இருந்ததாலோ சிங்கள பௌத்த பாரம்பரியம் தெற்கு, தென்மேற்கு, மத்திய பகுதிகளில் நிலைபெற ஈழத்தமிழர் வடக்கு, கிழக்குக் கரையோரச் சமவெளிகளில் தமது பாரம்பரியங்களை நிலைநிறுத்தியிருந்தனர். குறிப்பாக சங்கம் கொண்டு பௌத்த சமயம் இலங்கையில் நிலைபெற்றிருந்த போதிலும் ஈழத்தமிழரின் பாரம்பரியங்களுக்குள் ஊடுருவ முற்படவில்லை. அல்லது முடியவில்லை. அல்லது எட்டவில்லை. எனவே ஐரோப்பியரின் வருகைமட்டும் ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் மொழிவழித் தொடர்நிலை கொண்டதாக பிரதேச குழலுக்கு உட்பட்டு உயிர்ப்புப்பெற்றுக் கொண்டிருந்தது என்று மட்டும் துணியலாம்.

போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்தர் காலம்

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூன்று நூற்றாண்டுகளாக (1505 – 1815) இலங்கையில் செல்வாக்குச் செலுத்தினர். இவர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலங்கள், இடப்பரப்புக்கள் ஆட்சியமைப்பு முறைகள் மாறுபட்டிருந்தாலும் பாரம்பரியம் தொடர்பான சமூக அசைப்புக்களில் ஒத்தபாங்கிணைக் கொண்டிருந்ததினால் போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த காலம் எனப் பார்ப்பது தவறாகாது. ஏனெனில் இன்றைய எமது ஈழத்தமிழர் பாரம்பரிய வடிவங்களில் போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த வடிவங்களாக போர்த்துக்கேயரின் “தமிழ் கத்தோலிக்கர்” ஒல்லாந்தரின் “தமிழ்

புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்” என்ற பாரம்பரிய வடிவங்கள், ஈழத்தமிழர் பாரம்பரிய வடிவங்களாகவே பார்க்கப்படுகின்றன.

சமூகப் பாரம்பரியங்கள் இறையியல் பின்னணிகளைக் கொண்டன. உணவு, உடை, வாழ்க்கை முறைமைகள் விழுமியங்கள், நியமங்கள் என்ற வாழ்க்கைக் கோலங்களும், கட்டடக்கலை இயல், இசை, நடன, நாடக பாங்குகளும் சமூகக்கட்டமைப்பும் இறையியல் பின்னணிகளைக் கொண்டவையாகவே இருக்கின்றன. எனவே போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தரின் வருகை புதிய இறையியல் கருத்துக்களின் வருகையாக அமைந்து, புதுப் பாரம்பரியத்தை அறிமுகப்படுத்தியதுடன் சமூகக்கட்டமைப்பில் அசைப்புக்களையும் உருவாக்கியது எனலாம்.

1505ஆம் ஆண்டு டொன் லோறன்சோ டி அல்மெய்டா என்ற போர்த்துக்கேய மாலுமி காலித் துறைமுகத்தை புயல் காரணமாக வந்தடைந்த காலம் முதல் போர்த்துக்கேய காலம் ஆரம்பமாயிற்று. போர்த்துக்கேயரின் எழுச்சி ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியின் விளைவு என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களின் துணிவு. 1453ஆம் ஆண்டு கிழக்கு ஐரோப்பிய தலைநகரான கொன்ஸ்தாந்தினோபிள் துருக்கியரின் கையில் வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பியர் தமது சொத்துக்களுடன் மேற்கு நோக்கி புலம்பெயர் வேண்டியதாயிற்று. இப்புலம்பெயர்வை ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக்கான புலம்பெயர்வு என்பர். இப்புலம்பெயர்வு சமூகக் கட்டமைப்பை அசைத்தது. குறிப்பாக, இறையியல் பற்றிய கருத்துக்களை அசைத்தது. மறுவுலக நித்திய வாழ்வு கருத்து பின்தள்ளப்பட்டு, இவ்வுலக வாழ்வு முதன்மை பெற்றது. சமூகக்கட்டமைப்பில் அரசர், பிரபுக்கள், குருக்கள், குடியானவர்கள், அடிமைகள் எனக்கொள்ளப்பட்ட வடிவம் கேள்விக்குரிய தாக்கப்பட்டது. ஐரோப்பியர் இருண்ட காலத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தனர் என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுவர். கத்தோலிக்க திருச்சபையும் சவால்களுக்கு முகம்கொடுக்கும் புதிய யுக்திகளைக் கையாளத் தொடங்கியிருந்தது. எனவே போர்த்துக்கேயரின் வருகை என்பது இத்தகைய கருத்துக்களின் வருகையாகவும் கொள்ளத்தக்கதே. 1520இல் ஜேர்மனியாரான மாட்டின் லூதர் என்ற அகஸ்தீனார் கத்தோலிக்க சன்னியாசி பாப்பாண்டவருக்கு தொடுத்த கேள்விகளைத் தொடர்ந்து (Protectant) புரட்டஸ்தாந்து என்ற கிறிஸ்தவ, பிரிவினர் செயற்படத் தொடங்கினர். கத்தோலிக்க திருச்சபையுடன் சேர்ந்து கொண்ட போர்த்துக்கேயர் கத்தோலிக்க சமயத்தின் காவலராக செயற்பட்டனர். போர்த்துக்கேயர் இலங்கையில் காலடி வைத்ததும் “கிறிஸ்தவர்களையும் கறுவாவையுமே தேடிவந்தோம்” என்று குறிப்பிட்டதிலிருந்து அவர்கள் நோக்கம் புலப்படலாம். இதனால் போர்த்துக்கேயர் தாம் கைப்பற்றிய இலங்கையின் கரையோரம் எல்லாம் கத்தோலிக்க குருபீடத்தை நிறுவி பராமரிக்க முற்பட்டனர். 1658இல் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தவர்களாக இருந்ததால் கத்தோலிக்கத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் சதேசிய மக்களை நீதி, நிர்வாகம், சமத்துவம் என்ற வழிமுறைகளில் அணுகினர். எனவே போர்த்துக்கேயரின் கிறிஸ்தவ இறையியல் பற்றும் ஒல்லாந்தரின் நீதி, நிர்வாக, சமத்துவ நட்பும் குறிப்பாக கரையோர சமூகங்களின் அத்திபாரங்களில் அசைப்புக்களை ஏற்படுத்திற்று. பல கரையோரக் கிராமங்கள் கிறிஸ்தவ மயமாக்கப்பட்டது. ஈழத்தமிழர் என்ற தேசியத்தினுள் கிறிஸ்தவ ஈழத்தமிழர் என்ற வகுப்பு தோற்றம் பெற்றது. இவர்கள் ஐரோப்பிய மயமாக்கலுக்குள்

உள்வாங்கப்படாமல் தமிழ்மயப்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்தை அறிமுகப்படுத்தி ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியங்களுக்கு பங்களித்துள்ளனர். அதாவது ஈழத்தமிழர் வாழ்வாதாரங்கள் அலசப்பட்டு மீள் உறுதிப்படுத்துவக்கு உட்பட்டது என்றால் பிழையாகாது. அதாவது ஈழத்தமிழர் பாரம்பரிய விழுமியங்கள் புடம்போடப்பட்டன எனலாம்.

முதலாவதாக ஈழத்தமிழர் வாழ்வியல் விழுமியங்களில் காத்திரமான தாக்கத்தை கிறிஸ்தவ இறையியல் அறிமுகப்படுத்தியது, கிறிஸ்தவ இறையியல் “உன்னைப்போல் உன் அயலானை நேசி” என்ற மனித நேயத்தை முன்னிலைப்படுத்தி முன்னெடுக்கப்பட்ட நிலையில் ஈழத்தமிழரிடையே வேருன்றியிருந்த சாதி (வர்க்க) அமைப்புக்கள் அசைக்கப்பட்டன. தமிழரிடையே காணப்பட்ட சாதி முறையானது சமூக, பொருளாதார, அரசியல், சமூகவியல் மூலங்களைக்கொண்டு வகுப்பு வேறுபாட்டை வலியுறுத்தியது. சாதி என்பதை வர்ணம் என்றும் கூறிவதுண்டு. இந்து சமயமானது இந்து மக்களை நான்கு முக்கியவர்ணமாக பிரித்து பார்த்தது. இப்பிறப்பின் தன்மை முற்பிறப்பில் செய்த கருமத்தின் விளைவே என்றும், ஒருவன் இப்பிறப்பில் தன்னுடைய சாதி அந்தஸ்தை உயர்த்திக்கொள்ள முடியாது என்றும் நம்பப்பட்டது. இதனால் வாழ்வுரிமை, தரிசனவுரிமை, கருத்துரிமை, வழிபாட்டுரிமை என்பன மறுக்கப்பட்ட சமூக வகுப்பினரும் காணப்பட்டனர். சமூக அரங்கு இவற்றை பாரம்பரிய விழுமியங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், வாழ்வியலில் கனிசமான பின்பற்றல்கள் காணப்பட்டு சமூக முரண்பாட்டைக் காட்டிநின்றன. இந்த நிலையில் போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்தர் அறிமுகப்படுத்திய கிறிஸ்தவ இறையியல் செல்வாக்கு, கிறிஸ்தவ ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியங்களின் ஊடாக, ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியத்தில் செல்வாக்கு செலுத்திற்று.

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தரின் செல்வாக்கால் தாக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழரின் மற்றுமொரு வடிவம் மக்களின் உழைப்பாகும். பிரதேச புவியியல் காலநிலைச் சூழலுக்கும் அரசியல் ஆட்சி முறைகளுக்கும் ஏற்புடையதாக கிராமிய அடிப்படைகளில் நிறுவப்பட்டிருந்த உழைப்பு இவர்கள் வருகையுடன் அசைப்புக்குள்ளாகின. போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் முறையே கோட்டை அரசனூடனும் கண்டியரசனூடனும் செய்து கொண்ட உடன்பாட்டிற்கு அமைய கறுவா, ஏலம் பொருட்களை திறையாக பெற்றுக்கொண்டு பதிலாக கரையோரங்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். இவர்கள் பாதுகாப்பிற்காக கட்டிய கோட்டைகளை, இல்லங்களை வழிபாட்டிற்காக கோவில்களைக் கட்டுவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும், இராணுவ சேவைக்கும், அலுவலக சேவைகளுக்கும் கனிசமாக உழைப்பினர் நிரந்தரமாக உள்ளிடுக்கப்பட்டனர். குறிப்பாகக் கக்குஸ், விறாந்தை என்பவற்றை உள்ளடக்கிய அலவாங்கு, பிக்காஸ் பயன்படுத்தக்கூடிய கட்டடத்தொழில்; யன்னல், மேசை, லாச்சி, வாங்கு, அலுமாரி போன்றவற்றைச் செய்யக்கூடிய தச்சுத்தொழில்; கருசான், றவுக்கை, ரேந்தை என்பவற்றை தயாரிக்கும் தையல் தொழில்; சப்பாத்து, மேஸ் தைக்கும் தோல்தொழில்; பீங்கான், பீரிஸ் கையாளக்கூடிய சமையல் தொழில்; துப்பரவுத்தொழில்; குமாஸ்தாவாக செயற்படக்கூடிய அலுவலக தொழில் என்ற வகையில் கூடிய வருமானத்தை வாராந்தம் நிரந்தரமாகத் தரக்கூடிய உழைப்பை நோக்கி மக்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். இந்த ஈப்பு தொழில் சார் சூழல்களில், ஒருக்கங்களில், ஒருங்காற்றுக்களில், மனப்பாங்குகளில் மாற்றங்களை உட்புகுத்தியது. இது வாழ்வியல்

சார்ந்த, பாரம்பரியம் சார்ந்த வடிவங்களில் அசைப்புக்களை ஏற்படுத்தின. இவ்வாறான அசைப்புக்கள் தவிர்க்க முடியாதவையுமாகும்.

அசைப்பு பெற்ற இன்னுமொரு வாழ்வியல் வடிவமாக "அரசியல் வாழ்வு" கருதப்படலாம். ஐரோப்பியருக்கு முற்பட்ட காலத்தில் சாதாரண ஈழத்தமிழ் மக்கள் அரசியல் வாழ்வில் பொதுவான ஈடுபாடு காட்டியதாக அறியப்படவில்லை. தமக்குள் பாரம்பரியமாக கொண்டிருந்த வழமைகளை பின்பற்றினர். இந்த வழமைகள் பிரதேச அடிப்படையிலும் சாதி அடிப்படையிலும் வேறுபட்டிருந்தன. தமக்கிடையிலான முரண்பாடுகளை, பிணக்குகளை இவ்வழமைகளின் அடிப்படையில் கையாண்டனர். ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் இவ்வேறுபாடுகளைக் கருத்திலெடுக்காது வழமைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால், குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் கண்டி அரசனுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கு அமைய பாதுகாப்பு என்ற காரணத்தை முன்னிறுத்தி கண்டி தவிர்ந்த கரையோர பிரதேசங்களில் ஒரு ஆட்சி முறையை நிர்மாணித்ததுடன், பாதுகாப்பு செலவீனங்களை ஈடுசெய்யும் நோக்கில் வரி அறவிட முற்பட்டனர். வரி அறவிடுவது தொடர்பான நடைமுறைகளைக் கையாளும் வடிவில் குடியியல் நிர்வாக அலகுகளை ஏற்படுத்தினர். இவை தொடர்பான பிணக்குகளை விசாரிக்க நீதிமன்றங்களை நிறுவினர். இவை தொடர்பான ஒழுக்காற்றுக்களை உள்ளடக்கிய உரோம டச் சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியதுடன் மக்களின் "அரசியல் உரிமைகள்" மதிக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கில் அவர்கள் கையாண்ட வழமைகளைத் தொகுத்து யாழ்ப்பாண தேச வழமை, புத்தளம் கற்பிட்டி வழமைகள், திருகோணமலைத் தமிழரின் வழமைகள், முக்குவர் சட்டம், இஸ்லாமியரின் சட்டம், பரதவர் சாதி வழமை என்பவற்றையும் சட்டங்களாகக் கையாண்டனர்.

போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் இலங்கையை வியாபார நோக்கில் அணுகிய நிலையில் சாம, பேத, தான, தண்ட வழிமுறைகளைக் கையாண்ட போதிலும் அவர்கள் உருவாக்கிய கோவில் பற்றுக்கள், சாதாரண மக்கள் முதலாக கையாண்ட சமத்துவம், சகோதரத்துவம், மதிப்பளித்தல், ஒப்புரவாதல் வழிமுறைகள் மக்களின் மனப்பாங்குகளை அசைத்தன. தவிர அறிமுகப்படுத்திய சட்டங்கள் "நீதியின் முன் அணைவரும் சமம்" என்ற கருப்பொருள் மக்களின் மனப்பாங்குகளில் ஊடுருவின. இவை ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு "அரசியல் வாழ்வு" பற்றிய குடியியல் உரிமை சார்ந்த வழிமுறைகளில், பாரம்பரியம் சார்ந்த கோலங்களில் அசைப்புக்களை ஏற்படுத்தின.

போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த செல்வாக்குகள் ஈழத்தமிழ் பாரம்பரியங்களை அசைத்தாலும், தமிழர் பாரம்பரிய செழுமைகளுடன் ஒப்புநோக்கும்போது இவ் அசைப்புக்கள் புதுமையானவையாக கொள்ளத்தக்கதல்ல என்ற வாதம் அல்லது நம்பிக்கை பாரம்பரியம் சார்ந்த நோக்கில் நன்மை அனுபவித்த தொகுதியினரால் முன்வைக்கப்பட்டது. இதற்கு பக்கபலமாக இக்காலத்தில் ஆட்சியுரிமை கொண்டு நிலைத்த சுதேசிய இராட்சியங்கள் இப்பாரம்பரியங்களை தொடர்ந்தமையால் இவர்களால் அவை மீட்கப்படலாம் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்தது. இதனால் போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த செல்வாக்கினால் ஈக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ தமிழர் பாரம்பரியங்களுக்கு எதிரான கருத்துக்கள் தோற்றம் பெற்றதுடன் பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்களுக்கு சார்பான மனப்பாங்கும் செயற்பாடுகளும் வலுப்பெற்றதால் குறைவான சதவீதத்தினரையே கிறிஸ்தவ

தமிழர்களாக மாற்றமுடிந்தது. தவிர போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த செல்வாக்குகளால் பரவலாக ஈழத்தமிழர் மத்தியில் பாரம்பரியம் சார்பாக ஏற்பட்ட மனப்பாங்கு மாற்றங்கள் கூட தமிழர் பாரம்பரியம் சார் மீள் உறுதிப்படலே. உதாரணமாக, சாதிமுறை ஆரியரால் புகுத்தப்பட்டதே ஒழிய திராவிட பாரம்பரியத்தில் காணப்படவில்லை என்பன போன்ற கருத்துக்களால் நியாயப்படுத்தி "தூய ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம்" என்ற கருத்து வடிவம் செல்வாக்குப் பெற்று அழுத்தம் பெற முன்னைய அதே தொகுதியை சார்ந்தே கடுமையாக உழைத்தனர். இதனால் ஈழத்தமிழர் வாழ்வில் தூய தமிழில் பாரம்பரியம் என்ற வடிவமும் தோன்றலாயிற்று. எவ்வாறாயினும் பாரம்பரியம் என்பது வாழப்பட்டு போசிக்கப்படவேண்டியதே. இக் கருத்தில் புகுத்தப்பட்டதாகவோ அல்லது மீள் உறுதிப்படுத்தலாகவோ அமைந்தாலும் மேற்பார்த்து அசைப்புக்கள் ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியத்தில் வெளிப்படவே செய்கின்றது.

ஆங்கிலேயர் காலம்

ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியம் தொடர்பாக ஆங்கிலேய செல்வாக்கு குறிப்பிடக் கூடியதே. இதற்கு இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னர் இவர்கள் பெற்றிருந்த சமூக அசைப்புக்கள் பற்றிய அனுபவம் முக்கிய காரணமாகலாம். ஆங்கிலப் புரட்சி (1688), கைத்தொழில் புரட்சி (1760), அமெரிக்க சுதந்திரப்போர் (1775) போன்ற நிகழ்வுகளும் மொன்டெஸ்கியூ வொல்டயர், லொக் போன்றவர்களின் கருத்துக்களாலும் ஆங்கிலேய சமூகம் சமூக மீள் உறுதிப்படுத்தலுக்கு உட்பட்டிருந்தது. இம்மாற்றத்தின் காரணமாக சமய சகிப்புத்தன்மை, அடிமைப்படுத்தலுக்கு எதிரான கருத்து, மனிதம், ஒப்பரவு என்ற கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. தவிர உற்பத்தியாளர்கள், வியாபாரிகளை உள்ளடக்கிய மத்திய வர்க்கம் முதன்மை பெற்றிருந்தது. மனித உழைப்புக்குப் பதிலீடாக இயந்திரங்களின் பயன்பாடு வாழ்க்கைப்போக்கினை அசைத்து எங்கும் சிறப்புத் தேர்ச்சி குவிவுபெறத் தொடங்கிற்று. தொழில்தருள், தொழிலாளர் என்ற வடிவில் பாரம்பரியம் வகைப்படவும் தொடர்பாடல், முகாமை, சமூகவியல் என்ற அறிவியல் முன்னிலைப்படவும், முதலாளித்துவம் சமூகத்தை வழிநடத்துவதாகவும் மாற்றமடைந்திருந்தது. எனவே ஆங்கிலேயரின் வருகை பாரம்பரிய ஊடுருவலாக மட்டுமல்ல சமூக மீள் உறுதிப்படுத்தலாகவும் கொள்ளத்தக்கதே.

ஆங்கிலேயரின் வருகை அக்கால அரசியல் நிலைப்பாடுகளுக்கு ஏற்ப தமது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு சந்தையை விரிவுபடுத்துவதையும் பொருளாதார மூலவளங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதையும், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் நிறுவிய குடியேற்றங்களைப் பாதுகாக்க திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைக் கைப்பற்றுவதையும் நோக்கமாக கொண்டிருந்தாலும், ஏனைய குடியேற்றங்களுடன் ஒப்புநோக்குகையில் அவர்கள் இலங்கையில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் வேறுபட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. (க.சி குலசேகரம் 'நோர்த் முதல் கோப்பலாவா வரை' பார்க்க)

1795ஆம் ஆண்டு பிரான்சியருக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தருடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் படி ஒல்லாந்தரின் காவலராகவே ஆங்கிலேயர் திருகோணமலையை அடைந்தனர். ஆனால் இலங்கையிலிருந்த ஒல்லாந்தத் தளபதி வான் ஏஞ்சல் பிக் உடன் ஏற்பட்ட முரண்பாடு காரணமாக 26.08.1795இல் ஆங்கிலேயத் தளபதி ஸ்ருவாட்டினால் திருகோணமலைத் துறைமுகம் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து 1796க்கு இடையில் மட்டக்களப்பு,

யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வன்னி, கற்பிட்டி, களுத்துறை, கொழும்பு ஆகிய இலங்கைக் கரையோர ஒல்லாந்த கோட்டைகள் கைப்பற்றப்பட்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தரைப் போரில் வென்றாலும் அவர்களுக்கு கௌரவமான நிபந்தனைகளை அளித்து ஆட்சியைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர்.

1. ஒல்லாந்த உத்தியோகத்தர் ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தில் கௌரவமாக வாழவும் அல்லது சுயமரியாதையுடன் வெளியேறவும்.
2. ஒல்லாந்த சமய பரிபாலன குருமார் கௌரவத்துடன் தம் பணியைத் தொடரவும்.
3. திணைக்கள உத்தியோகத்தர் புதிய அரசாங்கத்தில் சம்பளம் பெறவும்.
4. வழக்குகள் யாவும் அவர்களுடைய சட்டப் பிரமாணங்களுக்கு அமைய விசாரித்து தீர்ப்பளிக்கவும்.
5. ஒல்லாந்த அரசாங்கம் அச்சிட்ட 6,50,000 ரூபா பெறுமதியான பணத்தாள் பெறுமதியை கொடுக்கவும் உடன்பட்டனர்.

இவ்வுடன்பாடு ஆங்கிலேயர் இலங்கை தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த அணுகுமுறையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

தொடர்ந்து 1815 பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்றி இலங்கை முழுவதையும் ஒரு ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்தனர். இவர்கள் இதுவரை இலங்கையில் நிலவி வந்த அடிமை நிலைப்பாட்டை (கட்டாய அரசசேவை) அகற்றி சமூக கட்டமைப்பில் மீள் உறுதிப்படுத்தலை முன்னெடுத்தனர். 1833ஆம் ஆண்டு கோல்புராக் சீர்திருத்தம் ஊடாக “சட்ட சபை” வடிவத்தில் சட்டம், நிர்வாகம், நீதி என்ற வலுவேறாக்க குடியாட்சி சிந்தனைகளை அறிமுகப்படுத்தினர். குடியியல் நிர்வாகம் (Civil Services) என்ற தொழில் முறைமைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன், வீதிகள், பாலங்கள் என்பவற்றின் ஊடாக பிரதேச இடைவெளிகள் சுருக்கப்பட்டன. 1931ஆம் ஆண்டு டொனடர் சீர்திருத்தத்தின் ஊடாக சர்வசன வாக்குரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நீதியின் முன் மக்கள் அனைவரும் சமம் என்ற கருத்து நிலையில் மக்களாட்சி வடிவங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறாக, சமூக அடித்தளங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இன்று ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியங்கள் என்று அடையாளப்படுத்தக் கூடியனவாக காணப்படுகின்றன. இவை பாரம்பரிய மீள் உறுதிப்படுத்தலா அல்லது பாரம்பரிய ஊடுருவலா என்பது பாரம்பரிய மீள்பார்வையில் அடங்கும்.

இக்கருத்தில் முதலாவதாக பிரித்தானியர் பின்பற்றிய கல்விக்கொள்கை முதலில் கருத்தில் எடுக்கவேண்டியதாகும். பிரித்தானியர் தமது ஆட்சியை நிலை நிறுத்துகின்ற நோக்கில் அல்லது அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட சமூகவிழிப்பு நிலைப்பாட்டில் பாடசாலைக் கல்வியை ஊக்குவிக்க முன்வந்தனர். சமய, சகிப்பு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த இவர்கள் எல்லா மிஷனரியினரும் (மத பீடங்களும்) கல்விச் செயற்பாட்டில் சுதந்திரமாக ஈடுபட அனுமதித்தனர். இந்த ஊக்குவிப்பால் கவரப்பட்டு பரவலாக பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. அவசியமான பிரதேசங்களில் அரசு பாடசாலைகளும் நிறுவப்பட்டன. தனியார் பாடசாலைகளை அமைக்க தூண்டப்பட்டனர். இதனால் 1830ஆம் ஆண்டில் 236 மிஷனரிப் பாடசாலைகளும், 97 அரசு பாடசாலைகளும், 640 தனியார் பாடசாலைகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. 1834ஆம் ஆண்டு

“பாடசாலை ஆணைக்குழு” அமைக்கப்பட்டு பாடசாலைக் கல்வி அரசால் மேற்பார்வை செய்யும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஒப்பு நோக்கில் கூடிய பாடசாலைகள் வடக்குக் கிழக்கு கரையோரப் பிரதேசங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தமையால், கூடிய கல்வி வாய்ப்பு தமிழருக்கு கிடைக்கப்பெற்றது. இவர்கள் கூடிய அளவில் பிரித்தானிய குடியியல் நிர்வாகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். 3.4.1875இல் இலங்கை வரலாற்றிலேயே முதன் முதலாக C.C.S. (Ceylon Civil Services) பரீட்சையில் சித்தியடைந்து பதவியில் அமர்ந்தவர் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் ஆவார். தமிழர் குடியில் ஊழியராக (Civil Servent) பொது எழுது வினைஞர் சேவை, புகையிரத, தபால், சுங்கசேவை மின்சார, பெருஞ்சாலை, கட்டட பொறியியல் சேவை, மருத்துவசேவை என பிரித்தானிய ஆட்சியில் குடியியல் சேவையில் அமர்ந்து ஆங்கிலத் தமிழர், கிறிஸ்தவ தமிழர் என்ற பாரம்பரிய வடிவங்களுக்கு மேலதிகமாக சிவில் உத்தியோகத்தர் என்ற ஒரு பாரம்பரிய வடிவத்தை உள்வாங்கினர். சட்டங்களுக்கு கட்டுப்படுத்தல், நேரம் தவறாமை, விசுவாசம், இறுக்கமான ஒழுக்காற்று என்பன போன்ற விழுமியங்கள் உள்ளவாக்கப்பட்டன. அரசு உத்தியோகமே புருஷ இலட்சணம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு மாற்றங்கள் ஊடுருவின. அரசு உத்தியோகம் நோக்கிய முனைப்புக்கள், வெள்ளை அங்கி நோக்கிய முனைப்புக்கள் கிராமிய பூர்வீக தொழில் திறன்கள் கைவிடப்படவும், பின்தள்ளப்படவும் வழிவகுத்தன. மக்கள் கிராமங்களைவிட்டு வெளியேறவும் நகரங்களில் குடியேறவும் முற்பட்டமை சமூக கட்டமைப்பின் அத்திபாரங்களை அசைத்தமையால் மக்களின் நடத்தைக் கோலங்கள், பழக்கங்கள், விழுமியங்கள், பொழுதுபோக்குகள் இரசனைகள் என்பன புதிய பரிமாணம் கண்டன. பாரம்பரியம் தொடர்ச்சிக்கொண்டு மீள் உறுதிப்படுத்தலடைந்து வாழப்படுவது என்ற கருத்தில் இம்மாற்றங்கள் இசைவானது இயல்பானது என்பதும் பாரம்பரிய மீள்பார்வையில் அடங்கும்.

அடுத்ததாக பிரித்தானியர் அறிமுகப்படுத்திய பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை இரு வழிமுறைகளில் ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துவதைக் காணலாம். ஒரு பார்வையில் மலைநாட்டுத் தோட்டங்களில் கூலிகளாக குடியேற்றிய தென் இந்தியத் தமிழராலும், அக்கூலித் தொழிலாளர்களை மேற்பார்வை செய்வதற்கு உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட்ட கங்காணி, எழுதுவினைஞர், தோட்டப் பாடசாலை ஆசிரியர் என்ற வகையில் குடியேறிய ஏனைய தமிழரும் இணைந்து மலைநாட்டுத் தமிழர் என்ற ஒரு பாரம்பரிய வடிவத்தை அடைந்தனர். இவர்கள் தமிழ்மொழிப் பேச்சு வழக்கிலும், பழக்கங்களும், விழுமியங்கள், சமய வழிபாட்டு முறைகள் என்பவற்றில் ஈழத்தமிழர் பாரம்பரியங்களுடன் முழுமையாக ஒத்துப்போவதில்லை. பிரித்தானியர் ஆட்சிக்குப்பின் சுதந்திர இலங்கையில் இவர்கள் அரசியல் அநாதைகள் ஆக்கப்பட்டு, குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு, பின் சிறீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்திற்கு அமைய குடியுரிமை பெற்று, மலைநாட்டுத் தமிழர் என தம்மை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் ஈழத்தமிழர் என்ற பாரம்பரிய அடையாளப்படுத்தலில் வகிக்கும் பங்கு ஈழத்தமிழர் பாரம்பரிய மீள்பார்வையில் அடங்கும்.

மறுபார்வையில் பிரித்தானியர் வகுத்த சந்தைப் பொருளாதார முறைமையின் செல்வாக்கைப் பார்க்கலாம். பிரித்தானியரின் வருகை பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை உற்பத்தி

ஒப்பீட்டுச் செலவுக் கோட்பாட்டிற்கு அமைவாக பெருந்தோட்ட உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்து தேவையான பொருட்களை இறக்குமதி செய்கின்றதான ஒரு பொருளாதார முறைமைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனால் உற்பத்திச் செலவுகள் ஒப்புநோக்கக் கூடியதான பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இந்த நிலைப்பாடு உள்ளூர் சுதேசிய உற்பத்திகளில் பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தின. நுகர்வோர் கலாசாரம் வளர்க்கப்பட்டது. சுதேசிய உற்பத்திகள் தரம் குறைந்தவை. இறக்குமதிப் பொருட்கள் தரம் கூடியவை என்ற மனப்பாங்குகள் வளர்ந்தன. இதனால் நுகர்வோர் நடத்தை மாற்றங்கள் உணவு, உடை, கட்டடம் உள்ளடங்கிய வாழ்வு முறையில், பழக்கங்களில், கவின் கலைகளில், தொழில் நுட்பங்களில், இரசனைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கின. இவை பாரம்பரிய ஊடுருவலா அல்லது மீள் உறுதிப்படலா என்பதும் மீள் பார்வையில் அடங்கும்.

பிரித்தானியர் கால பாரம்பரிய செல்வாக்குகள் என்ற நோக்கில் குறிப்பிடக்கூடிய இன்னுமொரு வடிவம் இலங்கையர் என்ற பொதுப் பாரம்பரியமாகும். அதாவது இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் சுதேசிகள் என்ற ஒருமைப்பாட்டில் ஆங்கிலக் கல்வியால் தொடர்பாடல் வாய்ப்பையும் குடியியல் சேவையால் அரச ஊழியர் என்ற பொது அடையாளப் படுத்தல்களையும் முன்னிறுத்தி ஒரு பொதுப்பாரம்பரியம் வடிவமைக்கப்பட்டது. அதே வேளையில் ஆங்கிலக்கல்விப் பலம் சார்ந்த நிலையில் இனம், மொழி, சமய அடிப்படைகளில் பாரம்பரிய தனித்துவங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற முன்மொழிவும் சுதேசிகளால் பரவலாக ஏற்கப்பட்டது. குறிப்பாக, பிரித்தானியருக்கு எதிராக மக்களை ஒன்றுதிரட்டி அரசியல் சுதந்திரத்தை வென்றெடுக்க இந்த முன்மொழிவு இன, மொழி, சமய வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் சுதேசிகள் என்ற ஒருமைப்பாட்டுடன் எடுக்கப்பட்டது. இவர்கள் பாரம்பரிய காவல்களாக போற்றப்பட்டனர். இவர்கள் அன்னியரால் பலாத்காரமாக திணிக்கப்பட்ட பாரம்பரியங்களுக்கு எதிராக சுதேசிய பாரம்பரியங்களை உயர் பாரம்பரியங்களாக அடையாளப்படுத்தினர். போலிக் கவர்ச்சிகொண்ட வெகுசனப் பாரம்பரியங்களை கடுமையாக விமர்சித்து, பாரம்பரிய சீர்குலைவுகளை இனங்காட்டி நிராகரிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை, தேவையை வலியுறுத்தினர். சமூக - வசதி, வாய்ப்புக்கள் பகிர்வில் பின்தள்ளப்பட்ட பொதுமக்கள், ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றிருந்த பிரித்தானிய குடியியற் சேவையில் உயர் பதவிகளிலிருந்த, சமூகக் கட்டமைப்பில் மேன்மக்களாக கருதப்பட்டவர்கள் முன்மொழிந்த பாரம்பரியம் என்ற கோஷம் மனித நாகரீகப்படுத்தலுடன் தொடர்புபட்ட பொது விடயங்களா? அல்லது தனித்துவங்களை அடையாளப்படுத்த கையாண்ட பாதுகாப்புக்களா? அல்லது காப்பாற்றப்படவேண்டிய முன்னைய சந்ததியால் கையளிக்கப்பட்ட பொக்கிசங்களா? அல்லது இறுக்கமாக கடைப்பிடிக்கவேண்டிய கட்டளைகளா? அல்லது வாழ்வோட்டத்தில் கலந்த வசதிகளா? என வாதிடாமலேயே வழிமொழிந்து வரவேற்றனர். இவ்வாறு வழிமொழிந்ததும் பாரம்பரியம் சார்ந்த அம்சமே. இந்த எதிர்பார்ப்புக்கு மத்தியில் 1948ஆம் ஆண்டு சோல்பரி சீாதிருத்தமாக இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. அக்கால அரசியலில் பங்குகொண்ட அனைவரினதும் அபிலாசையாக பாரம்பரியம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

(பார்வை தொடரும்)

விருந்து யாருக்கு?

ஒரு நாடக ஆசிரியர் உலகப் புகழ் பெற்று விளங்கினார். அவரைப் பாராட்டி ஒரு பெரிய விருந்தளிக்க அந்த நாட்டு மன்னர் ஆசைப்பட்டார். நாடக ஆசிரியரும் மகிழ்ச்சியோடு ஒத்துக் கொண்டார்.

விருந்து நாள் வந்தது. எல்லோரும் வந்து சேர்ந்தனர். நாடக ஆசிரியரும் தன் வேலையை முடித்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார். ஆனால் வரவேற்பாளர்கள் அவரை வாசலிலேயே தடுத்து நிறுத்தினர். அவர் அரசு விருந்துக்குரிய உடையை அணிந்து வரவில்லை. அதனால் அவருக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அவரும் சிரித்தபடியே மீண்டும் வருவதாகக் கூறிச் சென்றார். உரிய ஆடை அணிந்து வந்தார். அனைவரும் வரவேற்றனர்.

விருந்து தொடங்கியது. அனைவரும் மதுக்கோப்பையை எடுத்து வாழ்த்தினர். மது அருந்தத் தொடங்கினர்.

நாடக ஆசிரியர் மது அருந்தவில்லை. தன் விருந்துக்குரிய ஆடையைக் கழற்றி அதை மதுக்கிண்ணத்தில் தோய்த்தார்.

எல்லோரும் வியந்து அவரைப் பார்த்தனர். அவர் சொன்னார்: “இங்கே நான் வரவேற்கப்படவில்லை. என் திறமையும் பண்பும் வரவேற்கப்படவில்லை. இந்த ஆடைக்குத்தான் வரவேற்பு. எனவே இந்த ஆடையே விருந்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளட்டும்.”

நாம் வாழ்வில் எதற்கு மதிப்பளிக்கிறோம்? திறமைக்கா? ஆடம்பரத்துக்கா?

ஒருவரது நற்பண்புகள், திறமையை வைத்தே அவரை மதிக்க வேண்டும் - தோற்றத்தை அன்று.

நன்றி : உறவென்னும் பூஞ்சோலை

மரியாதை, தயாளகுணம், நேர்மை, அக்கறை, உழைப்பு, இரக்கம் இந்த ஆறு பண்புகள் இணைந்துதான் ஒரு நல்ல மனிதனை உருவாக்குகின்றன. மரியாதையுடன் பழகுவதால் மற்றவர்களை அவமதிப்பது தவிர்க்கப்படுகிறது. தயாளகுணம் எல்லோரையும் எளிதில் வெல்ல உதவுகிறது. நேர்மையான செயல்கள் நல்லது நடக்கும் என்பதில் அசைக்கமுடியாத தன்மையிடுகையை ஏற்படுத்தித் தருகின்றது. அக்கறையான உழைப்பும், பிறரிடத்தில் காட்டும் இரக்கமும் வெற்றியை விரைந்து பெற்றுத்தருகின்றது.

ஜே. வி. சொர்னே

அறிமுகம்

நூல் : **உளவளத் துணை**

ஆசிரியர் : எஸ். டேமியன் (அ.ம.தி)

வெளியீடு: அ.ம.தி. வெளியீடு

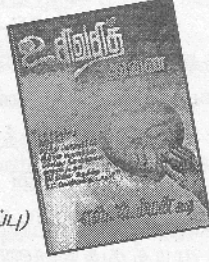
தொடர்புகள்,

657, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்பு : யூலை 2005 (இரண்டாம் பதிப்பு)

விலை : 150.00

உளவளத்துணை என்பது மனிதன் தோன்றிய காலத்திலேயே உருவாகிய ஒன்று. ஆனால் இது துறை நிலையில் வளர்ச்சி பெறவில்லை. பெற்றோர், ஆசிரியர், நண்பர், முதியோர் என்ற தன்மையில் பிறருக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது; இது ஆற்றுப்படுத்தலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது; ஏனெனில் மன அழுத்தத்தினை நீக்கி சாந்தம் அளித்தபடியால் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே உளவளத்துணை வளர்ச்சியுற்றது. சிறப்பாக சிக்கமன்ட் புரொய்டு இத்துறையை விஞ்ஞான பூர்வமாக ஆரம்பித்து வைத்தார். இவர் உருவாக்கிய சிகிச்சை முறையானது “உளப்பகுப்பாய்வு” என அழைக்கப்படுகின்றது.

இதன் பின்னர் 1940களில் கான் றொஜ்ஸ் அமெரிக்காவில் உளவளத்துறையின் சிறந்த முன்னோடியாக விளங்குகின்றார். இவரின் கருத்துப்படி துணைநாடி வருபவர்கள் தங்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் போதிய ஆற்றல் இருப்பதால் தங்களைப் புரிந்து கொண்டு தங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணலாம் என்பதை எடுத்துரைத்தார். எனவே அவர் “ஆள் மைய உளவளச் சிகிச்சை முறையை” அறிமுகம் செய்தார்.

இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் உளவளத்துறை வளர்ந்து சென்றாலும், எமது ஈழவள நாட்டில் அறிமுகமாகி 3 தசாப்தங்களே ஆகும். கடந்த கால யுத்த அனர்த்தங்களின் கொடுரத்தன்மையே உளவளத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தியது.

அந்த வகையில் எமது பிரதேசத்தில் உளவளத்துணை

நிறுவனமாக 1980களில் சாந்திகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்பு சுகவாழ்வு, அகவொளி, வளர்நிறை என இத்துறைக்குப் பேர்போன நிறுவனங்கள் ஆற்றும் பணிகள் இன்றும் நீளும்.

இந்த உளவளத்துணையை மேலும் விருத்தியாக்க வேண்டிய தேவையை அரசு, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு ஊட்டியது, 2004 டிசெம்பர் 26 இல் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேர் அடுக்கு அலைகளின் கோரத்தாண்டவம் ஆகும்.

யதார்த்த குழலில் ஆழிப்பேரலையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, உளவளத்துணையினை மேற்கொள்ள பல தொண்டு நிறுவனங்களும் முன்வந்துள்ளது. இதற்குப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இப்பயிற்சிகளுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாக எஸ். டேமியன் (அ.ம.தி.) அடிகளாரின் “உளவளத்துணை” என்னும் நூல் காணப்படுகின்றது.

காலத்தின் தேவை உணர்ந்து இந்நூலை இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்ட நூலாசிரியர் எஸ். டேமியன் (அ.ம.தி.) அடிகளாரின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. இந்நூலுக்கு தகவரையை பேராசிரியர் த. ஜெ. சோமசுந்தரம் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் மொழியில் ஈழத்தில் மிகவும் அரிதாகவே உளவியல் சார்ந்த நூல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. இந்த அரிதலுக்குள் வெளியான தரமுடைய நூல்களில் “உளவளத்துணை” என்ற நூலும் காணப்படுகின்றது.

இந்நூலில் உளவளத்துணையாளருக்கு இருக்கவேண்டிய திறன்கள்; மற்றும் உளவளத்துணையினை மேற்கொள்ளும்போது மேற்கொள்ள வேண்டிய படிமுறைகள்; என்பவற்றை மிகவும் எளிய முறையிலேயே ஆசிரியர் எஸ். டேமியன் (அ.ம.தி.) விளக்கியுள்ளார்.

மேலும் இந்நூலில் ஆசிரியர் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள், மதுவுக்கு அடிமையானவர்கள், இழப்பின் துயரில் இருந்து மீளாதவர்கள், இளைஞர் பிரச்சினைகள் போன்ற பல்வேறு உளவியல் தாக்கத்திற்கு உள்ளானவர்களுக்கு எப்படி உளவளத்துணை சிகிச்சையினை மேற்கொள்ளலாம் என்பதையும் அழகாகக் கூறுகின்றார்.

ஆக, இந்நூல் உளவளத்துணை பயிற்சியினைப் பெறுபவர்கள் மட்டும் கற்கவேண்டிய நூல் அல்ல. மாறாக அனைவரும் படிக்க வேண்டிய நூல். இதனைக் கற்கின்ற போது எமது சகபாடிகள், உறவுகள் நெருக்கிகளைச் சந்திக்கின்றபோது அவர்களுக்கு உதவமுடியும் என்பது உறுதி.

— ராஜி

நூல் : **உயிரோடிருத்தல்**

(கவிதைத்தொகுதி)

ஆசிரியர் : யாத்திரிகன்

வெளியீடு: மீளுகை 2

இமையாணன் கிழக்கு,

உடுப்பிட்டி.

பதிப்பு : ஆனி 2005

விலை : 80.00

“யுத்தத்தின் இராட்சத காலங்களின் தடங்கள் என்மீது தொடர்ச்சியாக அழுத்திச் செல்கையில், அப்போது எனக்குள் இருந்த உணர்வுகளாகவே இந்த எழுத்துக்களை நான் காண்கிறேன். ‘உண்மைகளே என்றும் கவிதைகளாக முடியும்’ என்கின்ற யதார்த்தத்தை நம்புகிறவன் நான்...” என உயிரோடிருத்தல் தொகுதியில் யாத்திரிகன் குறிப்பிடுகின்றார். அது உண்மையும்கூட. எங்கெல்லாம் நன்மை நவிந்து தீமை செழிக்கின்றதோ அங்கெல்லாம்

கவிதை அவதாரம் கொள்கின்றது. அந்த வகையில் யாத்திரிகனின் ‘உயிரோடிருத்தல்’ கவிதைத் தொகுதியானது கொடுமையை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கும் அனுபவங்களைச் சுமந்துவருகின்றது. வெளிப்படையாக பேசுகின்றது. நிலத்திற்கடியில் வேர்களின் அழம்போல இந்த இளங் கவிஞனுக்குள் இருந்த நம்பிக்கைகள்தான், உண்மைகள்தான், தேடல்கள்தான் உயிரோடிருத்தலாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் யாத்திரிகனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இன்னுமொரு சிறப்பாக; கவிதைத்துறையில் யாத்திரிகம் செய்வோருக்காக கவிஞர் சு. வில்வரத்தினம் இந்நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரை வரிகள் அமைகின்றன.

யாத்திரிகனின் இத் தொகுப்பில் வெளிச்சம், நிலம், அம்பலம், ஏகலைவன், களத்தில், மாருதம், தவிர, நமது ஈழநாடு, எரிமலை ஆகிய ஏடுகளில் வெளிப்பாகிய அவரது 22 கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் உ. கைம், குறியீடு, தொன்மம், படிமம், அங்கதம், அறிவியல், இலக்கியம், கதைசுறல், நாட்டுப்புறவியலின் தாக்கம் ஆங்காங்கே சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றது. ஓவியர்

சந்தித்த - அறிந்த சம்பவங்களையே கதைகளின் கருப்பொருளாக்கி, மிக மிகச் சொற்பமான கற்பனைகளைக் கலந்திருக்கிறேன்." என்று முன்னுரையில் கூறுகின்றார் நீர்கொழும்பு ந. தருமலிங்கம். இத்தன்மைகள் 'தூரம் விலகும் சொந்தங்கள்...' என்ற சிறுகதை நூலில் மெய்யாகின்றன.

இலங்கையில் இருந்து வெளிவரும் பிரதான பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் ஆசிரியர் எழுதி வந்த சிறுகதைகளின் தொகுப்பாகக் காணப்படும் "தூர விலகும் சொந்தங்கள்..." என்னும் இந்நூலுக்கு தமிழ்மாணிக் நா. சோமகாந்தன் அணிந்துரை எழுதியுள்ளார். மணிமேகலைப் பிரசுரமாக வெளிவந்த இந்நூலில், 12 சிறுகதைகள் 158 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது.

நீர்கொழும்பு ந. தருமலிங்கத்தின் சிறுகதைகளில்; எழுது நாட்டில் கடந்த தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட விளைவுகள்; இளைஞர்கள் பலர் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தமை; அதனால் உறவுகள் பிரிந்தமை என்பவற்றை மிகத் தெளிவாகத் தத்துவபூர்வமாக கூறுகின்ற விதம், அவருக்கே உரிய தனித்தும் ஆகும்.

இவ்வாறு ஒட்டுமொத்த சமூகப் பிரச்சினையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதோடு, தனிமனிதப் பிரச்சினைகள், மனப்போராட்டங்கள், மற்றும் அதற்குத் தீர்வுகள் கொடுப்பதையும்

காணலாம். இது உள்வியல் ரீதியாக நோக்கியிருப்பதைக் காட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக "தாம்பத்யம் ஒரு தவம்" என்னும் சிறுகதையில் இளைஞனாகிய சபேஸ்சின் மனதில் ஒரே போராட்டம். நல்ல அழகான பெண் தனக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக வரவேண்டும், அவ்வாறு கிடைத்தால் மட்டுமே வாழ்வு செழிக்கும் என்ற தப்பான சிந்தனையினால் மனம் குழம்பிப் போய், ஒரு முதியவரிடம் தனது பிரச்சினையை ஒப்புக் கொடுத்து, அதற்குத் தீர்வுகாண முற்படுகின்றான். அம்முதியவர் கூறும் அனுபவ வார்த்தைகள் "என்ற மனிசி உருவத்தால... எந்த விதத்திலையும் எனக்குப் பொருத்தமில்லாதவள் தான். ஆனாலும் ராசா... அவளோட நான் வாழ்ந்த வாழ்க்கை ஒரு தவம் மாதிரியிடா... அப்படியொரு வாழ்க்கை எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறதில்லை." என அமைகின்றது.

"காலத்தின் கண்ணாடி இலக்கியம்", இவ்வாறு கூறுவதற்கு ஏற்ப நீர்கொழும்பு ந. தருமலிங்கம், தனது "தூர விலகும் சொந்தங்கள்..." என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியில் கடந்த காலத்தை அப்படியே பதிவாக்கியுள்ளதோடு; மனித வாக்கத்திற்கு எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளமையை இனங்காணமுடிகிறது.

- ராஜி

நூல் : சிந்தனையைக் கிளறும் சிரித்திரன் மகுடி
(கேள்வி - பதில்)

ஆசிரியர் : மாமனிதர் சிரித்திரன் சுந்தர்
தொகுப்பாசிரியர் : திக்கவயல்

சி. தர்மகுலசிங்கம்
வெளியீடு: சுவைத்திரள் நகைச்சுவை ஏடு,
மட்டக்களப்பு.

பதிப்பு : ஜூன் 2005
விலை : 150.00

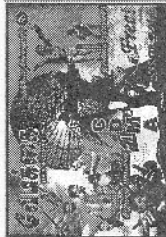
நூல் : நாட்டுக் கருடன் பதில்கள்
(கேள்வி - பதில்)

ஆசிரியர் : திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்
வெளியீடு: சுவைத்திரள் நகைச்சுவை ஏடு,
மட்டக்களப்பு.

பதிப்பு : மே 2005
விலை : 200.00

புதிய சஞ்சிகைகள்

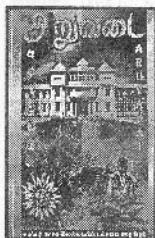

வேடிக்கை

தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் குழந்தை, குங்குமம், ஆனந்த விகடன் வார இதழ்களினதும் முன்னர் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்து நின்று போன தாய்மொழி, இலங்கை விகடன் சஞ்சிகைகளினதும் பாணியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளது வேடிக்கை.

07.08.2005 இல் தன் முதற் பயணத்தை இரு வார இதழாக ஆரம்பித்த இச்சஞ்சிகை நவம்பர் 2005 ஆறாவது இதழிலிருந்து மாத இதழாக மாற்றம் பெற்று வெளிவருகின்றது. முதல் இதழை விட பின்வந்த இதழ்கள் வளர்ச்சியை நோக்கிச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

முகவரி : 717, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

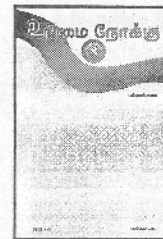

அறுவடை

இலங்கையின் பல்சுவை மாத இதழ் என தனக்கான அடையாளப்படுத்தலுடன் அறுவடையின் முதல் இதழ் டிசம்பர் 2005 இல் வெளிவந்துள்ளது. தமிழ் செய்தி தகவல் மையத்தின் படையல் ஆக வெளிவந்துள்ள இவ்விதழ் அதன் போஷகர்களாக உள்ளவர்களின்

தரத்திற்கேற்ப இதழின் உள்ளடக்கத்தில் கவனம் செலுத்தாதது போல் தெரிகிறது. இனி வரும் இதழ்கள் இக்குறையை நீக்கி வெளிவரும் என நம்புகின்றோம்.

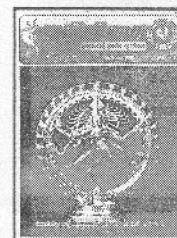
முகவரி : 180, பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

உரிமை நோக்கு

சமாதான மனித உரிமைப் பண்பாட்டு பணியகத்தின் (செப்பாக்) வெளியீடாக 'உரிமை நோக்கு' பங்குனி 2005 முதல் மாத இதழாக வெளிவருகின்றது. உரிமைகள் பற்றிய அறிவை வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இவ்விதழை வெளியிடுகின்றோம். இவ்வாறு இதன் முதல் இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விதழ் பரவலாகும் போது பலரது கவனத்தையும் ஈர்க்கும்.

முகவரி : 843, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

துகிலிகை

ஓவியத்துறைக்காக அண்மைக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் மூன்றாவது சஞ்சிகையாக துகிலிகை, காலாண்டிதழ் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் வெளியீடாக வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளது. ஏற்கனவே

திருமறைக் கலாமன்றம் - 40 ஆவது ஆண்டு திருநாவு

1965

கலைச் சங்கமம் நிகழ்வுகள்

2005

தார்பிகி

திருமறைக் கலாமன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இவ்வாண்டுடன் 40 ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுவதைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக நாடு தழுவிய வகையில் இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் இயங்கும் அனைத்துத் திருமறைக் கலாமன்றங்களாலும் சிறியதும், பெரியதும் பல்வேறுபட்ட நிகழ்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த நிகழ்வுகளில் மிகப் பெரும் நிகழ்வுகளாக அமைந்தது ஜூலை மாதத்தின் ஆரம்பத்திலும், இறுதியிலும் கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் இலங்கையில் தமிழ், சிங்களப் பிராந்தியங்களில் இயங்கும் 20 திருமறைக் கலாமன்றங்களும் பல்லினச் சமூகங்களையும் இணைத்து நடத்திய 'கலைச் சங்கமம்' நிகழ்வுகள் ஆகும்.

ஜூலை மாதம் 01 ஆம், 02 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில், பம்பலப்பிட்டி புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் மாலைப் பொழுதுகளில் கலைப் பாலமாக நிகழ்வுகள் பல அரங்கேறின.

முதல் நாள் நிகழ்வுகள் இருபது திருமறைக் கலாமன்றங்களும் வழங்கிய பல்வேறு வகைகளில் அமைந்த நடனங்களாலும், குறு நாடக நிகழ்வுகளாலும் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. முதல் நாள் நிகழ்வுகளுக்கு பிரதம அத்தியாக திருத்தந்தையின் இலங்கைக்கான பிரதிநிதி பேராயர் மரியோ செனாரி கலந்து சிறப்பித்தார்.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகள் யாழ். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அரங்க நிகழ்வுகளைக் கொண்டதாக 'நாடக மாலை' யாக அமைந்தது. இதன்போது யாழ். திருமறைக் கலாமன்றத்தால் 'ஞானசௌந்தரி' (இசை நாடகம்), 'மீளவும் எழுவோம்' (நவீன நாடகம்), 'கொல் ஈனாங் கொற்றம்' (கூத்துருவ நாடகம்) என்பன மேடையேற்றப்பட்டன. இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகளுக்கு பிரதம விருந்தினராக திருகோணமலை மாவட்ட நீதிபதியும், மேலதிக மாவட்ட நீதிபதியுமான திரு. மாணிக்கவாசகர் கணேசராஜாவும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக டாக்டர்களான ஏ. எம். செபஸ்தியாம்பிள்ளை, அல்போன்சஸ் அத்னாசியார் ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பலதரப்பட்ட நிலைகளிலும் அமைந்த பார்வையாளர்களின் சங்கமிப்பில் இரு நாள் நிகழ்வுகளும் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

இதன் தொடர்ச்சியில் இரண்டாவது 'கலைச் சங்கமம்' நிகழ்வுகள் ஜூலை மாதம் 29, 30, 31 ஆகிய திகதிகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கில் மிகவும் கோலாகலமாக இடம்பெற்றன.

இதன் போது 3 நாட்களிலும் காலை 10.00 மணி முதல் மாலை 5.00 மணி வரை திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாற்பதாண்டு கால வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் கண்காட்சி இல. 15, ரக்கா வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலாமுற்ற வளாகத்தில் இடம்பெற்றது. இக் கண்காட்சியை திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாற்பதாண்டு வரலாற்றில் அதன் முதல் அங்கத்தவராக தன்னைப் பதிவு செய்து கொண்டவரும், இன்று வரை அதனோடு இணைந்து நிற்கும் ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற சிற்பக் கலைஞர்களில் ஒருவருமான திரு. ஏ. வி. ஆனந்தன் ஆரம்பித்து வைத்தார். கண்காட்சியில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 40 ஆண்டுகால கலைப் பயணத்தில் தடம் பதித்த முக்கிய நிகழ்வுகளின் புகைப்படங்கள், பிரசுரங்கள், சவரொட்டிகள், மன்ற வெளியீடுகளான நூல்கள், சஞ்சிகைகள், இசைத் தட்டுக்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட ஆவணங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இவற்றுடன் சிற்பக் கலைஞர் ஏ. வி. ஆனந்தனின் கைவண்ணத்தில் உருவான சிற்பங்கள் பலவும், மன்ற ஓவியக் கலைவட்ட ஓவியர்கள் சிலரினால் வரையப்பட்ட மன்றச் செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்தும் ஓவியங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இக் கண்காட்சியை மூன்று நாட்களிலும் பெருமளவானோர் பார்வையிட்டார்கள்.

இரண்டாவது, மூன்றாவது நாட்களின் மாலைப் பொழுதுகள் கலை நிகழ்வுகளாலும், கலைப் பணியில் துணை நின்றோருக்கான கௌரவிப்புக்களாலும் சிறந்தோங்கியது. இந் நிகழ்வுகளுக்காக யாழ். திருமறைக் கலாமன்றமும், அதன் குழுவும் என்றமில்லாத வகையில் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. 40 ஆண்டு நிறைவைக் குறிக்கும் பிரமாண்டமான 'அலங்கார வளைவு' மன்றத்திற்கு முன்பாக, பிரதான வீதியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. 20 திருமறைக் கலாமன்றங்களினதும் பல்வேறு வர்ணங்களில் அமைந்த கொடிகள் மன்ற முன்புற வீதியிலும், உள்ளே அரங்கின் முன்பாகவும் கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் பறந்து கொண்டிருந்தன. வாழை,

தோரணங்கள் மன்ற பிரதான வாயிலை அலங்கரித்திருந்தன. இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம் உட்பட கண்டி, புத்தளம், அனுராதபுரம், திருகோணமலை, காலி, வவுனியா, பொலநறுவை, ஹப்பத்தளை, மாத்தளை, மட்டக்களப்பு, அப்பாந்தோட்டை, இளவாலை, இரத்தினபுரி, முல்லைத்தீவு, பாணந்துறை, மன்னார், அவிசாவளை, கொழும்பு, மொனராகல் என 20 பிரதேசங்களில் இருந்தும் வருகை தந்த மன்றத்தின் பல்லினங்களையும் சேர்ந்த கலைஞர்கள் சூழ்ந்திருக்க மாலை 5.50 மணியளவில் மன்ற இயக்குநர் நீ. மரியசேவியர் அடிகளாரால் மன்றக் கொடி ஏற்றி வைக்கப்பட்ட வைபவத்துடன் மாலை நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகின. ஆரம்ப நிகழ்வாக 20 திருமறைக் கலாமன்றங்களில் இருந்தும் வருகை தந்த மன்ற இணைப்பாளர்கள், நிகழ்வுகளுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த விருந்தினர்கள் ஆகியோர் மன்ற கலைத்துறை மணி மண்டபத்திற்கு முன்பாக இருந்து நாதஸ்வர, தவில் இசைகள் முழங்க; காஷி, கோலாட்டம், கரகம், ஓயிலாட்டம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் எனப் பாரம்பரியமான பல்வேறு கலாசார நடனங்களுடன் மன்ற பிரதான வாயில் ஊடாக அரங்கிற்கு அழைத்துவரப்பட்டார்கள். இதன் போது பிரதான வாயிலில் வைத்து விருந்தினர்கள் மாலை அணிவித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள் தொடர்ந்து மங்கல விளக்கேற்றும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து அனைத்துத் திருமறைக் கலாமன்ற இணைப்பாளர்களும் தத்தமது மன்றக் கொடிகளுக்கு முன்பாக நின்று ஒரே நேரத்தில் தீபங்களை ஏற்றி வைத்தார்கள். தொடர்ந்து இறைவனக்கமும் அதன் பின் யுத்தம், சுனாமி இயற்கை அனர்த்தம் மற்றும் மன்றத்தில் பணியாற்றி மறைந்த கலைஞர்களுக்குமாக மௌன அஞ்சலியும் இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து மன்றக் கீதமான 'கலைத் தாயை கரம் கூப்பித் தொழுவோம்' என்னும் பாடல் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் உணர்வுபூர்வமாகப் பாடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து அனைத்து மன்ற இணைப்பாளர்களும் மாலை அணிவிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். இதன் போது அரங்கின் பின் புறமாக இருந்து கண்டியன் நடனம் ஆடியபடி நடனக் குழுவினர் வர, அவர்கள் முன்பாக அணிவகுத்து வந்த சிறுவர்களால் நினைவுச் சின்னம் அனைத்து மன்ற இணைப்பாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. இந் நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து அரங்கில் நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகியது. முதல் நாள் நிகழ்வுகளுக்கு தலைமை தாங்க யாழ். மறைமாவட்ட ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகையும், பிரதம விருந்தினராக யாழ். மாவட்ட நீதிபதி திரு. இ. த. விக்னராஜாவும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆசியுரைகளை வழங்க நல்லை ஆதின முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள், திருமறைக் கலாமன்ற மேலதிகப் பிரதி இயக்குநர்களில் ஒருவரான திரு. ஜனாப் முகமட் சாபீர், அனுராதபுரம் திருமறைக் கலாமன்ற ஆலோசகரான வண. மில்லவே தர்மகீர்த்தி தேரோ ஆகியோர் வருகைதந்திருந்தார்கள். யாழ் ஆயரின் தலைமை யுரையைத் தொடர்ந்து ஆசியுரைகளும் அதனைத் தொடர்ந்து பிரதம விருந்தினர் உரையும் இடம்பெற்றது. முன்னதாக வரவேற்புரை தமிழ், சிங்கள இரண்டு மொழிகளிலும் இடம்பெற்றது. இதன்போது தமிழில் திருமறைக் கலாமன்ற ஆலோசகரான திரு. பி. எஸ். அல்பிரட்டும், சிங்களத்தில்

திருமறைக் கலாமன்ற மேலதிகப் பிரதி இயக்குநர்களில் ஒருவரான திருமதி செபாலி ரணசிங்கவும் வரவேற்புரையை வழங்கினார்கள்.

உரைகளைத் தொடர்ந்து கலை நிகழ்வுகளை 20 திருமறைக் கலாமன்றங்களும் பரத நடனம், கண்டியன் நடனம், பாரம்பரிய நடனம், கீழைத்தேச நடனம், புத்தாக்க நடனம், 'காமன்' கிராமிய நடனம், சப்பிரகமுவ கலாசார நடனம், மௌன நடனம் எனப் பல்வேறுபட்ட நடனங்களை வழங்கி பார்வையாளரை பரவசத்தில் ஆழ்த்தின. ஒரே அரங்கில் பல்வேறுபட்ட கலாசார பின்னணிகளைக்கொண்ட நடனங்களை பார்வையிட முடிந்தமை நிகழ்வின் பெறுமானத்தை வெளிப்படுத்தியதுடன் பார்வையாளரை நிகழ்வுகளுடன் இரண்டறக் கலக்கவும் வைத்தது. கலை நிகழ்வுகளுக்கு இடையில் அப்பாந்தோட்டை திருமறைக் கலாமன்ற பிராந்திய இணைப்பாளர் திருமதி லலனி பிரதீபிகா குமாரசிறியின் சொற்பொழிவும், பாணந்துறை திருமறைக் கலாமன்றத்தைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணி சுத் அந்துன்கேயின் பாடலும் இடம்பெற்றது.

நள்ளிரவை அண்மிக்கும் நேரம் வரை முதல் நாள் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று முடிந்தன.

கலைச் சங்கமத்தின் மூன்றாம் நாள் நிகழ்வுகள் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாற்பதாண்டுகால வரலாற்றில் அதன் வளர்ச்சிக்கு தங்கள் உழைப்பால் உரமிட்ட கலைஞர்களில் சேவை மூப்பு, வயது மூப்பு, அர்ப்பணம், பற்றுறுதி, விசுவாசத்துடன் தொடர்ந்து பங்களிப்பு நல்கி வரும் கலைஞர்களில் ஒரு தொகுதியினரை கௌரவிக்கும் நிகழ்வினை பிரதானமாகக் கொண்டமைந்திருந்தது.

மூன்றாம் நாள் நிகழ்வுகளுக்கு மன்றப் பிரதி இயக்குநர் யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார் தலைமை தாங்கினார். பிரதம விருந்தினராக யாழ். பல்கலைக்கழக ஊடக வளங்கள் பயிற்சி நிலைய இணைப்பாளர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், சிறப்பு விருந்தினர்களாக யாழ். பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை தலைவர் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசாவும், யாழ். மாநகர ஆணையாளர் கலாநிதி க. குணராசாவும் வருகை தந்திருந்தார்கள்.

மூன்றாம் நாள் நிகழ்வுகளின் போதும், இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகளைப்போல் விருந்தினர்களும், கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்களும் பாரம்பரிய இசை மற்றும் கலைவடிவங்களுடன் பவனியாக மன்ற அரங்கிற்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள். தொடர்ந்து, மங்கல விளக்கேற்றல், இறைவனக்கம், மௌன அஞ்சலி என்பவற்றுடன் நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகின. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மூத்த கலைஞர் திரு. சி. எம். நெல்சனின் வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து, தலைமையுரை, விருந்தினர்கள் உரை, நடன நிகழ்வுகள் என்பன இடம்பெற்றன. அதனைத் தொடர்ந்து திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாற்பதாண்டு நிறைவை முன்னிட்டு தயாரிக்கப்பட்ட 'கலைச்சுவடுகள்' என்னும் மலர் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. நூலை பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்திருந்த பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் வழங்க, யாழ். பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவரான கு. சொலமன் சிறில் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகளின் பிரதான நிகழ்வான கலைஞர் கௌரவிப்பு இடம்பெற்றது. மிகவும் உணர்வு பூர்வமானதாக, திட்டமிடப்பட்ட வகையில்

இக் கௌரவிப்பு நிகழ்வு இடம்பெற்றது. கலைஞர் கௌரவிப்பு இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கௌரவிப்பு அமைந்தது. கௌரவிக்கப்படும் ஒவ்வொரு கலைஞர்களும் மன்றத்திற்கு ஆற்றிய பணிகள் வாசிக்கப்பட, அற்புதமான இசை ஓசைகள் அரங்கை நிறைக்க, கண்கவர் வானவேடிக்கைகள் வானில் தோன்ற, வெடிச் சத்தங்கள் முழங்க இக் கௌரவிப்பு நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. இதன்போது 20 கலைஞர்கள் பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டு, மாலை அணிவிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். இக் கௌரவிப்பை பிரதம விருந்தினரும், சிறப்பு விருந்தினர்களும் கலைஞர்களுக்கு வழங்கினார்கள். இது தவிர, தமது நடிப்புத் திறமையால் மன்றத்திற்கு வளம் சேர்த்த இரு இளங்கலைஞர்கள் 'கலை ஞானச் செல்வன்' என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். இந் நிகழ்வுகளின் இன்னுமொரு சிறப்பம்சமாகக் குறிப்பிட வேண்டியதாக கலைஞர்கள் கௌரவிப்பு நிகழ்வுகளுக்கு முன்பாக இடம்பெற்ற நிகழ்வு அமைகின்றது. மன்ற இயக்குநர் நீ. மரியசேவியர் அடிகளாருக்கு, கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்கள் இணைந்து மாலை அணிவித்து கௌரவித்த நிகழ்ச்சிதான் அது. மெய்சிலிரக்க வைத்த நிகழ்வாக இது அமைந்தது. கலைஞர் கௌரவிப்பு நிகழ்வைத் தொடர்ந்து மன்ற இயக்குநர் நீ. மரியசேவியர் அடிகளாரின் நாற்பதாண்டு நிறைவு சிறப்புரை இடம்பெற்றது. அதில் அவர், மன்றத்தின் நாற்பதாண்டு காலப் பணி, எதிர்கொண்ட சவால்கள், வளர்ச்சி நிலைகள், கலைஞர்களின் அர்ப்பணம் மிகுந்த பங்களிப்பு என்பனபற்றி தெளிவாக விளக்கமளித்தார். தொடர்ந்து 'கலைச் சங்கமம்' நிகழ்வுகளுக்கான நன்றியுரையை திருமறைக் கலாமன்ற ஊடக இணைப்பாளர் திரு. கி. செல்மர் எமில் வழங்கினார். நிறைவாக, சிறப்புக் கலை நிகழ்வாக திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாற்பதாண்டு நிறைவை முன்னிட்டு விசேடமாக தயாரிக்கப்பட்ட 'கொல் ஈனுங் கொற்றம்' என்னும் கூத்துருவ நாடகம் இடம்பெற்றது. 'கலைச் சங்கமம்' நிகழ்வுகள் மன்ற வரலாற்றில் தடம் பதித்த முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக அமைந்து நிறைவு பெற்றது. ❀

'கலைச் சங்கமம்' நிகழ்வில் கௌரவிக்கப்பட்ட கலைஞர்கள்

திரு. ஏ. வி. ஆனந்தன்
 திரு. ஜி. எட்வேட்
 திரு. வி. ஜெகநாதன்
 திரு. ம. தைரியநாதன்
 திரு. ம. யேசுதாசன்
 திரு. என். எஸ். ஜெயசிங்கம்
 திரு. ஏ. பிரான்சீஸ் ஜெனம்
 திரு. ஜி.பி. பேர்மினஸ்
 திரு. பெ. இம்மனுவேல்
 திரு. வி. ஜே. கொன்ஸ்ரன்ரைன்
 திரு. சி. எம். நெல்சன்
 திரு. அ. யோசப்
 திரு. ஏ.வி. டேமியன் சூரி
 திரு. அ. பாலதாஸ்
 திரு. சேவியர் நவந்தன்
 திருமதி. நிர்மலா சுகந்தநாதன்
 திரு. அ. பேக்மன் ஜெயராஜா
 திரு. பி. எஸ். அல்பிரட்
 திருமதி. ஜெனோவா அற்புதம்
 திரு. அம்புரோஸ் பீற்றர்
 03.12.2005 திருமறைக் கலாமன்ற தின நிகழ்வில்
 கௌரவிக்கப்பட்டவர்கள்.
 திரு. சு. சின்னராஜா
 திரு. மு. தனபாலசிங்கம்
 'கலைஞானச் செல்வன்'
 விருது பெற்றோர்
 திரு. எவ். யூல்ஸ் கொலின்
 திரு. ஏ. ஆர். விஜயகுமார்

நகைச்சுவை திருத்தும்

தாகூர் ஒருமுறை ஒரு விருந்துக்குப் போயிருந்தார். உலகம் போற்றும் அந்தக் கவிஞருக்கு மாம்பழத்தின்மீது மிகுந்த பிரியம்.

விருந்து வைத்தவருக்கு இது தெரியும். ஒரு தட்டு நிறைய மாம்பழங்களை அடுக்கி வைத்திருந்தார். கவிஞருக்குக் கொள்ளை இன்பம். பளபளப்பான மாம்பழங்கள் கவர்ந்து இழுத்தன.

ஆசையோடு ஒன்றை எடுத்துக் கடித்தார். ஒரே ஏமாற்றம். மாம்பழத்தில் ஒரே நார்!

கவிஞர் உண்மையைச் சொல்ல நினைத்தார். ஆனால் விருந்து வைத்த நண்பரின் மனம் புண்படாமல் அதைச் சொல்ல வேண்டும்.

ஒரு மாம்பழத்தைச் சுவைத்துவிட்டு நாள் நிறைந்த

அந்தக் கொட்டையைக் கையில் வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“ஏன் கொட்டையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இன்னும் நிறையப் பழங்கள் இருக்கின்றன. சாப்பிடுங்கள்!” என்றார் நண்பர்.

“இல்லை! என் தாடி வளர எவ்வளவோ நாட்கள் பிடித்தன. இந்தக் கொட்டைக்கு எப்படிச் சலபமாக இவ்வளவு தாடி முளைத்தது?” என்று யோசித்தபடியே கேட்டார் கவிஞர்.

உண்மையை உணர்ந்து கொண்ட நண்பர் உடனே சிரித்துவிட்டார்.

உண்மையான குறைகளை நகைச் சுவையோடு இனிமையாகவும் விளங்க வைக்க நிறைய வழிகள் இருக்கின்றன.

நன்றி : உறவென்னும் பூஞ்சோலை

60 களில் இருந்து மன்றத்தாடன் இணைந்து நின்றவரும் பிரான்ஸ் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தலைவருமான பெஞ்சமின் இம்மனுவேல், 70 களில் இருந்து மன்றத்தாடன் இணைந்து செயற்படுவரும் பிரான்ஸ் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயலாளருமான டேமியன் சூரி, இருவரின் தலைமையில் பல இளங்கலைஞர்களும், சில கலைஞர்களின் உறவினர்களும் எனப் பலர் காத்திருந்தனர். தமது தேசத்தில் இருந்து அதுவும் யுத்தத்தின் குழலுக்குள் இருந்து வருகின்றனர் என்ற ஆதங்கத்துடன் கலைஞர்களை ஆரத்தமுவி அன்பினைப் பகிர்ந்தனர். அந்தத் தேசத்தின் குளிரைத் தாங்கக் கூடிய மேலாடைகளை ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்து தமது வாகனத்தில் ஏற்றிச் சென்றனர். யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களைச் சமந்தபடி வாகனங்கள் பாரீஸ் நகரத்தின் தார்வீதிகளில் விரைந்துகொண்டிருந்தன. பாரீஸ் புறநகர்ப் பகுதியிலுள்ள 'ஓபவிலியர்ஸ்' என்ற இடத்தில் கலைஞர்கள் தங்குவதற்கான ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருந்தன. ஓபவிலியர்சில் மன்றத்தின் மூத்த கலைஞர்களில் ஒருவரான நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த றெமீசியசின் இல்லத்தில் தங்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. கலைஞர்கள் தங்குவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்துவிட்டு திரு. றெமீசியஸ் காத்திருந்தார். அனைவரையும் ஆரத்தமுவி வரவேற்றார். அங்கு அனைவரும் நட்புடன் உறவாடினர். மூத்த கலைஞர்கள் பழைய நாடக நினைவுகளை மீட்டுக்கொண்டனர். 'எமது மண்ணில் இருந்து வந்திருக்கிறீர்கள். அங்கு எப்படி?... போக்குவரத்துக்கள் எப்படி?... இராணுவப் பயம் எப்படி?... அகதி முகாம்கள் எப்படி இருக்கின்றன?... என்றவாறான தேக்கிவைக்கப்பட்ட ஏக்கங்கள் பல பரிமாறப்பட்டன. அவற்றின்பின் இயக்குநர், பயணத்திட்டங்களை விபரித்தார். திட்டத்தின்படி, முதலில் ஜேர்மனியிலும் பின்னர், ஹெலன்ட், அதன்பின் இறுதியாக பாரீஸ் எனப் பயண ஒழுங்குகளை விபரித்த தந்தையவர்கள் அன்று மாலையே ஜேர்மனிக்குச் செல்லவேண்டும் என்றும் விபரித்தார். எனவே ஓய்விற்குப் பின் ஜேர்மனிக்கான தரைவழிப்பயணம் ஆரம்பமானது.

இரவு முழுவதும் ஜேர்மனிக்கான பயணம், பிரான்ஸ் திருமறைக் கலாமன்ற இளைஞர்களே சாரதிகள். பயணம் பெல்ஜியத்தினூடாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. 14 கலைஞர்களையும் தாங்கிய 3 வாகனங்கள் புயல் வேகத்தில் நகர்ந்துகொண்டிருந்தன. ஆயிரக்கணக்கான மைல்களை காற்றுப்போல் கடந்து கொண்டிருந்தன வாகனங்கள். அகன்ற வீதிகள், வீதியின் வலப்புறத்தே ஓடும் வாகனங்கள், பல தெருக்களின் சந்திப்பு, பல வீதித் தொகுதிகள், திருப்பங்கள், வீதிகளில் தானியங்கிக் கருவிகளில் செலுத்தப்படும் வரி, என்று அதிசயமாக

ஜேர்மனியில்
Cologne கதிரறல் முன்...

நோக்குமளவிற்கு அந்த வளர்ச்சியடைந்த நாட்டின் போக்குவரத்து நடைமுறையை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதில் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இருந்த விடயம் இத்தனை நட்புமும், இயந்திரமயமும், வேகமும் மிக்க உலகோடு எம்மவர்கள் எப்படிப் பழக்கப்பட்டார்கள் என்பதே.

கலைஞர்களைச் சமந்து சென்ற வாகனங்கள் ஜேர்மனியில் 'டட்லின்' நகரில் கொண்டுவந்து இறக்கின. இயற்கை எழிலும், ரம்மிமயமான சூழலும் நிறைந்த ஜேர்மனி தேசத்தில் கலைஞர்கள் தங்களின் கால்களைப் பதித்தனர். டட்லின் நகர நிகழ்வுக்குப் பொறுப்பு வகித்த திரு சிங்கராஜா கலைஞர்களைப் பொறுப்பேற்றார்.

ஜேர்மனியில் கலை நிகழ்வுகள்

ஜேர்மனியில் மூன்று இடங்களில் நிகழ்வுகள் நடைபெறுவதற்கான ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. 'டட்லின்', 'டோட்முண்ட்', 'யூலிச்' ஆகியனவே அந்த நகர்கள். பரந்து விரிந்த ஜேர்மனி தேசத்தின் ஒவ்வொரு இடங்களும் பல மைல் இடைவெளிகளைக் கொண்டவை. எனவே வெவ்வேறான இம்மூன்று நகர்களிலும் நிகழ்வுகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. முதல் நிகழ்வு 'டட்லின்' நகரில் கலை ஆர்வலரான எஸ். எஸ். சிங்கராஜர் அவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பல மைல் தூரங்களில் இருந்து இந்த நிகழ்வுக்கு மக்கள் வருகை தந்தனர். டட்லின் நகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற 'வடலிக்குத்தரின்' முதலாவது அரங்கேற்றத்தைக் கண்டு கழிக்க புலம்பெயர்ந்த மண்ணின் உறவுகள் பலரும் வருகைதந்திருந்தனர். இந்நிகழ்வில் ஜேர்மனியில் வசிப்பவரான அருள்திரு எஸ்.ஜே. இம்மனுவேல் அடிகள் சிறப்புரை ஆற்றினார். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வளர்ச்சி பற்றியும், ஈழத்தமிழர் வாழ்வுப் புலத்தோடு கொண்ட உறவு பற்றியும், புலம்பெயர்ந்த வாழ்வு வரை நீட்சி பெறும் அதன் கலைத்தாதுப் பணிவரை விபரித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து மரியசேவியர் அடிகள் வடலிக்குத்தரின் ஜேரோப்பியக் கலைப்பயணத்தின் நோக்கம் பற்றியும் எதிர்கொண்ட சவால்கள் பற்றியும் விபரித்தார்.

தொடர்ந்து 'ஜெனோவா' நாடகமும், 'சத்தியவேள்வி' நாடகமும் அங்கு அரங்கேறின. நாடக நிகழ்வுகள் பார்ப்போரைக் கட்டிவைத்திருந்தன என்று கூறும் அளவுக்கு அவர்களைக் கவர்ந்தன. ஒவ்வொரு எழுச்சிகளிலும் எழுந்த கைதட்டும், உணர்ச்சி வெளிப்பாடும், நிகழ்வுகளின் நிறைவில் அனைவரும் ஓடிவந்து கலைஞரை ஆரத்தமுவி அன்பை வெளிப்படுத்திய விதமும் ஆற்றுகையின் வெற்றிக்குச் சான்றாக அமைந்தன. மனநிறைவோடு நிகழ்வுகளை நிறைவு செய்த கலைஞர்களை அடுத்த நாள் நிகழ்வுக்கு 'டோட்முண்ட்' நகரம் அழைத்தது.

'டோட்முண்ட்' நகரில் 'தமிழர் கலாசாலை' நிகழ்வுக்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டிருந்தது. புலம்பெயர்ந்த மக்களின் உறவுப்பாலமாக தமிழையும், தமிழர்தம் கலாசாரத்தையும் போதித்துக்கொண்டிருந்த பெருமை 'தமிழர் கலாசாலையையே' சாரும். சிறுவர்களுக்கான தமிழ் வகுப்புக்களுடன் நடனம், சங்கீதம் என்று எமது கலைகளையும் கற்றுக்கொடுக்கும் நிலையமாகவும், பல்வேறு வெளியீடுகளை வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையமாகவும் அது செயற்பட்டு வந்தது. 90களின் ஆரம்பத்தில் யாழ். மன்றத்தில் நடன ஆசிரியையாக பணியாற்றிய திருமதி அமலா ராஜ்குமார் உட்பட பலர் அங்கு பணியாற்றினர். வடலிக்குத்தரின் கலைப்பயணத்தினை அறிந்த அவர்களே தாமாக முன்வந்து மிகக் குறுகியகால ஆயத்தத்தில் டோட்முண்ட் நிகழ்வை ஒழுங்குசெய்திருந்தனர். டோட்முண்ட் தமிழர் கலாசாலை

நிர்வாகியாகிய திரு. துமாசி அவர்கள் இந்நிலைநிலைகளான ஓடிவந்தகலை மெற்றொண்டிருந்தார். காலைமீல் 6.30. அன்றுடன் அவர்களின் சிறுக்கல்வாட்டியும், மாலைமீல் 'சகாத மனிதம்...' நாடகமும் நிகழ்த்தப்பட்டன.

ஜேம்ஸியின் உட்பட புகழ்பெற்ற நம்மள சராகப் பலரும் வந்து சிற்பக்கலைகள் சிவாஜி பார்வையிட்டனர். கவிசையானவர்கள் சிற்பங்களின் தரம் பற்றிச் சிலைகிற்றும் பேசினர். சில ஜேம்ஸியா, ஓரளவே சிற்பங்களை சிலைக்கு வாங்குவதற்கு ஆவல்பட்டனர். ஏன் ஆனந்தன் அதனை விருந்தாக காரணத்தால் பங்கேற்று வேண்டுகளிலும் போட்டோ எடுத்துச் சென்றான். மாற்றி மாற்றி பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாகவும் அதேவேளை புகழ் அவலங்களைச் சித்தரித்ததாகவும் இருந்த சிற்பங்கள் அதிகம் பாராட்டப்பட்டன.

கண்காட்சிப்பகுதிக்குட்பட்ட தமிழர் கலாசாலை மண்டபத்தில் 'சகாத மனிதம்' நாடகம் மேலையேற்றப்பட்டது. 9.30-ம் ஆண்டின் இடப்பெயர்வைச் சித்தரித்த அந்த நாடகத்தை பார்த்தோர் உறைந்துபோயிருந்தனர். நாடகம் காணாத அந்தந்தோரத்தின் கல்கலை மெல்லியக் கலை வர்கள் முன்மையில் கலைவீர்த்தனிகள்... தமது உறுவிகளின் சேகரிக்காளுடன் அவர்களின் அந்த நாடகம் சங்கமிக்க வைத்ததென்ற கருவரை கலைஞர்களும், 'சகாத மனிதம்' இரண்டாம் காட்சி காலும் மீளவும் சித்தரிக்கப்பட்டது. சிற்பங்களின் பிழையில் நிர்வாகிகள் கலைஞர்களைப் பாராட்டி அன்பளிப்புகளை வழங்கினர். "மீளவும் மது மண்ணை தரிசிக்கச் செய்தீர்கள், வரலாற்றோரும் வாரங்கள்" என்ற வரலாற்று உரைத்து வழியோடு காண்பினர் 'தமிழர் கலாசாலை' உருவிகள்.

வாரங்கள் புகழ்ச்சியின் மூலம்...

'யூஜென்' என்னும் இடத்தில் இருந்த சாளரம் பங்களிக்கும் நூதன சிவாஜி தம் அருளைத் தொட்டிந்து 'கொலாசி' என்னும் சிற்பங்களின் நூதனசாலைக்கும் சென்று பங்காட்டினர். சாளரம் மன்னின் நூதனசாலை, மிதந்த கலைநிலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தது மட்டுமல்ல, மங்களம் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவியோன்ற தளபாடங்கள் உட்பட பல பொருட்களை அரிதானது தங்களுக்கு நெண்டிருந்தது. இதனைப் பார்ப்பதற்கான நுழைவுக் காட்சிகள், இலங்கைப் பணத்தில் பெருமையில் பல நூறு ரூபாய்கள் பல மணிநேரம் சாளரம் மங்களின் அண்மனை வளாகத்தை கலைஞர்கள் பார்வையிட்டனர். அத்தகைய வளர்சிபடைந்த நாட்டிலும் தமது பாரம்பரியங்களைக் கட்டிக்காபதில் அந்த நூறு மிதந்தவரும் முயற்சி ஆச்சரிப்புகளையே தோற்றுவித்தது. சாளரம் மங்களின் மானிக்கையைத் தொட்டிந்து 'கொலாசி' என்னும் நூதனசாலையை பார்வையிடும் சந்திரர்கள் விடைத்தது. ஜேம்ஸியா வரலாற்றோடு தொட்டியுடைய பல விடயங்கள் அங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக இரண்டாம் உலககால புத்தகத்தின் குறியீடாய் பல விடயங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஜேம்ஸியா வரலாற்றின் சித்தரிக்கும் ஒவியங்கள் தொகுக்க அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பல்வேறு வரலாற்றுப் பொருட்களும் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த வரலாற்றின் கல்கலைகளை மனம் முழுகி வெளி வரலாற்றுகளும் வடிகிடைக்கினர். அன்பளிப்பின் ஜேம்ஸியா தெருக்கம், பங்காட்சிக்கக்கம், இரண்டாம் எயின் குழந்தை பூங்காக்கம் என பலவற்றையும் சித்தரிக்கிட்டு தங்குபிட்டிருந்த திருமீலின்.

பல்கலைத் திடீர்கலைத் திரித்தலை

மறுநாள் 'ஜேம்ஸி ஆன்மீகப் பணியகம்' கலைஞர்களின் கலாநிற்றது. அந்தந்ததை அபே ஜேய்சேகரம் அரசன் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் முதலில் கலைஞர்கள் முக்கிய இடங்களைப் பார்வையிடுவதற்கு வசதியாக தமது வாகனங்களையும், அங்கு சபதியாக வரலாறு உதவியாளராக செயற்பட்டார். தமது அங்கிணையும் அலுவலர் வைத்தார். ஜேம்ஸியில் குறிப்பாக டடலின், டோட்டரின் பிரதேசங்கள் உள்ளிட்ட பல முக்கிய இடங்களை மூலம் சுற்றிக்காட்டினார். ஜேம்ஸியில் இப்புகை எரிவித்திருக்கிற பல்வேறு இடங்களையும் பார்வையிடுகிறபோது இரண்டாம் 'வைத்சேச' என அழைக்கப்படும், மீகம்பெரிய பாரிவந்தகல் தேவாலயத்தையும் அதில் அமைந்திருந்த கலைஞர்கள் வாய்க்க கலைஞர் ஒலிப்பர்கள், அழகிய வேலைப்பாடுகள் உட்பட நூல்கள் எய்தி பலவற்றையும் கலைஞர்கள் பார்த்து வியத்தனர். அதனைத் தொட்டிந்து Culogne என்னும் பிரசித்தியெற்ற பிரமண்டமான கத்திரை பார்வையிட்டார். அன்றுடன் 'பெரிய' அவர்களின் பாரம்பரியப் பணியோடு அமைக்கப்பட்ட இரண்டத்தை நிரித்தனர். அங்கு திருக்கலை இயங்குகின்ற முறைமை, அங்குள்ள நிர்வாகக்கட்டமைப்பு போன்ற பலவற்றையும் அங்கு உலகமாத தெரிந்து கொண்டனர்.

பின்பு கலைஞர்கள் Aldenhajan என்னு இந்நிறு அழைத்தவரப்பட்டனர். அங்கு நின்று மறுநாள் 16ஆம் நிகழ்ச்சியிலும் பல இடங்களைப் பார்வை திரிவதற்கு அலுவலர்கள் வந்தனர். ஏன் ஆனந்தன் அவர்களும், திரு. ஜி.பி. கோபாலன் அவர்களும் 'மெண்டல' என்ற இடத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு நடைபெற்ற கண்காட்சியோன்றில் மன்றத்தின் வெளிப்புகள் சிலவற்றை காட்சிக்குட்பட்டும் விருந்தை பெற்றும் திரும்பினர். ஏனையவர்கள்

யூலிசு துமீசி திரித்தலை

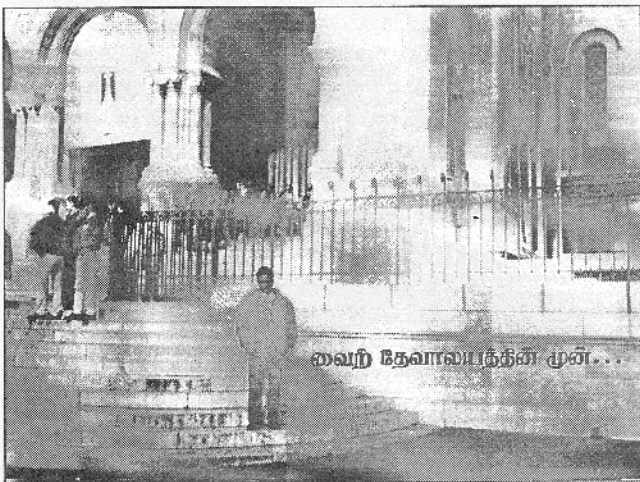
ஜேம்ஸிய ஆன்மீகப் பணியகம், ஜேம்ஸி திரமறைக் கலைஞர்கள் இணைப்பாளி திரு. திருச்செவ்வம் அங்குள்ள கலைஞர்களை ஓட்டிவந்தது. இவையானையைச் சேர்ந்த திரமறைத் திருச்செவ்வம் ஜேம்ஸியில் திரமறைக் கலைஞர்களுக்கிடையே இயக்கிவந்ததுடன் அங்கு பல நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அங்கும் அங்கும் ஏற்படுத்தினரும் இன்றுக்குக் கலைஞர்களை வரவேற்று நாட்டுக்குமே பற்றி பரஸ்பரம் நட்பினையுடன் உலகமாதனர். தொட்டிந்து பெரிய அளவில் 'யூலிசு' நகரின் ஏற்பாடு செய்வதற்கு, நிகழ்வற்றி விபரித்தனர். மீகப் பெரிய அளவில் அங்குக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது தமைய பிரமண்டமும் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. "முக்கிய முக்கிய திரித்த கலைஞர்கள் ஜேம்ஸியில் வழங்கும் அங்குக் கலை நிகழ்ச்சிகள்", "மூன்று முறைமை கலை வளத்தினை நினைவுகொடுத்து மட்டும் அரிபணம்..." "உயர்கள் மாலைப்பொருளை மகிழ்ச்சியிலும்

தாயக உணர்விலும் நிரம்பவைத்து சிந்தனைக்குப் பெருவிருந்து படைத்துத் தரவிருக்கும் இவ்வரிய நிகழ்ச்சியில் பங்குகொள்ளத் தயங்காதீர்கள்...”, “தமிழீழக் கலைஞரை ஊக்குவிப்போம்...” என்றவாறான பல்வேறு வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தன. அதுமட்டுமன்றி T.R.T. போன்ற தமிழ் வானொலிகளிலும் இந்நிகழ்வுகள் பற்றிய முன்விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

‘கலைத்துது’ கௌரவம்

‘நாடகமாலை’ எனப் பெயரிடப்பட்ட அந்த நிகழ்வு யூலிசநகரில் ‘Stadthalle’ இல் நிகழ்வதற்கு ஏற்பாடாகி இருந்தது. 18ஆம் திகதி மாலை மெண்க்கு நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது. மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் அந்நிகழ்வுகளைப் பார்வையிட வந்திருந்தனர். மண்டபத்தின் முன் அரங்கில் சிற்பங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. சிற்பங்களைப் பார்வையிட்டபடி நிகழ்வுகளின் மண்டபத்தில் மக்கள் கால்பதித்தனர். அங்கு நிகழ்வுகளின் தொடக்கத்தில் திரு. திருச்செல்வம் அவர்களின் வரவேற்புரையும், அருட்கலாநிதி ஜெயசேகரம் அவர்களின் சிறப்புரையும் இடம்பெற்றது. அதில் அவர் ஈழத் தமிழரின் இன்னுற்ற வாழ்வு பற்றியும், இவ்வாறான கலைப் பயணங்களின் தேவைவற்றியும் எடுத்துரைத்தார். தொடர்ந்து ஜேர்மன் திருமறைக்கலாமன்ற இளைஞர்களின் நடன நிகழ்வும் நடைபெற்றது. அதன்பின்னர் வடலிக்கூத்தரின் ‘சத்திய கேள்வி’ இசைநாடகமும், ‘ஜெனோவா’ நாடகமும் மேடையேற்றப்பட்டன.

நாடகங்கள் பாட்போரை அதிகமாகக் கவர்ந்தன. அவர்கள் காட்டிய எதிர்வினைகள், கலைஞர்களையும் அதிகளவில் உற்சாகப்படுத்தியது. நிகழ்வுகளின் நிறைவில் மன்றத்திற்கும், இயக்குநருக்கும் பெருமைசேர்க்கும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரு நிகழ்வினை அரங்கினில் மேற்கொண்டனர். கலைஞர்கள் அனைவரையும் ஒருங்குசேர்த்து மேடையில் அழைத்து கௌரவித்ததுடன், ‘ஜேர்மனி ஆன்மீகப் பணியகம்’, இயக்குநர் மரியசேவியர் அடிகளாருக்கு ‘கலைத்துது’ என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. இதனை வழங்கிய அருட்கலாநிதி ஜெயசேகரம் அடிகள் “தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய தனிநாயம் அடிகளுக்கு ‘தமிழ்த்துது’ என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இப்போது கலைக்குத் தொண்டாற்றும் மரியசேவியர் அடிகளுக்கு ‘கலைத்துது’ என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிப்பதில் ஜேர்மனி ஆன்மீகப் பணியகம் பெருவகை அடைகிறது...” என உரையாற்றி, பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார். மண்டபமே கரகோஷங்களால் அதிர்ந்தது.

வாறு தேவாலயத்தின் முன்...

கலைஞர்களின் கண்களும் ஆனந்தத்தால் நீர்மல்கின. கடந்த 35 வருடங்களுக்கு மேலாகத் தன்னைக் கரைத்துக் கொண்டவருக்கு காலத்தால் நிலைக்கும் கௌரவத்தை ஆன்மீகப்பணியகம், பொருத்தங்கண்டு வழங்கியது. அது திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைச்சேவைக்கு வழங்கப்பட்ட அங்கீகாரமாகவே எல்லோராலும் கருதப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து சிற்பக்கலைஞன் ஏ.வி. ஆனந்தனுக்கு ‘அருங்கலைச் சுவடுகளின் காவலன்’ என்ற பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டதுடன் எல்லாக் கலைஞர்களுக்கும் பாராட்டுச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது.

நிகழ்வுகளின் நிறைவில் வந்திருந்த மக்கள் கலைஞர்களை அகமகிழ்வுடன் பாராட்டியதுடன் சொந்த மண்ணின் நிலைமைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடினர். “எங்கட கிராமத்து மண்ணில குந்தியிருந்து கூத்துப் பார்த்ததுபோல இருந்தது...” என்றும் “நாட்டுக்கூத்தை இவ்வளவு கவர்ச்சியாக செய்வீங்களென்று நான் எதிர்பார்க்க இல்லை...”, “இனி எங்க கூத்துப் பார்க்கப் போறெனென்று நினைச்சனான். அற்புதமாகச் செய்து காட்டிப் போட்டியள் இனிச்செத்தாலும் பரவாயில்லை” (வயோதிபர்) என பலவாறான உணர்வலைகளை அந்த மக்கள் எழுப்பிநின்றனர். இந்நிகழ்வைப் பார்வையிட வருகைதந்த ஐரோப்பியரையும் நாட்டுக்கூத்து கவர்ந்ததாக அவர்கள் வந்து பாராட்டிச் சென்றனர். எனவே ஜேர்மனியில் செய்த மிகுந்த நிறைவைத்தந்த நிகழ்வாக இந்த நாடகமாலை நிகழ்வு அமைந்தது. நிறைவில் வேசங்கலைத்த கலைஞர்கள் அடுத்த நாள் நிகழ்வுக்குத் தயாரானார்கள்.

மீளவும் மறுநாள் ஆன்மீகப்பணியகத்தின் ஏற்பாட்டில் ‘டோட்டுண்டில்’ காலையில் சிற்பக்கண்காட்சியும், மாலையில் கலை நிகழ்வுகளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. கண்காட்சியைப் பார்வையிட பல ஜேர்மனியர் வருகை தந்தனர். ஆனந்தனின் சிற்பங்கள் அவர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. அவர்கள் எடுத்த புகைப்படங்கள் பின்னர் ஜேர்மனிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்காட்சியைத் தொடர்ந்து ‘சாகாத மனிதம்’ நாடகமும் ‘ஜெனோவா’ நாடகமும் மேடையேற்றப்பட்டன. ஏகோபித்த பாராட்டுக்கள் கிடைத்தன. ‘சாகாத மனிதம்’ பலரையும் தமது சொந்த தேசத்துக்கு அழைத்துச்சென்று கண்ணீர்விட வைத்தது என்று பலரும் குறிப்பிட்டனர். அவ்வாறே ‘ஜெனோவா’; கூத்து, இசை, நவீனமென்ற முப்பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்ததனால் அந்த நாடகமும் பலரையும் கவர்ந்தது. அந்நாடகங்களை பார்வையிட வந்த, 80களில் ஈழத்து அரங்கில் தீவிரமாக செயற்பட்ட நெறியாளர்களில் ஒருவரான திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் நாடகங்களைப் பாராட்டியதுடன், தான் நாடகத் துறையில் இருந்து விடுபட்டு பலகாலம் என்றும், தொடர்ந்தும் ஈடுபடவேண்டுமென்ற முனைப்பை இந்நாடகங்கள் தருவதாகக் கூறினார். அவரோடு முன்னைய காலங்களில் இணைந்து நடத்தவர்களான பேர்மினஸ், விஜயன் போன்றோர் அதிகமாக உரையாடி அன்பினைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். அவ்வாறே கலைஞர்களின் நிகழ்வினை அறிந்து நோர்வேயிலிருந்து ஜேர்மனிக்கு வந்தார் அருள்திரு இருதயம் அடிகள். அவரும் தமது பாராட்டுகளை நெரிவித்து கலைஞர்களுடன் அளவளாவிச் சென்றார்.

இந்நிகழ்வுகளை பார்வையிட வந்த வடலிக்கூத்தரின் உறவினர்கள் பலரும் கலைஞர்களை சந்தித்து அன்பினைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். சிலர் தமது உறவினர் வீடுகளுக்குச் சென்று வரவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

(பயணங்கள் தொடரும்...)

திருமறைக் கலாமன்றக் கொடி மாதம்

“இளைஞர்களே! எமது ஆற்றல்களை இனங்காண்போம். எம் கரம் இணைத்து எமக்காக புதிய உலகை அமைப்போம்.” என்ற அறைகூவலுடன் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் கடந்த 2002ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கொடித் தினம் தொடர்ந்தும் நான்காவது ஆண்டாக இவ்வாண்டும் நவம்பர் மாதம் முழுவதும் இலங்கையில் இயங்கும் அனைத்து திருமறைக் கலாமன்றங்கள் ஊடாகவும் அவ்வப்பிரதேசங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் ஒரு வாரத்தைக் கொண்டதாக அமைந்த இத்தினம் - பின்னர் ஒரு மாதமாக மாற்றப்பட்டு அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. முதலாவது கொடி வாரம் 28 நவம்பர்-03 டிசம்பர் 2002 வரை அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் மாதத்தில் இச் செயற்பாடு முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

- ✚ இன, மத, மொழி பேதமற்ற கலைக் குழுமத்தை உருவாக்கல்.
- ✚ கலை வழிப்பணியில் மாளிட முரண் களைதல்.
- ✚ இளந்தலைமுறைக்கு கலைத்தளம் அமைத்தல், வளர்த்தல்.
- ✚ அமைதிக்காக கலைப் பணிபுரிதல்.
- ✚ இளைஞர்களையும், சிறுவர்களையும் ஆற்றலும், ஆளுமையும் மிக்கவர்களாக உருவாக்கல்.
- ✚ எமது கலை மரபுகளை பேணிப் பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததிக்கு கையளித்தல்.

எனப் பலவாறான நோக்கங்களை முன்வைத்து கொடி மாதம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்த இலக்குகளை அடைவதற்காகவே இதன் மூலம் கிடைக்கும் நிதியும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

கொடி மாதம் அனுஷ்டிக்கப்படும் காலத்தில் திருமறைக் கலாமன்ற அங்கத்தவர்கள் சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், மூத்தோர் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் அனைவருமே ஒன்றிணைந்து கொடி விற்பனையில் ஈடுபடுவது சிறப்பானதாகும். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகளை அனைவரிடமும் பரவலாக்கவும் இந் நாட்கள் பயன்படுகின்றன.

இதற்கான ஆதரவும் மக்களிடம் இருந்து கணிசமான அளவில் கிடைத்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தீருமறைக் கலாமன்றம் 40ஆவது ஆண்டு நிறைவு
“கலைச் சங்கமம்” நிகழ்வுகள். (யாழ்ப்பாணம் – கொழும்பு)

Design & Print: Judeson. 0777 446973